

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

**9ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**

.....

**9th ATHENS
AVANT-GARDE
FILM FESTIVAL**

..... → → →

17 → 29

10 . 2018

9aagff.tainiothiki.gr

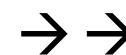
→ →

**9ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ**

9th ATHENS
AVANT-GARDE
FILM FESTIVAL

Σας καλωσορίζω στη φετινή 9η διοργάνωση του Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας, που πραγματοποιείται στο πλαίσιο του ΠΕΠ Αττικής (2014-2020), με τη συγχρηματοδότηση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Το Φεστιβάλ εστιάζει στην παρουσίαση νέων ερευνητικών εγχειρημάτων στον κινηματογράφο που πέρα από τις μορφολογικές αναζητήσεις διερευνούν τη δυνατότητα της εικόνας να προτείνει όχι έναν εφουσκασμό αλλά ένα άνοιγμα στο άγνωστο.

Ξεχωρίζουν τέσσερα σημαντικά αφιερώματα: Στον **Φιλίπ Γκραντιέ**, κορυφαίο εκπρόσωπο του σημερινού γαλλικού πρωτοποριακού κινηματογράφου, που θα έρθει στην Αθήνα να παρουσιάσει 7 ταινίες του. Στη **Σιαολού Γκού**, την πολυβραβευμένη κινεζοβρετανίδα συγγραφέα και σκηνοθέτη, που παρουσιάζει, σε πανευρωπαϊκή πρεμιέρα στο Φεστιβάλ, την τελευταία της ταινία και συζητά με το κοινό για τις 5 ταινίες και τα βιβλία της. Στον **Μαρκ Ράπαπορτ**, σημαντικό εκπρόσωπο του αμερικανικού ανεξάρτητου και underground κινηματογράφου, που θα παρουσιάσει στην Ταινιοθήκη και στο Exile Room το καινοτόμο έργο του. Στον σπουδαίο σκηνογράφο και ενδυματολόγο **Γιώργο Ζιάκα**, με έκθεση που περιλαμβάνει μακέτες και φωτογραφίες για τα κουστούμια από γνωστές ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Θα προβληθούν τρεις εμβληματικές ταινίες του Αγγελόπουλου και μία του Γιώργου Σταμπούλου. Έργα σημαντικών σκηνοθετών φιλοξενούνται στο Διαγωνιστικό τμήμα **Πρώτη Ματιά** προβάλλονται 9 ταινίες μυθολογίας και ντοκιμαντέρ, που παρουσιάζουν η Νικόλ Μπρενέζ και ο Φίλιπ Γέντικε. Στο τμήμα **Μερικοί το προτιμούν μικρό**, με μικρού μήκους ταινίες, καλωσορίζουμε τη Μάρτα Ματέους.

Στο τμήμα **Επαναστατικά Τραγούδια** η Νικόλ Μπρενέζ επιλέγει και παρουσιάζει λιγότερο γνωστές ή και ξεχασμένες ταινίες για τραγούδια που ζωντανεύουν στη μνήμη μας επαναστατικά κινήματα (Μπο Βίντεμπεργκ, Κεν Λόουτς). Το αφιέρωμα κορυφώνεται με την ταινία έναρξης *Το βιβλίο των εικόνων* του Ζαν Λυκ Γκοντάρ. Η ενότητα **Αποκατεστημένες και Υπέροχες** επικεντρώνεται σε σημαντικές ταινίες του παγκόσμιου Κινηματογράφου που έχουν αποκατασταθεί από Ευρωπαϊκές Ταινιοθήκες, όπως την *Κοινωνική σαπλά* (Ταινιοθήκη της Ελλάδος), *Το νησί της αγάπης* (Πορτογαλική Ταινιοθήκη), *Συνάντηση κι ευτυχισμένους τσιγγάνους* (Ταινιοθήκη της Σερβίας), καθώς και την ταινία λήξης *Μπελ Αντόνιο* (Ταινιοθήκη της Μπολόνια). Τέλος με αφορμή την επιλογή της Ελευσίνας ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας για το 2021, επιλέξαμε στο αφιέρωμα **Μυθώσεις** δημιουργούς ταινιών (Α. Αγγελίδη, Ρ. Κούνδουρος, Α. Φραντζής, Ζ. Κοκτώ, Β. Σκούρα, Ρ. Κάρασκο), που διερευνούν το στάδιο του καθρέπτη και το διάλογο μεταξύ της ελληνικής και της παγκόσμιας μυθολογίας.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω για τη σημαντική τους υποστήριξη την περιφερειάρχη Αττικής κυρία Ρένα Δούρου, την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού κυρία Μυρσίνη Ζορμπά, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, την κοινοπραξία του i-media cities, τη Νικόλ Μπρενέζ, το ΔΣ του Ιδρύματος και τους εργαζόμενους στην Ταινιοθήκη, και ιδιαίτερα τον Τάσο Αδαμόπουλο και τη Φαίδρα Παπαδοπούλου, Σμάρω Σταυροπούλου και τους εργαζόμενους στο ΕΣΠΑ, και ιδιαίτερα τις Κατερίνα Κουτσιγιαννάκη, Νίνα Βελιγράδη, Ευάννα Βενάρδου και τον Μανώλη Μελισσοργύ.

Μαρία Κομνηνού

Διευθύντρια του 9ου Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας
Πρόεδρος του ΔΣ, Ταινιοθήκη της Ελλάδος
Καθηγήτρια, Πανεπιστήμιο Αθηνών

Welcome to this year's 9th edition of the Athens Avant-Garde Film Festival, carried out within the framework of the Regional Operational Program of Attica and jointly funded by the European Regional development fund and Greece.

The Festival focuses on innovative research in cinema which goes beyond formalist experiments towards the opening of new paths towards the unknown.

Four major tributes stand out this year: To **Philippe Grandrieux**, one of the most important representatives of French Avant-Garde, who will come to the Festival to present 7 of his films. To Chinese British **Xiaolu Guo** film director and authoress, who will present her latest film in European premiere and discuss her films and books with the public. To **Mark Rappaport** American independent/ underground film director, who will present his oeuvre in Exile Room and Tainiothiki. To the stage and costume designer **Yorgos Ziakas**, with a book presentation and an exhibition with photos and models from Theo Angelopoulos films (three of his films will be screened) and from Yorgos Stamboulopoulos (one of his films will be screened). Films by important independent filmmakers are featured in the Festival's two segments – the **International Competition (2Narrate or Not)** and the new competitive section **First Look**. Among them are veteran Lav Diaz and Valerie Masadian. In **First Look**, 9 debut fiction and documentary films are presented by Nicole Brenez and Philipp Jedicke. In the section **Some Like it Short** we welcome Marta Mateus.

The section **Revolutionary Songs**, curated by Nicole Brenez, focuses on films which revive memories of insurrection. It culminates with Jean-Luc Godard's, *The Picture Book*, which is our opening film. In the section **Restored and Beautiful**, The Greek Film Archive pre-

sents its digitized restoration of *Social Decay*, José Manuel Costa presents *The Island of Love*, and Marjan Vucović presents *I Even Met Happy Gypsies* from Jugoslovenska Kinoteka and Cineteca di Bologna the closing film *Il Bell'Antonio*. The tribute **Initiations**, curated as a tribute to the selection of Elefsis as European capital of culture, presents films by A. Angelidi, J. Cocteau, R. Carasco, A. Frantzis, R. Koundouros, V. Skoura, which deal with the twin nature of spectatorship as a repetition of the mirror stage and a dialogue between the Greek and world mythologies.

I would like to thank the regional governor of Attica Mrs Rena Dourou, the Minister of Culture and Sports Mrs Myrsini Zorba, the Greek Film Center, the consortium of i-media cities, Nicole Brenez for their invaluable support; the Board of the Foundation and those working at the Film Archive, especially Tassos Adamopoulos, Phaedra Papadopoulou, Smaro Stavropoulou; and those working for the NSRF, especially Katerina Koutsoyannaki, Nina Veligradi, Evanna Venardou and Manolis Melissourgou.

Maria Komninos

Director of the 9th Athens Avant-Garde Film Festival
President of the Board of Directors, Greek Film Archive
Professor, University of Athens

Πρωτοπορία και κινηματογράφος χορεύουν εδώ και δεκαετίες ένα ταγκό για δύο. Ο κινηματογράφος, η τέχνη της κινούμενης εικόνας, αποτέλεσε ούτως ή άλλως μια από τις μεγάλες πρωτοπορίες του 20ού αιώνα. Μεταμόρφωσε όχι μόνο την καθημερινότητα των ανθρώπων, αλλά και τον τρόπο που τη φαντάζονταν, τον τρόπο που ονειρεύονταν το μέλλον. Έφτιαξε μια νέα γραμματική για τον κόσμο, και μάλιστα μια γραμματική που γόητευε ολοένα και ευρύτερα κοινά. Ο κινηματογράφος, αντίθετα με άλλες μορφές τέχνης, ποτέ δεν αποκόπηκε από το ευρύ κοινό. Τα φώτα και οι δεξιώσεις στις επίσημες πρεμιέρες πήγαιναν πλάι πλάι με τον πασατέμπο στο θερινό σινεμά της γειτονιάς. Ο πειραματικός κινηματογράφος δεν αναμετρήθηκε μόνο με καινούργιες φόρμες. Δοκίμασε νέα σενάρια για τον κόσμο μας, συναντήθηκε με τα κοινωνικά κινήματα, έβγαλε σε εικόνες και ήχο τις αγωνίες και τα αδιέξοδα των ανθρώπων απέναντι στις μικρότερες και τις μεγαλύτερες στροφές των καιρών. Και παράλληλα, οι κινηματογραφικές ταινίες έγιναν το αποκούμπι της φτωχολογίας, αντανάκλαση και διέξοδος από τις πιέσεις του καθημερινού μόχθου. Η πρωτοπορία και ο πειραματισμός συναντήθηκαν πολλές φορές με την ποπ κουλτούρα. Άλλες τόσες κινήθηκαν σε δρόμους ασύμπτωτους.

Πού στέκονται οι πρωτοπορίες σήμερα; Πώς σχετίζονται με τις αγωνίες και τα αδιέξοδα της εποχής μας και πόσο μπορούν να εμπνεύσουν τους θεατές να φανταστούν ένα καινούργιο σενάριο για τον κόσμο; Πόσο έχουν αλλάξει οι θεματικές και οι φόρμες από τις πρωτοπορίες των αρχών του 20ού αιώνα μέχρι σήμερα; Πώς επηρεάστηκαν από τη συνάντησή τους με τον εμπορικό κινηματογράφο και τα δίκτυα παραγωγής; Πόσο, και κυρίως

πόσοι, καταλαβαίνουν τις γλώσσες της πρωτοπορίας; Πώς θα γίνει η πρωτοπορία υπόθεση όχι μόνο των σινεφίλ, αλλά και ενός κοινού που είναι διστακτικό στο να την προσεγγίσει; Τα ερωτήματα αυτά είναι κεντρικά για να καταλάβουμε τη θέση του πειραματικού και πρωτοποριακού κινηματογράφου στο πολιτισμικό σύμπαν των ημερών μας.

Το Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου είναι από τους λίγους θεσμούς στην Αθήνα που φροντίζουν να διαμεσολαβούν την πρωτοπορία και να τη φέρνουν στην κεντρική σκηνή. Φτιάχνει τα πλαίσια μέσα από τα οποία μπορούμε να την προσεγγίσουμε. Διευκολύνει τη συνάντηση ανάμεσα σε παλιούς και νέους δημιουργούς, ανάμεσα σε καθιερωμένες και πειραματικές κινηματογραφικές φόρμες, ανάμεσα στην εγχώρια και την παγκόσμια παραγωγή. Πάνω από όλα, καθιστά τον πρωτοποριακό κινηματογράφο «ορατό» στο κοινό. Ξεκλειδώνει έναν κόσμο που σε πολλούς μοιάζει απρόσιτος. Ευχή μας να διευρύνεται διαρκώς, να γίνεται περισσότερο ποικιλόμορφο, να ενθαρρύνονται νέες και πολυδιάστατες αναγωγές.

Με αυτές τις σκέψεις, και συγχαρητήρια στην Ταινιοθήκη της Ελλάδας για την προσφορά της στην κινηματογραφική τέχνη στην Ελλάδα, καλωσορίζω την έναρξη του 9ου Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου.

Μυρσίνη Ζορμπά

Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού

Avant-Garde movements and cinema have been like two tango dancers, for many decades. The invention of cinema, as the art of moving images, is itself one of the great innovative inventions of the 20th century. It transformed not only people's everyday life but also their imaginary and the way they dreamed about their future. It created a new grammar that was comprehensible and accessible to the public, and which fascinated an ever growing mass public. Cinema unlikely other forms of art never lost its mass appeal. The glamour of gala openings in luxury cinemas went hand in hand with a mass audience frequenting open air cinemas. Experimental and Avant-Garde films had not just innovated forms but invented new scenario for our world, it marched together with new social movements and provided images and sound to the agonies and impasses of the people faced with dire historical conjunctures. Cinema provided a solace to the working masses, images and an escape from their every day dreariness and toil. Avant-Garde and experimental cinema have often marched together with pop art, but at other times their paths diverged.

What is Avant-Garde today? How do such projects engage with contemporary worries and how can they inspire audiences to imagine and invent new scenario for the world? How much had their plots and forms changed from those of the historical Avant-Gardes? How was it influenced from its encounter with commercial cinema and the distribution networks?

How much and how many from the audience is able to understand the discourses of Avant-Garde? How will contemporary Avant-Garde reach beyond a small cinephile audience to a larger audience which is still reluctant to embrace it? Such questions are crucial for comprehending the place of Avant-Garde and experimental cinema today.

The Avant-Garde Film Festival of Athens is one of the few institutions which bring Avant-Garde projects in the fore front. It creates a framework, through which we are able to approach it, facilitates the encounter between veteran and new directors, between classic and new forms, between Greek and world production. The Festival enhances the visibility of Avant-Garde projects and helps to reveal a world that seems opaque and unknowable.

Our wish is for this Festival to expand, encompass even more new and diverse projects and encourage new awareness and interpretations of cine texts.

I conclude my thoughts by congratulating the Greek Film Archives for its contribution to the seventh art in Greece. Thus I welcome the opening of the 9th Avant-Garde Film Festival.

Myrsini Zorba

Minister of Culture and Sports

Διεθνές Διαγωνιστικό / International Competition

Κριτική Επιτροπή / Jury

Εύα Όρμπανς // Γεννήθηκε στο Βερολίνο. Εργάστηκε στη Γερμανική Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης στο Βερολίνο (dfbb). Έλαβε εξειδίκευση κινηματογραφικού αρχειοθέτη στη Βασιλική Ταινιοθήκη του Βελγίου στις Βρυξέλλες καθώς και στο Βρετανικό Ινστιτούτο Κινηματογράφου στο Λονδίνο. Εργάζεται στην Ταινιοθήκη του Βερολίνου (Μουσείο Κινηματογράφου και Τηλεόρασης) και ως Επιμελήτρια στο Τμήμα Κινηματογράφου από το 1982. Από το 2008 είναι Ανώτερος Επιμελήτρια για Ειδικά Έργα.

Eva Orbanz // Born in Berlin. Employed at the Deutsche Film- und Fernsehakademie Berlin (dfbb). Trained as a film archivist in Bruxelles, Cinémathèque Royale de Belgique, and in London, British Film Institute. Working in the Deutsche Kinemathek, Berlin – Museum für Film und Fernsehen, and since 1982 as Curator for the Film Department. Since 2008 is a Senior Curator for Special Projects.

Ιόλη Ανδρεάδη // Γεννήθηκε στην Αθήνα. Σπούδασε σκηνοθεσία στη RADA και στο King's College στο Λονδίνο, όπου έλαβε το 2014 τον διδακτορικό της τίτλο γύρω από την Τελετουργική Επιτέλεση, ως υπότροφος του Ιδρύματος Ωνάση. Έχει σκηνοθετήσει 28 θεατρικές παραγωγές σε Αθήνα, Λονδίνο, Εδιμβούργο, Βερολίνο, Ρώμη και Νέα Υόρκη.

Ioli Andreadi // Born in Athens. She studied Directing at RADA and King's College London, where she was awarded a PhD on Performance and Ritual in 2014, as an Alexander S. Onassis Foundation grantee. She has directed 28 theatre productions in Athens, London, Edinburgh, Berlin, Rome and New York.

Μαγιού Τρικεριώτη // Είναι μια από τις πλέον καθιερωμένες σκηνογράφους της Ελλάδας. Έχει εργαστεί σε όλα τα μεγάλα θέατρα και φεστιβάλ της χώρας, μεταξύ άλλων στο Εθνικό Θέατρο στην Αθήνα. Ζει πλέον στο Λονδίνο αλλά εργάζεται τόσο στην Ελλάδα όσο και στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου πρόσφατα σκηνογράφησε παραστάσεις στο Garrick, στο The Rose και στο Young Vic. Επίσης έχει εργαστεί ως ενδυματολόγος σε ελληνικές και διεθνείς παραγωγές. Εργάζεται σε μεγάλη και μικρή κλίμακα και έχει να επιδείξει από θεατρικά έργα που ανέβαιναν επί τρία έτη μέχρι site-specific περφόρμανς.

Μαγού Τρικεριώτη // She is one of Greece's most established theatre designers. She has worked at all the country's major theatres and festivals including the National Theatre in Athens. She now lives in London and works in both Greece and the UK where she has recently designed at the Garrick, The Rose and the Young Vic. She has also worked as costume designer for Greek and foreign films. She works on all scales grand & small, and her portfolio ranges from plays that enjoyed a successful run of three years to one-off, site-specific performances.

Μαρκ Ράπαπορτ // Ο Μαρκ Ράπαπορτ, αφού έκανε παραπάνω από έξι μικρού μήκους στη δεκαετία του '60 και στις αρχές του '70, γύρισε 5 μεγάλου μήκους ταινίες στη δεκαετία του '70 και συνεχίζει ως σήμερα. Ασχολείται επίσης με τη μυθοπλασία και γράφει δοκίμια για ταινίες εδώ και είκοσι χρόνια. Συνέταξε αρκετά από αυτά για το γαλλικό κινηματογραφικό περιοδικό *Trafic*, τα οποία μάλιστα κυκλοφόρησαν στη Γαλλία το 2008 στη συλλογή *The Moviegoer Who Knew Too Much*. Ο Ράπαπορτ κάνει επίσης φωτομοντάζ και τα έχει παρουσιάσει σε Νέα Υόρκη, Ισπανία, Γαλλία και στο Ρότερνταμ.

Mark Rappaport // Mark Rappaport, after making more than a half a dozen shorts in the 60s and early 70s, shot 5 features in the 70s and continues to this day. Rappaport has also been writing fiction and essays about films for over twenty years. Several of his pieces, written for the French film magazine, *Trafic*, were published in France in 2008 in the collection, *The Moviegoer Who Knew Too Much*. Rappaport also makes photomontages and has had shows in New York, Spain, France, and in Rotterdam.

Μενέλαος Καραμαγγιώλης // Γεννήθηκε στη Θήβα. Σπούδασε Βυζαντινή και Νεοελληνική Λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Έχει εργαστεί κυρίως ως σεναριογράφος και σκηνοθέτης τηλεοπτικών ντοκιμαντέρ. Έχει σκηνοθετήσει και οργανώσει συναυλίες και έχει εκδώσει διηγήματα και άρθρα. Το 1994, ίδρυσε την κινηματογραφική εταιρεία παραγωγής Pausilyron Films.

Menelaos Karamaghiolis // He was born in Thebes, Greece. He studied Byzantine and Modern Greek Literature at the University of Athens, and has worked extensively as a writer and director of television documentary series. He has directed and organized concerts and publishes short stories and articles. In 1994 he founded the film company Pausilyron Films.

Πρώτη Ματιά / First Look

Κριτική Επιτροπή / Jury

Άγγελος Φραντζής // Γεννήθηκε το 1970 στην Αθήνα. Σπούδασε σκηνοθεσία κινηματογράφου στην INSAS στις Βρυξέλλες. Γύρισε 4 ταινίες μικρού μήκους από το 1992 μέχρι το 1997: *Who's afraid of the big bad wolf?*, *Μικρές ιστορίες γι' ανθρώπους και πορτοκάλια*, *Δεκαεννιά* και *Τρύπιος κόσμος* σε συν-σκηνοθεσία με τον Στρατή Βουγιούκα. Το 2000, ολοκλήρωσε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία με τίτλο *Polaroid* που βγήκε στις αίθουσες τον Ιούνιο του ίδιου χρόνου. Ταυτόχρονα εργάζεται στη διαφήμιση και αρθρογραφεί συχνά σε περιοδικά και βιβλία για τον κινηματογράφο.

Angelos Frantzis // He was born in 1970 in Athens. He studied film direction at INSAS in Brussels. He directed four short films from 1992 to 1997: *Who's Afraid of the Big Bad Wolf?*, *Little Stories for People and Orchards*, *Nineteen* and *Hollow World* in co-operation with Stratis Vougioukas. In 2000 he completed his first feature film *Polaroid*, which was released in June of the same year. At the same time, he works in advertising, and he often writes in magazines and books on cinema.

Βασίλης Δούβλης // Γεννήθηκε στο Ζαγόρι, στα Άνω Πεδινα, όπου έζησε τα παιδικά του χρόνια. Ολοκλήρωσε τις βασικές του σπουδές στα Γιάννενα και έπειτα σπούδασε λογοτεχνία και κινηματογράφο στην Αθήνα και το Παρίσι. Εργάζεται στον τηλεοπτικό σταθμό της Βουλγίας. Η μικρού μήκους ταινία του *Ο Βετεράνος* απέσπασε βραβεία και τιμητικές διακρίσεις στην Ελλάδα αλλά και σε διεθνή φεστιβάλ, και προβλήθηκε με επιτυχία στους κινηματογράφους της Αθήνας αλλά και σε πολλές χώρες του εξωτερικού.

Vassilis Douvlis // He was born in Zagori, in Ano Pedina, where he spent his childhood. He completed his basic studies in Giannena and then studied literature and cinema in Athens and Paris. He works at the Parliament's TV station. His short film *The Veteran* won awards and honors in Greece as well as in international festivals and was successfully screened in the cinemas of Athens as well as in many countries abroad.

Χέλμουτ Βιτς // Ανεξάρτητος κινηματογραφιστής, παραγωγός και διευθύνων σύμβουλος της Common Film Produktion. Το 2013 και 2017 δημοσιεύθηκαν τα εικονογραφημένα μυθιστορήματά του *Der Tod von Adorno* και *Verlorene Illusionen*.

Helmut Wietz // Freelance film maker, producer and CEO of Common Film Produktion. In 2013 and 2017 his graphic novels *Der Tod von Adorno* and *Verlorene Illusionen* were published.

Ταινία έναρξης Opening Film

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Ελβετία
Γαλλία / Switzerland, France, 2018
84', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο /
Sound, Γαλλικά, Αγγλικά, Αραβικά
Ιταλικά, Γερμανικά / French, English
Arabic, German

Σκηνοθεσία / Direction

Jean-Luc Godard

Σενάριο / Screenplay

Jean-Luc Godard

Μοντάζ / Editing Jean-Luc

Godard, Fabrice Aragno, Jean-
Paul Battaglia, Nicole Brenez

Παραγωγή / Producer Fabrice

Aragno, Jean-Paul Battaglia

Προέλευση ταινίας / Film Source

Casa Azul Films

Το βιβλίο των εικόνων

Le livre d'image // The Picture Book

■ «Σε μια εποχή που η κατεξοχόν δημοφιλής τέχνη, ο κινηματογράφος, αποτελεί ένα βιβλίο εικόνων, θα ήταν παράδοξο αν δεν είχαν αποπειραθεί οι ποιητές να συνθέσουν εικόνες για τις πιο στοχαστικές και αβρές διάνοιες που δεν αρκούνται στα χονδροειδή σενάρια των κινηματογραφιστών. Αυτοί θα γίνουν πιο διορατικοί, και θα προέβλεπε κανείς πως όταν κάποτε η φωτογραφία και ο κινηματογράφος κυριαρχήσουν στο εκδοτικό πεδίο, οι ποιητές θα απολαύσουν μια ελευθερία άνευ προηγουμένου.» Ακριβώς έναν αιώνα μετά την πρόβλεψη του Γκιγιόμ Απολλιναίρ (*The New Spirit and the Poets*, 1918), το *Βιβλίο των εικόνων* του Ζαν Λυκ Γκοντάρ εξαγγέλλει αυτήν τη νέα ελευθερία.

Στο αντίποδα του Βιβλίου των λέξεων, της *Βιβλου*, βρίσκεται η Ταινία. Ποιες είναι τελικά οι διαφορές; Σε αντίθεση με τις *Βιβλους* που ορίζουν και επιτάσσουν, μήπως το *Βιβλίο των εικόνων*, ορθώνοντας το επαναστατικό του ανάστημα ενάντια στο ρεύμα της πραγματικής ιστορίας επιτελεί μια απελευθερωτική χειρονομία; Προκειμένου να εκτροχιάσει το τρένο της Ιστορίας, να μπερδέψει τις σιδηροδρομικές διακλαδώσεις, να επανεκκινήσει το γεωπολιτικό φαντασιακό, το *Βιβλίο των εικόνων*, ως πραγματεία και ως επίθεση, προσφέρει μια βόμβα ανθρωπισμού σε μια εποχή επιταχυνόμενης πολιτικής οπισθοδρόμησης.

Νικόλ Μηρενέζ

■ “It would have been strange if in an era when the popular art par excellence, the cinema, is a book of images, the poets had not tried to compose images for the more meditative and refined minds which are not content with the crude imaginings of film makers. These will become more perceptive, and one could predict that there will come a day that the photograph and the cinema having become the only publishing forms in use, the poets will enjoy a freedom heretofore unknown.” Exactly one century since Guillaume Apollinaire’s prediction (*The New Spirit and the Poets*, 1918), the *Picture Book* by Jean-Luc Godard declares this new liberty. Against the Book of Words, against the *Biblos*, rises the Film. But what are the differences? While the *Bibloi* prescribe and command, does the *Picture Book*, in asserting its insurrectional character against the flow of real History, claim to be a liberator? In an attempt to derail the train of History, to confuse the railroad junctions, to reboot the geopolitical imaginary, *The Picture Book*, a treatise and an affront, offers a bomb of humanism at a time of accelerated political regression.

Nicole Brenez

Αφηγηματικά και όχι

Το Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα – Αφηγηματικά και όχι του Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας προσπαθεί να καταργήσει τους φραγμούς που θέτουν τα είδη, οι διαφορετικές κατηγορίες ταινιών και οι στερεοτυπικές προσεγγίσεις των κριτικών κινηματογράφου. Αποστολή του είναι να ανακαλύψει και να χαρτογραφήσει τον νέο χώρο που έχει επινοήσει η τέχνη του σύγχρονου κινηματογράφου. Στις προβολές του συναντάμε ταινίες που ποικίλλουν, από μυθοπλασία μέχρι ντοκιμαντέρ, τόσο από πρωτοεμφανιζόμενους σκηνοθέτες όσο και από καταξιωμένους δημιουργούς. Η δίψα του τμήματος για τολμηρό κινηματογράφο αντικατοπτρίζεται στην αποστασιοποίησή του από καθετί mainstream και συμβατικό και στη συμπερίληψη τολμηρών έργων που ενσωματώνουν διαφορετικές καλλιτεχνικές τάσεις και τα οποία προάγουν τη γλώσσα του κινηματογράφου.

Το τμήμα Αφηγηματικά και όχι αρνείται κατηγορηματικά να εντάξει μία ταινία σε οποιαδήποτε κατηγορία και υποστηρίζει δυναμικά τον ελεύθερο κινηματογράφο που είναι ανοιχτός στη διαρκή ανακάλυψη, εξετάζοντας τη δυνατή σύνδεση ανάμεσα στην οπτική αναπαράσταση και την ανθρώπινη υποκειμενικότητα. Το φετινό πρόγραμμα περιλαμβάνει εννέα ταινίες μεγάλου μήκους που θα διαγωνιστούν για το βραβείο της Καλύτερης Ταινίας Μεγάλου Μήκους.

Νίνα Βελιγράδη

2Narrate or Not →

The **International Competition – 2Narrate or Not** section of the Athens Avant-Garde Film Festival always seeks to break down the barriers created by genre codes, categories set up by the film industry and stereotypical approaches by film critics and reviewers. Its mission is to discover and map out the new space invented by the art of current filmmaking. Its showcase includes features ranging from fiction to documentary by both veteran and younger directors. The section's thirst for daring filmmaking is reflected in the detachment from anything mainstream and conventional, and the embracement of the fearless artistically crossover works that move forward the cinematic language.

The section refuses imperatively to place a film in any one category and emphatically supports the type of free cinema open to continuous discovery, examining the strong correlation between visual representation and human subjectivity. This year's program comprises nine feature-length films which will compete for the award of Best Feature Film.

Nina Veligradi

Φούγκα

Fugue

Fuga

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Πολωνία –
Τσεχία – Σουηδία / Poland – Czech
Republic – Sweden, 2018, 100'
DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound,
Πολωνικά / Polish

Σκηνοθεσία / Direction
Agnieszka Smoczyńska

Σενάριο / Screenplay
Gabriela Muskała

Φωτογραφία / Cinematography
Jakub Kijowski

Μοντάζ / Editing
Jarosław Kamiński

Ήχος / Sound
Maria Chilarecka, Niklas Skarp

Μουσική / Music
Filip Mišek

Ηθοποιοί / Cast
Gabriela Muskała, Łukasz Simlat

Παραγωγός / Producer
Jagna Dobesz

Προέλευση ταινίας / Film Source
Alpha Violet

■ Η Alicja έχει χάσει τη μνήμη της, χωρίς να γνωρίζει πώς την έχασε. Σε δύο χρόνια έχει καταφέρει να γίνει ένας άλλος, ανεξάρτητος άνθρωπος μακριά από το σπίτι της. Δεν θέλει να θυμάται το παρελθόν. Όταν τη βρίσκει η οικογένειά της, αναγκάζεται να αναλάβει το ρόλο της μητέρας, της κόρης και της συζύγου με ανθρώπους γύρω της που της φαίνονται εντελώς ξένοι. Τι απομένει όταν έχεις ξεχάσει ότι αγαπούσες κάποιον; Είναι απαραίτητο να θυμάσαι πώς είναι η αγάπη για να αισθάνεσαι ευτυχής;

■ Alicja has no memory and no knowledge about how she lost it. In two years, she manages to build a new, independent self, away from home. She doesn't want to remember the past. So, when her family finds her, she is forced to fit into the roles of a mother, daughter and wife, surrounded by what seem to be complete strangers. What remains once you forget you loved someone? Is it necessary to remember the emotion of love in order to feel happiness?

Agnieszka Smoczyńska // Η Ανιέσκα Σμοτσίνσκα αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο της Σιλεσίας. Συμμετείχε σε σεμινάρια στη Σχολή Κινηματογράφου Wajda. Το 2015 έκανε την πρώτη της εμφάνιση με τη μεγάλου μήκους ταινία της *The Lure*, στην οποία πειραματίστηκε με τα είδη του μιούζικαλ και της ταινίας τρόμου. Απέσπασε το ειδικό βραβείο κοινού στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Sundance. Στο Sundance του 2017 κέρδισε το Διεθνές Κινηματογραφικό βραβείο. // Agnieszka Smoczyńska graduated the University of Silesia. She participated in master classes at Wajda Film School. In 2015 she debuted with her feature film *The Lure* which experiments with genres of musical and horror. She received the Special Jury Prize at the Sundance Film Festival. She is a recipient of the Global Filmmaking Award at Sundance Film Festival 2017.

Μια φορά κι έναν καιρό τον Νοέμβρη

Pewnego razu w listopadzie

Once Upon a Time in November

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Πολωνία / Poland, 2017, 92', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Πολωνικά, Τουρκικά, Αγγλικά / Polish, Turkish, English

Σκηνοθεσία / Direction

Andrzej Jakimowski

Σενάριο / Screenplay

Andrzej Jakimowski

Φωτογραφία / Cinematography

Adam Bajerski, Tomas Rafa

Μοντάζ / Editing

Cezary Grzesiuk

Ήχος / Sound

Jacek Hamela, Sebastian Brański

Ηθοποιοί / Cast

Agata Kulesza, Grzegorz Palkowski, Edward Hogg

Παραγωγός / Producer

Andrzej Jakimowski

Προέλευση ταινίας / Film Source

Wide Management

■ Βαρσοβία, Νοέμβριος του 2013. Ο Μάρκι παίρνει τη Μουμ από την αγροικία ενός αγροκτήματος στα περίχωρα της Βαρσοβίας, την οποία εκείνη χρησιμοποιεί ως κατάλυμα. Κάνει πολύ κρύο και δεν μπορούν να μείνουν εκεί, οπότε κατευθύνονται προς την πόλη έχοντας μαζί τους το σύντροφο της Μουμ – έναν αδέσποτο σκύλο ονόματι Μάτε. Έχουν χάσει το διαμέρισμα που είχαν στο κέντρο της πόλης εξαιτίας των απάνθρωπων πολιτικών στέγασης που επιβάλλει το δημαρχείο. Τότε η Μουμ χάνει ακόμη και τη θέση της στον ξενώνα για τους άστεγους, επειδή δεν επιτρέπεται ο Μάτε εκεί. Εκείνη όμως προτιμά να παραμείνει άστεγη παρά να εγκαταλείψει το αγαπημένο της κατοικίδιο.

■ Warsaw, November 2013. Marky collects Mum from a cottage on an allotment in the outskirts of Warsaw where she's been sleeping. It's too cold to stay there so they head for the city, taking with them Mum's companion – a stray dog called Mate. They lost their flat in the city centre because of city hall's brutal housing policies. Then Mum even loses her place in the homeless shelter because Mate isn't allowed there. She chooses to remain homeless rather than lose her beloved pet.

Andrzej Jakimowski // Ο Αντρέι Γιακίμοφσκι γεννήθηκε στη Βαρσοβία το 1963. Είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός. Σπούδασε φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας και σκηνοθεσία στη Σχολή Κινηματογράφου Krzysztof Kieslowski Katowice. Η ταινία *Μια φορά κι έναν καιρό τον Νοέμβρη* είναι η τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του. // Andrzej Jakimowski was born in Warsaw in 1963: director, screenwriter and producer. He studied philosophy at Warsaw University and film directing at the Krzysztof Kieslowski Katowice Film School. *Once Upon a Time in November* is his fourth feature.

Μίλα

Milla

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία - Πορτογαλία / France - Portugal 2017, 128', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Valérie Massadian

Σενάριο / Screenplay

Valérie Massadian

Φωτογραφία / Cinematography

Mel Massadian, Robin Fresson,

Valérie Massadian

Μοντάζ / Editing

Valérie Massadian

Ήχος / Sound

Aline Huber

Μίξη Ήχου / Sound Edit & Mix

Gilles Benardeau, Branko Neskov

Παραγωγός / Producer

Sophie Erbs

Παραγωγή / Producer

Gaijin

Ηθοποιοί / Cast

Severine Jonckeeere, Luc Chessel

Ethan Jonckeeere

Προέλευση ταινίας / Film Source

Gaijin

■ Η δεκαεπτάχρονη Μίλα και ο Λεό, λίγο μεγαλύτερός της, δραπετεύουν σε μια μικρή κωμόπολη δίπλα στη Μάγκη. Ένας έρωτας που πρέπει να ζήσουν, μια ζωή που πρέπει να επινοήσουν και να διατηρήσουν, για πάντα, πάση θυσία, ό,τι κι αν συμβεί.

■ Milla 17, and Leo not much more, run away to a small town by the English Channel. A love to live, a life to invent, a life to hold on to, always, no matter what.

Valérie Massadian // Η Βαλερί Μασσαντιάν είναι φωτογράφος και κινηματογράφιστρια γαλλο-αρμενικής καταγωγής. Από το φωτογραφικό παρελθόν της διατηρεί την ελευθερία και την ακρίβεια της αμεσότητας. Το έργο της επικεντρώνεται στους γυναικείους χαρακτήρες, στη ζωική φύση τους, στη σχέση που διαμορφώνουν με τον κόσμο και τη φύση. Οι ταινίες της εμπλουτίζονται από τις σχέσεις που καλλιεργεί με τον κάθε πρωταγωνιστή στο πέρασμα του χρόνου και εξερευνούν τα όρια της μυθοπλασίας, χαράσσοντας εκ νέου τα δικά τους. Η πρώτη της μεγάλου μήκους ταινία με τίτλο *Nana* απέσπασε το βραβείο Καλύτερης Ταινίας Μεγάλου Μήκους στο 7ο Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας. // Valérie Massadian is a franco-armenian photographer and filmmaker. From her background in photography, she keeps the freedom and the rigor of the face to face. Her work concentrates on female characters. Their animality, how they relate to the world and nature. Nurtured by relationships built over time with each protagonist, her films play with the boundaries of fiction, redrawing their own. Her first feature *Nana* won the "Best Feature" award in the 7th Athens Avant-Garde Film Festival.

Σόλερς Πόιντ

Sollers Point

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France 2017, 101' DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

Σκηνοθεσία / Direction

Matt Porterfield

Σενάριο / Screenplay

Matt Porterfield

Φωτογραφία / Cinematography

Shabier Kirchner

Μοντάζ / Editing

Marc Vives

Ηθοποιοί / Cast

McCaul Lombardi

Jim Belushi, Zazie Beetz

Παραγωγός / Producer

Jordan Mintzer, Gabrielle Dumon

Προέλευση ταινίας / Film Source

The Bureau Sales

■ Ο εικοσιετράχρονος Κιθ βρίσκεται σε καθεστώς επιτήρησης και μένει στο σπίτι του πατέρα του μετά από έναν χρόνο φυλάκισης. Περιπλανιέται στην πόλη του, τη Βαλτιμόρη, με την έντονη κοινωνική διαστρωμάτωση, αναζητώντας δουλειά και νέο νόημα στη ζωή του. Παρόλες τις απειλές του έξω κόσμου, οι μεγαλύτεροι εχθροί του Κιθ είναι οι δαίμονες που κρύβονται μέσα του.

■ On probation and living in his father's house after a year of incarceration, 24-year-old Keith navigates his deeply stratified Baltimore neighborhood in search of work and something to give his life new meaning. Though the outside world provides its own share of threats, Keith's greatest enemies are the demons he harbors within.

Matt Porterfield // Ο Ματ Πόρτερφιλντ έχει γράψει και έχει σκηνοθετήσει τέσσερις ταινίες μεγάλου μήκους τις *Hamilton* (2006), *Putty Hill* (2011), *I Used to Be Darker* (2013) και *Σόλερς Πόιντ*. Το έργο του περιλαμβάνεται στη μόνιμη συλλογή του Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης και στο κινηματογραφικό αρχείο του Χάρβαρντ και έχει παρουσιαστεί στην έκθεση Whitney Biennial, στο Walker Κέντρο Τεχνών, το Κέντρο Pompidou, τη Γαλλική Ταινιοθήκη, καθώς και σε φεστιβάλ κινηματογράφου, όπως το Sundance, η Berlinale και το South by Southwest. Το 2016 συμμετείχε στην παραγωγή και στο σενάριο της πρώτης μεγάλου μήκους ταινίας μυθοπλασίας του Γκαστόν Σολνίκι με τίτλο *Kékszakállú*. // Matt Porterfield has written and directed four feature films, *Hamilton* (2006), *Putty Hill* (2011), *I Used to Be Darker* (2013) and *Sollers Point*. His work is in the permanent collection of the Museum of Modern Art and the Harvard Film Archive and has screened at the Whitney Biennial, the Walker Arts Center, Centre Pompidou, Cinemathèque Française, and film festivals such as Sundance, the Berlinale, and South by Southwest. In 2016, he co-produced and co-wrote Gaston Solnicki's first fiction feature, *Kékszakállú*.

Πορορόκα

Pororoca

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Ρουμανία – Γαλλία / Romania – France, 2017, 152' DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Ρουμανικά / Romanian

Σκηνοθεσία / Direction

Constantin Popescu

Σενάριο / Screenplay

Constantin Popescu

Φωτογραφία / Cinematography

Liviu Marghidan

Μοντάζ / Editing

Corina Stavila

Ηθοποιοί / Cast

Bogdan Dumitrache, Iulia

Lumanare, Costin Dogioiu, Stefan

Raus, Adela Marghidan

Παραγωγός / Producer

Liviu Marghidan, Lissandra Haulica

Προέλευση ταινίας / Film Source

Wide Management

■ Η Κριστίνα κι ο Τούντορ Ιονέσκου έχουν μια ευτυχισμένη οικογένεια με τα δυο τους παιδιά, τη Μαρία και τον Ίλιε. Εκείνος εργάζεται για μια τηλεφωνική εταιρεία και εκείνη είναι λογίστρια. Διανύουν τη δεκαετία των τριάντα και μένουν σε ένα όμορφο διαμέρισμα σε μια κωμόπολη της Ρουμανίας. Ζουν σαν ένα συνθησισμένο ζευγάρι με παιδιά. Όμως ένα κυριακάτικο πρωινό που ο Τούντορ επισκέπτεται το πάρκο με τα παιδιά, η Μαρία εξαφανίζεται. Τότε η ζωή τους αλλάζει για πάντα.

■ Cristina and Tudor Ionescu have founded a happy family with their two children, Maria and Ilie. He works for a phone company and she is an accountant. They are in their thirties and live in a nice apartment in a Romanian town. They live the life of an ordinary couple with their children. But one Sunday morning when Tudor takes his kids to the park, Maria disappears. Their lives abruptly change forever.

Constantin Popescu // Ο Κωνσταντίν Ποπέσκου ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του με τις μικρού μήκους ταινίες *The Apartment* (2004), *A Lineman's Cabin* (2006), *Water* (2007) και *The Yellow Smiley Face* (2008), με τις οποίες συμμετείχε και απέσπασε βραβεία στα μεγάλα διεθνή φεστιβάλ. Το 2009 σκηνοθέτησε το απόσπασμα «Pig» της ταινίας του Κριστιάν Μουντζίου *Tales from the Golden Age*. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του με τίτλο *Portrait of the Fighter as a Young Man* επιλέχθηκε για το Berlin Forum 2010. Το 2010 συμμετείχε επίσης στο τμήμα Zabaltegi-New Directors στο Φεστιβάλ του Σαν Σεμπαστιάν με τη δεύτερη ταινία του *Principles of Life*. Η ταινία *Πορορόκα* είναι η τρίτη μεγάλου μήκους ταινία του. // Constantin Popescu began his career with the short films *The Apartment* (2004), *A Lineman's Cabin* (2006), *Water* (2007) and *The Yellow Smiley Face* (2008), which participated in and won awards at the major international festivals. In 2009, he directed the fragment "Pig" of Christian Mungiu's *Tales from the Golden Age*. His first feature film, *Portrait of the Fighter as a Young Man*, was selected for the Berlin Forum 2010. With the second, *Principles of Life*, he participated in Zabaltegi-New Directors in San Sebastian, also in 2010. *Pororoca* is his third feature film.

Ο καιρός του διαβόλου

Ang Panahon ng Halimaw

Season of the Devil

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Φιλιππίνες / Philippines, 2018, 234', DCP, Ασπρόμαυρο / Black & White, Με ήχο / Sound, Φιλιππινέζικα / Filipino

Σκηνοθεσία / Direction

Lav Diaz

Σενάριο / Screenplay

Lav Diaz

Φωτογραφία / Cinematography

Larry Manda

Μοντάζ / Editing

Lav Diaz

Ηθοποιοί / Cast

Piolo Pascual, Shaina Magdayao, Pinky Amador, Bituin Escalante

Παραγωγός / Producer

Bianca Balbuena, Bradley Liew

Προέλευση ταινίας / Film Source

Films Boutique

■ Στα τέλη της δεκαετίας του 1970 μια παραστρατιωτική συμμορία ελεγχόμενη από το στρατό τρομοκρατεί ένα απομακρυσμένο χωριό στις Φιλιππίνες. Η βία που ασκείται στους πολίτες δεν είναι μόνο σωματική αλλά και έντονα ψυχολογική. Διαρκώς διαδίδονται στους χωρικούς ψευδείς φήμες για τον αρχηγό του χωριού. Ορισμένοι αρνούνται να παραδοθούν και πολεμούν. Ο ποιητής, δάσκαλος και ακτιβιστής Χούγκο Χανιουέι αναζητά απεγνωσμένα την αλήθεια για την εξαφάνιση της γυναίκας του...

■ In the late 70s, a military-controlled militia gang terrorizes a remote village in the Philippines. The terror inflicted on citizens is not just corporal, but intensely psychological as well. They are constantly fed apocryphal tales about the village leader. A few souls fight, refusing to give up. Poet, teacher and activist Hugo Haniway desperately searches for the truth about his wife's disappearance...

Lav Diaz // Γεννήθηκε στο Κοταμπάτο στις Φιλιππίνες το 1958. Σπούδασε διοίκηση επιχειρήσεων και στη συνέχεια στο Ινστιτούτο Κινηματογράφου Mowelfund στη Μανίλα. Η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του *Naked Under the Moon* παρουσιάστηκε στο Berlinale Forum το 2000. Το καλλιτεχνικό δημιούργημα του διάρκειας πεντέμισι ωρών *From What is Before* απέσπασε τη Χρυσή Λεοπαρδάλη στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Λοκάρνο το 2014. // Born in Cotabato, the Philippines in 1958, he first studied business before transferring to the Mowelfund Film Institute in Manila. His second feature film *Naked Under the Moon* screened in the 2000 Berlinale Forum. His five-and-a-half-hour opus *From What is Before* won the Golden Leopard at the 2014 Locarno International Film Festival.

Η βασίλισσα του φόβου

La reina del miedo

The Queen of Fear

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Αργεντινή, Δανία / Argentina, Denmark, 2018 107', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Ισπανικά / Spanish

Σκηνοθεσία / Direction

Valeria Bertuccelli

Fabiana Tiscornia

Σενάριο / Screenplay

Valeria Bertuccelli

Φωτογραφία / Cinematography

Matías Mesa

Μοντάζ / Editing

Santiago Gallelli, Matias Roveda

Ηθοποιοί / Cast

Valeria Bertuccelli, Diego Velázquez

Sary López, Gabriel Goity

Darío Grandinetti

Παραγωγός / Producer

Jordan Mintzer, Gabrielle Dumon

Προέλευση ταινίας / Film Source

Visit Films

■ Η Ρομπερτίνα, μια από τις πλέον καταξιωμένες ηθοποιούς της Αργεντινής, έχει μόνο έναν μήνα μέχρι την πρεμιέρα του καθοριστικού για την καριέρα της έργου, στο οποίο είναι η μοναδική πρωταγωνίστρια. Αντί να κάνει προετοιμασίες και πρόβες, εκείνη περνάει τις ημέρες της σε κατάσταση διαρκούς άγχους, καθώς εμμονικά αποσπά την προσοχή της από τις επαγγελματικές της υποχρεώσεις. Αποφεύγοντας τις πρόβες, παρεμβαίνοντας σε ασήμαντες διαφωνίες μεταξύ των βοηθών της ή πείθοντας τον εαυτό της ότι κάποιος την παρακολουθεί, η Ρομπερτίνα σιγά σιγά μεταμορφώνει τον κόσμο της σε ένα παράξενο τοπίο γελοίων φοβιών και οικιακής ίντριγκας.

■ Robertina, one of Argentina's most acclaimed actresses, only has one month left until the premiere of her career-defining one-woman play. Instead of preparing and rehearsing, however, she spends her days in a constant state of anxiety as she obsessively distracts herself from her professional responsibilities. From avoiding rehearsals to becoming involved in petty disagreements between her assistants to becoming convinced that someone is stalking her, Robertina slowly turns her world into a curious landscape of absurd phobias and domestic intrigues.

Valeria Bertuccelli // Η Βαλέρια Μπερτουτσέλι είναι ηθοποιός από την Αργεντινή. Άρχισε την υποκριτική στο αντεργκράουντ θέατρο και κατόπιν έκανε ένα άνοιγμα στο ευρύ κοινό στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο. // Valeria Bertuccelli is an Argentine actress. She started acting in underground theatre and later moved closer to mainstream audiences on TV and in film.

Fabiana Tiscornia // Η Fabiana Tiscornia εργάστηκε δίπλα σε σημαντικούς σκηνοθέτες, όπως η Λουκρέσια Μαρτέλ, ο Χουάν Χοσέ Καμπανέγια κι ο Κάρλος Σορίν. Μεταξύ των ταινιών στις οποίες συμμετείχε ως βοηθός σκηνοθέτη και οι οποίες παρουσιάστηκαν σε πολλά διεθνή φεστιβάλ, είναι οι ταινίες *Zama*, *The Clan*, *White Elephant* και *La Ciénaga*. // Fabiana Tiscornia has worked alongside prestigious directors such as Lucrecia Martel, Juan José Campanella, and Carlos Sorín. Her films as assistant director, which have screened at many international festivals, include *Zama*, *The Clan*, *White Elephant*, and *La Ciénaga*.

Σοφία Αντίπολις

Sophia Antipolis

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France, 2018, 98', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Virgil Vernier

Σενάριο / Screenplay

Virgil Vernier

Φωτογραφία / Cinematography

Simon Roca, Tom Harari

Μοντάζ / Editing

Charlotte Cheric

Ηθοποιοί / Cast

Dewi Kunez, Sandra Poitou

Hugues Njiba-Mukuna, Bruck

Lilith Grasmug

Παραγωγός / Producer

Jean-Christophe Reymond

Προέλευση ταινίας / Film Source

mk2

■ Σοφία Αντίπολις: μια τεχνόπολη στη Γαλλική Ριβιέρα, ένας τόπος στον οποίο θα έπρεπε να πραγματοποιούνται τα όνειρα. Όμως κάτω από την επιφάνεια παραμονεύουν ο φόβος και η απελπισία. Στο φως ενός απατηλού ήλιου, πέντε άνθρωποι χαρτογραφούν την ανατριχιαστική ιστορία μιας νεαρής γυναίκας, της Σοφίας.

■ Sophia Antipolis: a technopole on the French Riviera, a place where dreams should come true. But fear and despair lurk beneath the surface. Under a deceitful sun, five lives map out the haunting story of a young woman: Sophia.

Virgil Vernier // Από το 2001 ο Βιρζιλ Βερνιέ σκηνοθετεί ταινίες που συνδυάζουν τη μυθοπλασία, το ντοκιμαντέρ και τη μυθολογία. Μεταξύ αυτών είναι οι ταινίες *Karine* (2001) και *Pandore* (2012), οι οποίες επιλέχθηκαν στο Φεστιβάλ του Κλερμόν-Φερράν, η ταινία *Orléans* (2013), που παρουσιάστηκε στο Λοκάρνο, καθώς και η ταινία *Andorre* (2013). Το *Orléans* συμμετείχε στο Διεθνές Διαγωνιστικό του 7ου ΦΓΚΑ. // Since 2001, Virgil Vernier has directed films combining fiction, documentary and mythology, among them *Karine* (2001), *Pandore* (2012), selected at Clermont-Ferrand, *Orléans* (2013), screened at Locarno, and *Andorre* (2013). *Orléans* participated in the section International Competition of the 7th AAGFF.

Γιάρα

Yara

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Λίβανος, Ιράκ, Γαλλία / Lebanon, Iraq, France, 2018, 101', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Αραβικά / Arabic

Σκηνοθεσία / Direction

Abbas Fahdel

Σενάριο / Screenplay

Abbas Fahdel

Φωτογραφία / Cinematography

Abbas Fahdel

Μοντάζ / Editing

Abbas Fahdel

Ηθοποιοί / Cast

Michelle Wehbe, Elias Freifer

Mary Alkady, Elias Alkady

Charbel Alkady

Παραγωγός / Producer

Abbas Fahdel

Προέλευση ταινίας / Film Source

Stalker Production

■ Η νεαρή Γιάρα ζει με τη γιαγιά της σε μια κοιλάδα στον βόρειο Λίβανο, όπου οι περισσότεροι από τους κατοίκους είτε έχουν πεθάνει είτε έχουν φύγει στο εξωτερικό. Μια μέρα ο Έλια, ένας νεαρός πεζοπόρος, περνά από το αγρόκτημα των δύο γυναικών. Με τον Έλια η Γιάρα θα βιώσει τη χαρά και τη θλίψη του πρώτου έρωτα.

■ Young Yara lives with her grandmother in a valley in northern Lebanon, where most of the inhabitants have either died or moved abroad. One day Elias, a young hiker, passes by the two women's farm. With him, Yara will experience the joys and pains of first love.

Abbas Fahdel // Ο Αμπάς Φαντέλ γεννήθηκε στη Βαβυλώνα στο Ιράκ το 1959 και σπούδασε κινηματογράφο στη Γαλλία. Επέστρεψε στην πατρίδα του το 2002 για να γυρίσει το πρώτο του ντοκιμαντέρ με τίτλο *Back to Babylon* και στη συνέχεια το ντοκιμαντέρ *We Iraqis* το 2004. Σκηνοθέτησε την πρώτη του μυθοπλασία *Dawn of the World*, το 2008, προτού επιστρέψει στη φόρμα του ντοκιμαντέρ με το *Homeland* (Iraq Year Zero, 2015), που κέρδισε το Μεγάλο Βραβείο στη Νυόν. Το *Yara* είναι η δεύτερη μεγάλη μυθοπλασία του. // Abbas Fahdel was born in Babylon, Iraq, in 1959, and studied filmmaking in France. He returned to his home country in 2002 to make his first documentary, *Back to Babylon*, followed by *We Iraqis* in 2004. He directed his first fiction film, *Dawn of the World*, in 2008, before returning to the documentary form with *Homeland* (Iraq Year Zero, 2015), which won the Grand Prix at Nyon. *Yara* is his second fiction feature film.

Πρώτη Ματιά

Το τμήμα **Πρώτη Ματιά** αποτελεί μια πρόσφατη προσθήκη στη σειρά προβολών του Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου. Στόχος του είναι να διερευνήσει και να ανακαλύψει νέα ταλέντα από όλο τον κόσμο που έχουν προκαλέσει σάλο διεθνώς με την τολμη τους. Είναι ένας χώρος για ταινίες μεγάλου μήκους από πρωτοεμφανιζόμενους, από μυθοπλασία μέχρι ντοκιμαντέρ, με έναν κοινό γνώμονα: να έχει ο σκηνοθέτης μια μοναδική ιστορία να μοιραστεί με τους θεατές. Απίθανοι ήρωες, καταδικασμένα ζευγάρια, μοναχικοί χαρακτήρες, sui generis ιδιοφυΐες της τέχνης, οικογενειακοί δεσμοί, βίαιες δολοφονίες, ανθρωπολογία, συμφιλιώσεις μεταξύ αδερφών, ο αντίκτυπος του πολέμου σε κοινότητες ανθρώπων καθώς και εφηβικές φιλίες διαρθρώνουν αυτό το τμήμα.

Με επιρροές από τον Κάφκα μέχρι τον Γκαίτε, η Πρώτη Ματιά ιχνολατεί νέες μορφές αφήγησης και πρωτοποριακής κινηματογραφικής γλώσσας που επαναχαράσσουν τα όρια του storytelling. Το πρόγραμμα της φετινής χρονιάς περιλαμβάνει εννέα ταινίες μεγάλου μήκους, με τη νικήτρια ταινία να βρίσκει εμπορική διανομή σε κινηματογράφους τέχνης στην Ελλάδα.

Νίνα Βελιγράδη

First Look

The **First Look** is a newly introduced section in the line-up of the Athens Avant-Garde Film Festival and aims to research and discover emerging talents from around the globe that have caused quite a stir internationally with their boldness. It is a space for debut features varying from fiction to documentary with one thing in common: a uniquely personal story to share. Surreal heroes, doomed couples, lonely characters, sui generis geniuses of the art, family bonds, brutal murders, anthropological reflections, brotherly reconciliations, war impacts on communities and pre-teen friendships form the backbone of the selection.

With influences from Kafka to Goethe this section explores new forms of narration and innovative filmic languages that push the boundaries of storytelling further. This year's program comprises nine features, with the award-winning film gaining commercial release in art-house theatres in Greece.

Nina Veligradi

Nína

Nina

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Πολωνία / Poland, 2018, 130', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Πολωνικά / Polish

Σκηνοθεσία / Direction

Olga Chajdas

Σενάριο / Screenplay

Marta Konarzewska, Olga Chajdas

Φωτογραφία / Cinematography

Tomasz Naumiuk

Μοντάζ / Editing

Kasia Adamik

Παραγωγός / Producer

Dariusz Pietrykowski

Παραγωγή / Producer

Film it

Ηθοποιοί / Cast

Julia Kijowska

Eliza Rycembel, Andrzej Konopka

Πρόλευση ταινίας / Film Source

Wide

■ Μετά από είκοσι χρόνια, ο γάμος της Νίνα και του Βότζεκ βρίσκει σε αδιέξοδο, εν μέρει επειδή δεν έχουν καταφέρει να αποκτήσουν παιδιά. Συναντούν μια νεαρή γυναίκα, τη Μάγκντα, και αποφασίζουν να της προτείνουν να γίνει παρένθετη μητέρα για το παιδί τους. Αλλά τα πράγματα περιπλέκονται όταν η Νίνα αισθάνεται ξαφνικά έλξη για τη Μάγκντα.

■ After twenty years, Nina's marriage to Wojtek is going nowhere, partly because of their failed attempts to have children. When they meet a young woman, Magda, they decide to propose that she become a surrogate mother for their child. But things get more complicated when Nina suddenly feels attracted to Magda.

Olga Chajdas // Αποφοίτησε από το τμήμα παραγωγής της Σχολής Κινηματογράφου του Λοτζ το 2006 και ολοκλήρωσε έναν κύκλο μαθημάτων σκηνοθεσίας στη Σχολή Κινηματογράφου Andrzej Wajda το 2009. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη, σεναριογράφος και ως ανεξάρτητη σκηνοθέτρια για την τηλεόραση, τον κινηματογράφο και το θέατρο. Η Chajdas πραγματοποίησε την πρώτη της σκηνοθετική εμφάνιση με την κινηματογραφική ταινία μεγάλου μήκους *Nína*. // She graduated from the production department of the Film School in Lodz in 2006 and completed a course in directing at Andrzej Wajda's Film School in 2009. She worked as assistant director, writer and as independent director, working for TV, film and theater. *Nína* is Chajdas' feature debut.

Με λένε Μαΐσα

My Name Is Meyeisha

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, ΗΠΑ / USA, 2018, 85', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

Σκηνοθεσία / Direction

Gus Krieger

Σενάριο / Screenplay

Rickerby Hinds, Gus Krieger

Φωτογραφία / Cinematography

Jeff Moriarty

Μοντάζ / Editing

Matthew Herrier

Ηθοποιοί / Cast

Rhaechyl Walker, John Merchant

Dominique Toney, Dee Dee

Stephens, Gregg Daniel

Παραγωγός / Producer

Paulette Brown-Hinds, Joshua

Bunting, Robert Dehn, Michael

Glassman, Rickerby Hinds, Scott

Hyman, Gus Krieger, Carl W. Lucas

Προέλευση ταινίας / Film Source

Gersh Agency

■ Μια δυνατή, βαθυστόχαστη και καθηλωτική ταινία βασισμένη σε θεατρικό που δραματοποιούσε ένα περιστατικό με την αστυνομία στις ΗΠΑ το 1998. Η ταινία προβάλλει τις σκέψεις της έφηβης Μαΐσα λίγο πριν την πυροβολήσουν 12 φορές αστυνομικοί ενώ εκείνη κοιμάται στο αυτοκίνητό της. Η Γκούκερ μας υπνωτίζει ως περίπλοκη Μαΐσα. Η ταινία χρησιμοποιεί επιδέξια τη μουσική, την ποίηση και τη δραματουργία για να αναδείξει τις πολλαπλές πτυχές της προσωπικότητας της νεαρής γυναίκας, χωρίς να την αγιοποιεί. Η τραγική ιστορία μιας χαμένης μαύρης ζωής και μια σκέψη για το τι θα μπορούσε να είχε γίνει.

■ A powerful, thoughtful and haunting film based on a stage production that dramatises a 1998 US police shooting. The film imagines teen Meyeisha's thoughts in the moments before she is shot 12 times by police while dozing in her car. Rhaechyl Walker mesmerises as the complex Meyeisha. The film cleverly utilises music, poetry and drama in seeking to represent the many layers of this young woman, while never eulogising her. The tragic story of a black life lost and a contemplation of what might have been.

Gus Krieger // Ο Gus Krieger είναι σεναριογράφος και σκηνοθέτης στον κινηματογράφο και το θέατρο και έχει έδρα το Λος Άντζελες. Το πρώτο του σενάριο, σε σκηνοθεσία του Jonathan Liebsman, είχε τίτλο *The Killing Room* και παρουσιάστηκε στο Sundance Film Festival το 2009. Πρόσφατα έγραψε και σκηνοθέτησε την ταινία τρέμου μεγάλου μήκους με τίτλο *The Binding* (2016), στην οποία έκανε ο ίδιος την παραγωγή. Είναι επίσης βοηθός καλλιτεχνικής διεύθυνσης στον θίασο κλασικού θεάτρου The Porters of Hellsgate, που έχει έδρα το Λος Άντζελες. // Gus Krieger is a writer and director of film and theater based in Los Angeles. His first produced screenplay *The Killing Room*, directed by Jonathan Liebsman, played at 2009 Sundance Film Festival. Recently, he wrote, produced, and directed the horror feature *The Binding* (2016). Krieger is also the Associate Artistic Director of the LA based classical theater company The Porters of Hellsgate.

Το περιστέρι

Güvercin

The Pigeon

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Τουρκία / Turkey, 2018, 76', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Τουρκικά / Turkish

Σκηνοθεσία / Direction

Banu Sivaci

Σενάριο / Screenplay

Banu Sivaci

Φωτογραφία / Cinematography

Arda Yıldiran

Μοντάζ / Editing

Mesut Ulutas

Ήχος / Sound

Uğur Akagündüz

Μουσική / Music

Canset Özge Can

Ηθοποιοί / Cast

Kemal Burak Alper, Ruhi Sari

Michal Elia Kamal, Demet Genç

Mazlum Taşkıran, Evren Erler

Emin Özdenvar, Maverdi

Παραγωγός / Producer

Mesut Ulutaş, Banu Sivaci

Προέλευση ταινίας / Film Source

Wide

■ Σε μια ταράτσα στα Άδανα, ο Γιουσούφ φροντίζει τα περιστέρια του. Το αγαπημένο του πουλί ονομάζεται Μαβερντί. Για να το φέρει ακόμα πιο κοντά, βάζει μερικές φορές έναν σπόρο ανάμεσα στα χείλη του. Το γκριζό περιστέρι αποτελεί στον περισσότερών έναν παρεΐσακτο, όπως και ο Γιουσούφ στην κοινωνία, όπου έρχεται αντιμέτωπος με την άγνοια και τη βία. Το πρόσωπο του νεαρού άνδρα σπάνια χαμογελά, ενώ η πίεση από τον αδελφό του να βρει δουλειά χειροτερεύει την κατάσταση.

■ On a rooftop in Adana, Yusuf cares for the pigeons in his dovecote. His favourite bird is called Maverdi. To lure it even closer, he sometimes puts a seed between his lips for it to peck. The light grey pigeon is an outsider in the dovecote, just as Yusuf is in society, where he has to face ignorance and violence. The young man's face rarely brightens up, and the pressure from his brother to go out to work makes things even worse.

Banu Sivaci // Γεννήθηκε στα Άδανα της Τουρκίας το 1987 και σπούδασε καλές τέχνες στο Πανεπιστήμιο Çukurova στα Άδανα, εστιάζοντας το ενδιαφέρον της στη ζωγραφική. Εργάστηκε σε διάφορες ταινίες ως βοηθός σκηνοθέτη και έχει σκηνοθετήσει πολυάριθμες ταινίες μικρού μήκους. Έκανε το ντεμπούτο της με την ταινία μεγάλου μήκους *Το Περιστέρι*. // Born in Adana, Turkey in 1987, she studied fine arts with a focus on painting at Çukurova University in Adana. She has worked on various films as an assistant director and has directed several short films. *The Pigeon* is her debut feature.

Η εικόνα που έχασες

The Image You Missed

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Ιρλανδία, Γαλλία, ΗΠΑ, Ηνωμένο Βασίλειο / Ireland, France, USA, United Kingdom 2018, 73', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Αγγλικά, Γαλλικά / English, French

Σκηνοθεσία / Direction

Donal Foreman

Μοντάζ / Editing

Donal Foreman

Ήχος / Sound

Andrew Kirwan

Παραγωγός / Producer

Donal Foreman, Nicole Brenez

Philippe Grandrieux

Προέλευση ταινίας / Film Source

Donal Foreman

■ «Ένας Αμερικανός στο Παρίσι που κάνει ταινίες για την Ιρλανδία», έτσι περιγράφει ο Ντόναλ Φόρμαν τον πατέρα του, τον Άρθουρ ΜακΚέιγκ, στην ταινία *Η εικόνα που έχασες* – το συναρπαστικό κινηματογραφικό δοκίμιο του Φόρμαν για τον πατέρα του με τον οποίο είχε ελάχιστη επαφή. Κατά τη διάρκεια της καριέρας του, ο ιρλανδο-αμερικανός ΜακΚέιγκ (1948-2008) έκανε ταινίες για τη σύγκρουση στη Βόρεια Ιρλανδία και άφησε πίσω του ένα οπτικό αρχείο τριάντα ετών. Τις εικόνες αυτές χρησιμοποιεί ο Φόρμαν για να μάθει τι κοινό έχει με τον πατέρα του.

■ “An American in Paris making films about Ireland” – this is how Donal Foreman describes his father, Arthur MacCaig, in *The Image You Missed*, Foreman’s fascinating film essay about his father – someone he had little contact with. During his career, Irish-American MacCaig (1948-2008) made films about the conflict in Northern Ireland and left behind a visual archive spanning thirty years – images Foreman uses to find out what he has in common with his father.

Donal Foreman // Ο Donal Foreman γύριζε ταινίες από την ηλικία των έντεκα. Σπούδασε στην Εθνική Σχολή Κινηματογράφου Ιρλανδίας και το Berlinale Talent Campus. Έκτοτε, έχει γράψει το σενάριο για περισσότερες από πενήντα ταινίες μικρού μήκους. Σε ηλικία 17 ετών κέρδισε τον τίτλο του πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη της χρονιάς στην Ιρλανδία και το 2011 έγινε μέλος του Brooklyn Filmmakers Collective. Το 2013 ολοκλήρωσε την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους *Out of Here*. Επίσης γράφει ως κριτικός κινηματογράφου και έχει διδάξει σε πολυάριθμα δημόσια σχολεία στη Νέα Υόρκη για λογαριασμό του ιδρύματος Tribeca Film Institute. // Donal Foreman (1985, Ireland) has been making films since he was eleven years old. He went to the Irish National Film School and the Berlinale Talent Campus. Since then, he has written over fifty short films. At age 17, he won the title of Ireland’s Young Filmmaker of the Year and in 2011 he became a member of the Brooklyn Filmmakers Collective. He completed his first feature film, *Out of Here*, in 2013. He also writes as a film critic and taught at many public schools across New York for the Tribeca Film Institute.

Η βουτιά

Hatzlila

The Dive

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Ισραήλ / Israel 2018, 91', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Εβραϊκά, Ιταλικά / Hebrew, Italian

Σκηνοθεσία / Direction

Yona Rozenkier

Σενάριο / Screenplay

Yona Rozenkier

Φωτογραφία / Cinematography

Oded Ashkenazi

Μοντάζ / Editing

Or Lee-Tal

Ηθοποιοί / Cast

Yoel Rozenkier, Micha Rozenkier

Yona Rozenkier, Claudia Dulitchi

Miki Marmor, Daniel Sabag

Shmuel Edelman

Παραγωγός / Producer

Efrat Cohen, Kobi Mizrahi

Παραγωγή / Production

Gaudeamus Productions

Προέλευση ταινίας / Film Source

Stray Dogs

■ Είναι Πέμπτη και άλλος ένας πόλεμος μαίνεται στο βόρειο τμήμα του Ισραήλ. Τρία αδέρφια ενώνονται ξανά στο κιμπούτς των παιδικών τους χρόνων για να θάψουν τον πατέρα τους. Ο νεότερος θα πάει στον πόλεμο δύο ημέρες αργότερα. Αποζητώντας καθοδήγηση από τους μεγαλύτερους αδελφούς του, που βίωσαν και οι δύο το πεδίο της μάχης, η επιστροφή στο σπίτι σύντομα βγαίνει εκτός ελέγχου.

■ It is Thursday and another war is hitting the northern part of Israel hard. Three brothers reunite in their childhood kibbutz to bury their father. The youngest is to go to war two days later. While he seeks guidance from his older brothers, who have both experienced the battlefield, the homecoming soon spins out of control.

Yona Rozenkier // Ο Yona Rozenkier μεγάλωσε στο κιμπούτς Yehiam. Αποφοίτησε από το τμήμα κινηματογράφου και τηλεόρασης του Πανεπιστημίου του Τελ Αβίβ. Το 2012 σκηνοθέτησε την ταινία μικρού μήκους *Raz and Radja* και στη συνέχεια την ταινία με τίτλο *Water* (2012), μια ισραηλο-παλαιστινιακή ταινία σε συν-σκηνοθεσία με άλλους κινηματογραφιστές, η οποία άνοιξε την εβδομάδα κριτικών στη Βενετία και επιλέχθηκε, μεταξύ άλλων, στα διεθνή φεστιβάλ κινηματογράφου του Μπούσαν, του Κλερμόν-Φερράν και της Σάντα Μπάρμπαρα. // Raised in the Yehiam kibbutz, Yona Rozenkier graduated from the department of film and TV at the Tel Aviv University. In 2012, he directed the short film *Raz and Radja*, which was followed by *Water* (2012), an Israeli-Palestinian film, co-directed with several other filmmakers which opened the Critics’ Week in Venice and was selected in Busan, Clermont Ferrand and Santa Barbara among others.

Φάουστ

Fausto

Faust

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Μεξικό, Καναδάς / Mexico, Canada 2018, 70' DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound Ισπανικά, Αγγλικά, Αραβικά, Γαλλικά / Spanish, English, Arabic, French

Σκηνοθεσία / Direction

Andrea Bussmann

Σενάριο / Screenplay

Andrea Bussmann

Φωτογραφία / Cinematography

Andrea Bussmann

Μοντάζ / Editing

Andrea Bussmann

Ηθοποιοί / Cast

Victor Pueyo

Fernando Renjifo, Ziad Chakaroun

Alberto Núñez, Gabino Rodríguez

Παραγωγός / Producer

Andrea Bussmann, Nicolás Pereda

Προέλευση ταινίας / Film Source

Andrea Bussmann

■ Στην ακτή Οαχάκα στο Μεξικό, οι αφηγήσεις του παρελθόντος αναδύονται συνεχώς. Ιστορίες για μεταμορφώσεις, τηλεπάθεια και συναλλαγές με τον Διάβολο έχουν ενσωματωθεί στην αποικιοκρατία και την υποδούλωση της Αμερικής. Χαρακτήρες από το μύθο του Φάουστ αναμιγνύονται με τους κατοίκους και παράλληλα αποπειρώνται να αποικίσουν και να ελέγξουν τη φύση μέσα από ένα φαινομενικά ατελείωτο κατασκευαστικό έργο. Η λογοτεχνία, ο μύθος και οι κάτοικοι διαπλέκονται και τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και μυθοπλασίας, ορατού και αόρατου δεν είναι πλέον διακριτά.

■ On the Oaxacan coast of Mexico, rumblings of previous times are never far from the surface. Tales of shapeshifting, telepathy and dealings with the Devil are embedded in the colonization and enslavement of the Americas. Characters from the Faust legend mingle with the inhabitants, while attempting to colonize and control nature through a seemingly never-ending building project. Through literature, myth and local entanglements, the frontier between reality and fiction, and the seen and unseen, no longer apply.

Andrea Bussmann // Η Andrea Bussmann γεννήθηκε στο Τορόντο στον Καναδά. Απέκτησε μεταπτυχιακή εξειδίκευση στην κοινωνική ανθρωπολογία και την παραγωγή κινηματογράφου. Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών της, σκηνοθέτησε την πρώτη της ταινία μικρού μήκους με τίτλο *Aquel cuyo rostro no irradia luz* το 2011. Έκανε την παραγωγή στην ταινία μικρού μήκους του Zaheed Mawani με τίτλο *Three Walls* (2011) και στην κινηματογραφική ταινία μεγάλου μήκους του ίδιου με τίτλο *Harvest Moon* (2018). // Born in Toronto, Canada, Andrea Bussmann earned a Master's in social anthropology and a Master's of Fine Arts in film production. After completing her degrees, she directed her first short, *Aquel cuyo rostro no irradia luz*, in 2011. She produced Zaheed Mawani's short film, *Three Walls* (2011), and his feature, *Harvest Moon* (2018).

Η Τσάρλι και η Χάνα βγήκαν βράδυ

Charlie en Hannah gaan uit

Charlie and Hannah's Grand Night Out

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Βέλγιο / Belgium, 2017, 75', DCP

Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound

Ολλανδικά / Dutch

Σκηνοθεσία / Direction

Bert Scholiers

Σενάριο / Screenplay

Bert Scholiers

Φωτογραφία / Cinematography

Hans Bruch Jr.

Μοντάζ / Editing

Nico Leunen, Thomas Pooters

Ήχος / Sound

Arnout Colaert

Παραγωγός / Producer

Tomas Leyers

Παραγωγή / Producer

Minds Meet

Ηθοποιοί / Cast

Evelien Bosmans, Patrick

Vervueren, Frances Lefebure

Steeff de Bot, Sigrid ten Napel

Jeroen Van Dyck

Προέλευση ταινίας / Film Source

Minds Meet

■ Ο Μπερτ Σόλερς μεταβαίνει σε όλα τα μήκη και τα πλάτη με το ευρηματικό ντεμπούτο του. Τη μια στιγμή είμαστε σε μια παμπ στην Αμβέρσα, την επόμενη περπατάμε δίπλα στο χιόνι, μετά σε μια μαύρη τρύπα, ή κυνηγάμε έναν ιπτάμενο ανανά. Έτσι εκτυλίσσεται η γεμάτη αλκοόλ βραδιά της Τσάρλι και της κολλητής της, της Χάνα, αφού πρώτα τρώνε ένα μαγικό γλυκό που αλλάζει τον κόσμο τους υπερρεαλιστικά – τόσο για εκείνες όσο και για τους γύρω τους.

■ Bert Scholiers jumps all over the place in his imaginative feature debut. One moment we are in an Antwerp pub, the next we are walking across an expanse of snow, then in a cosmic black hole or chasing a flying pineapple. This is how best friends Charlie and Hannah's drink-fuelled night pans out after swallowing a magical sweet that changes the world surrealistically – also for everyone around them.

Bert Scholiers // Ο Bert Scholiers σπούδασε κινηματογράφο στη Σχολή Sint-Lukas στις Βρυξέλλες και έκανε μεταπτυχιακό στον κινηματογράφο και το θέατρο στο Πανεπιστήμιο της Αμβέρσας. Ήταν συν-σεναριογράφος στη ρομαντική κομεντί *Madly in Love* (2010) και την ταινία *Speechless* (2014) της Hilde Van Mieghem, μια διασκευή της ομότιπλης βουβέλας του διάσημου Βέλγου συγγραφέα Tom Lanoye. *Η Τσάρλι και η Χάνα βγήκαν βράδυ* είναι η πρώτη ταινία μεγάλου μήκους του. // Bert Scholiers studied Film at Sint-Lukas Brussels and has an MA degree in Film and Theatre Studies from the University of Antwerp. He co-wrote Hilde Van Mieghem's romantic comedy *Madly in Love* (2010) and *Speechless* (2014), an adaptation of the novel of the same title by celebrated Belgian author Tom Lanoye. *Charlie and Hannah's Grand Night Out* (2017) is Scholiers' feature film debut.

Πουλιά των προαστίων

Jiao qu de niao

Suburban Birds

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Κίνα / China
2018, 118', DCP, Έγχρ. / Color,
Με ήχο / Sound, Κινεζικά / Chinese

Σκηνοθεσία / Direction

Qiu Sheng

Σενάριο / Screenplay

Qiu Sheng

Φωτογραφία / Cinematography

Xu Ranjun

Μοντάζ / Editing

Liao Qing Song, Jin Di

Ηθοποιοί / Cast

Lee Mason, Huang Lu

Ήχος / Sound

Lou Kun

Παραγωγός / Producer

Huang Patrick Mao, Chen Jingsu

Παραγωγή / Production

Flash Forward Entertainment

Προέλευση ταινίας / Film Source

Luxbox

■ Το έδαφος παρουσιάζει καθίζηση σε κάποιο προάστιο και στέλνουν μια ομάδα μηχανικών, ανάμεσά τους και τον Χάο, για να διερευνήσει τα αίτια. Μετά από μέρες περιπλάνησης στο άδειο προάστιο, αναζητώντας απαντήσεις και κουβαλώντας βαρύ εξοπλισμό, ο Χάο μπαίνει σε ένα δημοτικό σχολείο και βρίσκει ένα ημερολόγιο που καταγράφει την ιστορία ενός αγοριού και τον αποχωρισμό του από μια φαινομενικά πολύ δεμένη ομάδα. Καθώς η έρευνα συνεχίζεται, ο Χάο ανακαλύπτει ότι αυτό το ημερολόγιο μπορεί να περιέχει προφητείες για τη δική του ζωή.

■ Some ground subsidence has occurred in a suburban area and a team of engineers, including Hao, is dispatched to investigate the cause. After days of wandering around in the empty suburb looking for answers and carrying his heavy gear, Hao walks into a primary school where he finds a diary chronicling the story of a boy and the separation of what seems to be an intimate group. As the investigation keeps going, Hao discovers that this diary might contain prophecies about his own life.

Qiu Sheng // Ο Qiu Sheng γεννήθηκε στο Hangzhou στην Κίνα, απέκτησε πτυχίο βιοιατρικής μηχανικής και μεταπτυχιακό τίτλο στις καλές τέχνες. Σκηνοθέτησε πολυάριθμες ταινίες μικρού μήκους, όπως την ταινία *Winterstare* (2014) και *Golfville* (2016). Η ταινία *Πουλιά των προαστίων* είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους. // Born in Hangzhou, China, Qiu Sheng earned a Bachelor's degree in biomedical engineering and a Master of Fine Arts. He directed several shorts including *Winterstare* (2014) and *Golfville* (2016). *Suburban Birds* is his first feature film.

Σκάσε και παίζε πιάνο

Shut Up and Play the Piano

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Γερμανία
Μ. Βρετανία / Germany, Great Britain,
2018, 82', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο
/ Sound, Αγγλικά, Γαλλικά, Γερμανικά /
English, French, German

Σκηνοθεσία / Direction

Philipp Jedicke

Σενάριο / Screenplay

Philipp Jedicke

Δραματουργία / Dramaturgy

Henk Drees

Μοντάζ / Editing

Henk Drees, Carina Mergens

Ήχος / Sound

Ralf Weber

Παραγωγός / Producer

Stephan Holl, Antoinette Köster

Παραγωγή / Production

Gentle Threat

Προέλευση ταινίας / Film Source

Charades

■ Ο Τσίλι Γκονζάλες είναι ένας πολυβραβευμένος συνθέτης, βιρτουόζος πιανίστας και διασκεδαστής. Αφού πρώτα πειραματίστηκε με τη ραπ και την ηλεκτρονική μουσική, έγινε πιανίστας και τώρα ο απίστευτος αυτός μουσικός αποφάσισε να επισκεφθεί τον ελεφάντινο πύργο της κλασικής μουσικής. Ο εκκεντρικός καλλιτέχνης έχει εμπνεύσει και συνεργαστεί με τη Feist, τον Jarvis Cocker, την Peaches, τους Daft Punk και τον Drake. Η αλλαγή φαίνεται να είναι η μόνη σταθερά στο ταξίδι του Γκονζάλες. Κάθε φορά που το κοινό του νομίζει ότι τον έχει καταλάβει, εκείνος κάνει μια απότομη στροφή και ανατρέπει τις προσδοκίες του.

■ Chilly Gonzales is a Grammy-winning composer, virtuoso pianist and entertainer. Criss-crossing between rap, electro and solo piano music, he became the outrageous pop performer who invited himself to the ivory tower of classical music. The eccentric artist inspires and collaborates with the likes of Feist, Jarvis Cocker, Peaches, Daft Punk and Drake. Change seems to be the only constant in Gonzales' journey. Every time his audience thinks it has finally figured him out, he makes a radical move and breaks with its expectations.

Philipp Jedicke // Γεννήθηκε στο Κελ της Γερμανίας το 1977, έχει ζήσει στον Καναδά και τη Γαλλία και επί του παρόντος έχει ως έδρα του την Κολωνία. Εργάζεται ως ανεξάρτητος δημοσιογράφος και διευθυντής post production για διάφορους τηλεοπτικούς σταθμούς, εταιρείες παραγωγής ταινιών, εφημερίδες, περιοδικά και ιστότοπους. Πραγματοποίησε την πρώτη του σκηνοθετική εμφάνιση με την ταινία *Σκάσε και παίζε πιάνο*. // Born in Kehl, Germany in 1977, he has lived in Canada and France and is currently based in Cologne. He works as a freelance journalist and post-production manager for various television stations, film production companies, newspapers, magazines and websites. *Shut Up and Play the Piano* is his directing debut.

Φιλίπ Γκραντριέ

Το έργο του Φιλίπ Γκραντριέ αποτελεί ένα ορόσημο για τις κινηματογραφικές έρευνες και αντιπροσωπεύει στο πεδίο των φορμαλιστικών καινοτομιών ό,τι οι ταινίες του Ζαν Επιστάν για την περίοδο 1920-30 ή οι ταινίες του Φιλίπ Γκαρέλ για την περίοδο 1970-80. Από πού πηγάζει αυτή η επιτακτική ανάγκη και τι νέους κινηματογραφικούς ορίζοντες ανοίγει; Η δουλειά του Φιλίπ Γκραντριέ εδράζεται σε μια εκ βαθέων σύλληψη της εικόνας: στην αισθητική της διάσταση η εικόνα δε μας δείχνει τον κόσμο, αλλά καταγράφει με ποιον τρόπο ο κόσμος μας διαπερνά, στην ηθική της διάσταση η εικόνα του δε μας προσφέρει κάτι, η επίδρασή της δεν συνίσταται ούτε στην οικειοποίηση ούτε στον εφησυχασμό αλλά στη διάνοιξη ενός δρόμου προς το άγνωστο, το παραγνωρισμένο, το αδιαφανές.

Στην *Καινούργια ζωή* εξερευνά την άπειρη αυτοκρατορία του ασυνείδητου, αρχής γενομένης από τις μεταβολές μέσω των οποίων προφυλασσόμαστε από το αληθινό: ύπνος, όνειρο, συναισθηματικές κατασκευές, εξδανίκευση, άρνηση, προβολή, φαντασιώσεις, παραλήρημα, καθώς βυθιζόμαστε σ' ένα ανερμήνευτο κοινωνικό αλισβερίσι...

Για να ελέγξουμε αυτή την αδιαφανή διάσταση της ανθρώπινης εμπειρίας, πρέπει να ανατρέξουμε σε διαφορετικά συστήματα από τις συνηθισμένες διαλογικές οικονομίες, να επεξεργαστούμε άλλες μορφές περιγραφικές και συμβολικές. Διότι η διερεύνηση δεν αντιπύθεται ούτε στο λόγο ούτε στη λογική αλλά τις εμπεριέχει σε ένα πιο διευρυμένο ψυχολογικό πεδίο: αυτό που θα οδηγούσε ενάντια στη λογική και θα πρόδιδε ανευθυνότητα θα ήταν να αγνοήσουμε αυτό που ένας αιώνας Φροϋδικής ανάλυσης μας έμαθε για την ανθρώπινη ψυχή και να συνεχίσουμε να διηγούμαστε μικρές ιστορίες δράσης/αντίδρασης ως εάν δεν γνωρίζαμε τίποτε είτε για τις δυνάμεις που μας στοιχειώνουν, είτε για τους πανικούς και τα μυστήρια που μας περιτριγυρίζουν. Αυτό σημαίνει ότι θα αναμετρηθούμε με το πέραν του γνωστικού, αρχίζοντας με κάτι πολύ οικείο, τις αισθήσεις του σώματός μας: επειδή αποτελείται από τύλιγμα και ξετύλιγμα εικόνων, ο κινηματογράφος μπορεί να πάρει αυτό το ρίσκο.

Νικόλ Μπρενέζ

Philippe → Grandrieux

The oeuvre of Grandrieux marks an advanced stage in cinema researches and represents in terms of material inventions what the films of Jean Epstein were for the 20s and the 30s or those of Philippe Garrel were for the 70s and the 80. From where does this demand stem and what new horizon does it open for the cinema? The work of Philippe Grandrieux rests on a profound conception of the image: in its aesthetic dimension the image does not show the world but show us the way that we are traversed by it, in its ethical dimension the image gives us nothing, its work is not one of appropriation and reassurance but of how to break a path towards the unknown, the unappreciated, the unbeknownst.

Thus in *La vie nouvelle* Grandrieux explores the unlimited empire of the unconscious starting from these altered states through which we are protected from the real: sleep, dream, sentimental constructions, idealization, denial, transfer, fantasies, delirium, plunged in incomprehensible social exchange.

In order to control this opaque dimension of human experience, we must resort to different logics than those of the usual discursive economies, elaborate other descriptive and symbolic ways. Such an exploration is not opposed neither to reason nor to logic but it encompasses them in a larger psychic constellation: what would have been unreasonable and irresponsible would be to neglect what a century of Freudian analysis has taught us about the psyche and to continue to narrate small stories of action / reaction as if we knew nothing of the forces that haunt us and the mysteries that inhabit us. To measure up to the unknowable starting from what is very familiar the sensations which animate our body: since it consists of chaining and unchaining of images, cinema can take this risk.

Nicole Brenez (Translated by Maria Komninos)

Μια λίμνη

Un Lac

A Lake

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France,
2008, 90', 35mm, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Philippe Grandrieux

Σενάριο / Screenplay

Philippe Grandrieux

Μοντάζ / Editing

Françoise Tourmen

Φωτογραφία / Photography

Philippe Grandrieux

Μουσική / Music

Robert Schumann

Ήχος / Sound

Guillaume Le Braz

Παραγωγός / Producer

Catherine Jacques

Παραγωγή / Production

Mandrake Films

Arte France Cinéma

Ηθοποιοί / Cast

Dmitry Kubasov,

Natalie Rehorova, Alexei Solonchev

Simona Hülsemann, Vitaly

Kishchenko, Arthur Semay

Πρόλευση ταινίας / Film Source

Films Boutique

■ Η ταινία εκτυλίσσεται σε μια χώρα για την οποία γνωρίζουμε ελάχιστα: μια χώρα γεμάτη χιόνι και πυκνά δάση, κάπου στο Βορρά. Μια οικογένεια ζει σ' ένα απομονωμένο σπίτι κοντά σε μια λίμνη. Ο Αλέξι, ένας νέος με αγνή καρδιά, ξυλοκόπος, υποφέρει από κρίσεις επιληψίας και είναι εντελώς ανοικτός στη φύση που τον περιβάλλει.

Ο Αλέξι είναι πολύ δεμένος με τη μικρή του αδελφή, την Εζ. Η τυφλή τους μητέρα, ο πατέρας τους και ο μικρός τους αδελφός γίνονται σιωπηλοί μάρτυρες της σαρωτικής τους αγάπης. Ώσπου φτάνει ένας ξένος, ένας νέος άνδρας, κατά τι μεγαλύτερος από τον Αλέξι...

■ The story takes place in a country about which we know nothing: a country of snow and dense forests, somewhere in the North. A family lives in an isolated house near a lake. Alexi, the brother, is a young man with a pure heart. A woodcutter.

An ecstatic, prey to epileptic fits, he is entirely opened to the nature that surrounds him Alexi is terribly close to his younger sister, Hege. Their blind mother, their father, and their little brother are the silent witnesses to their overwhelming love. A stranger arrives, a young man barely older than Alexi...

Σκοτάδι

Sombre // Dark

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France,
1998, 112', 35mm, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Philippe Grandrieux

Σενάριο / Screenplay

Philippe Grandrieux, Sophie
Fillières, Pierre Hodgson

Μοντάζ / Editing

Françoise Tourmen

Φωτογραφία / Photography

Sabine Lancelin

Μουσική / Music

Alan Vega

Ήχος / Sound

Ludovic Hénault

Παραγωγός / Producer

Catherine Jacques

Παραγωγή / Production

Zélie, Arte France Cinéma

Ηθοποιοί / Cast

Marc Barbé, Elina Löwensohn,
Géraldine Voillat

Προέλευση ταινίας / Film Source

Films Boutique

■ Το πρώτο δείγμα της μυστικιστικής, μοναδικής γραφής του σκηνοθέτη μοιάζει να βγαίνει έρποντας από την αρχέγονη νύχτα. Στο σκοτεινό σύμπαν του μας οδηγεί ένας μοναχικός άνδρας, ένας οδηγός που ακολουθεί με το αμάξι του τη διαδρομή του Tour de France. Στην πορεία, κάνει συχνές στάσεις για να πάρει συνοδηγούς διάφορες ιερόδουλες, τις οποίες και σκοτώνει. Εν μέσω μιας καταιγίδας, συναντά μια νεαρή γυναίκα, την Κλερ, που της έχει χαλάσει το αμάξι. Στο ταξίδι τους δεν θα ανταλλάξουν πολλά λόγια, αλλά θα μοιραστούν όλα τα μυστικά της ανθρώπινης φύσης. «Και είναι εκείνος που δίνει στην Κλερ το φως. Ο Ζαν την ξαναφέρει στον κόσμο, εκείνος που σκορπά το θάνατο προσφέρει σε εκείνη τη ζωή.» (Φιλίπ Γκραντριέ, 1996)

■ The director's first work, revealing his mystical, unique style, seems to creep out from the primeval night. A lonesome man is our guide to his dark universe: a driver who follows the route of the Tour de France, periodically stopping off to pick up and brutally kill prostitutes. During a rain storm, he runs into a young woman, Claire, whose car has broken down, and offers her a lift. On their trip, they won't exchange many words, but they will share all the secrets of human nature. "And its he who gives to Claire the light... Jean brings her back to the world, he who gives death brings her back to life." (Philippe Grandrieux, 1996)

Αν και νύχτα

Malgré la nuit

Despite the Night

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France,
2015, 156', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Philippe Grandrieux

Σενάριο / Direction

Philippe Grandrieux

Φωτογραφία / Cinematography

Philippe Grandrieux

Μοντάζ / Editing

Françoise Tourmen

Ήχος / Sound

Guillaume Le Braz

Μουσική / Music

Robert Schumann

Παραγωγός / Producer

Catherine Jacques

Παραγωγή / Producer

Mandrake Films,
Arte France Cinéma

Ηθοποιοί / Cast

Dmitry Kubasov
Natalie Rehorova, Alexei Solonchev
Simona Hülsemann, Vitaly
Kishchenko, Arthur Semay

Προέλευση ταινίας / Film Source

Films Boutique

■ Ο Λενζ, ένας Άγγλος μουσικός, αναζητά την ερωμένη του, τη Μαβιλέν, που έχει εξαφανιστεί μυστηριωδώς, αλλά ερωτεύεται τρελά την ανήσυχη, αυτοκαταστροφική Ελέν. Η Ελέν, που θρηνεί το θάνατο του μικρού της γιου, αναζητά τη λήθη στον μπερδεμένο, υπόγειο κόσμο ενός βίαιου σεξουαλικού κυκλώματος, στον οποίο την ακολουθεί ο Λενζ. Μια απογυμνωμένη, ελλειπτική, στοιχειωτική, φασματική αφήγηση, διάσπαρτη με σκηνές αισθητήριας παραμέλησης και ωμής σαρκικότητας.

■ English musician Lenz searches for his lover Madeleine, who has mysteriously disappeared, but tumbles into an amour with troubled, self-destructive Héléne. Grieving the loss of her infant son, Héléne seeks oblivion in the murky subterranean world of a brutal sex ring, followed by Lenz. A stark, elliptical, hauntingly spectral narrative with scenes of sensory neglect and brutal carnality.

Μπορεί η ομορφιά να ενίσχυσε την απόφασή μας - Μασάο Αντάτσι

Il se peut que la beauté ait renforcé notre résolution - Masao Adachi

It May Be that Beauty Has Strengthened Our Resolve - Masao Adachi

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Γαλλία / France, 2011, 74', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Γαλλικά, Ιαπωνικά / French, Japanese

Σκηνοθεσία / Direction

Philippe Grandrieux

Σενάριο / Direction

Philippe Grandrieux

Φωτογραφία / Cinematography

Philippe Grandrieux

Μοντάζ / Editing

Philippe Grandrieux

Ήχος / Sound

Philippe Grandrieux

Μουσική / Music

Ferdinand Grandrieux

Παραγωγός / Producer

Annick Lemonnier

Παραγωγή / Production

Epileptic

Προέλευση ταινίας / Film Source

Epileptic

■ «Η επανάσταση είναι κι αυτή μια εικόνα. Το ερώτημα είναι πώς μετατρέπεται κανείς αυτή την εικόνα σε πραγματικότητα.» Τα λόγια αυτά ανήκουν στον Μασάο Αντάτσι, έναν 78χρονο ιάπωνα ακτιβιστή και σκηνοθέτη της αβαν-γκάρντ. Η απάντησή στο ερώτημά του δίνεται μέσα από ένα πειραματικό ντοκιμαντέρ που καταπιάνεται με το θέμα που διατρέχει όλο το σινεμά του Γκραντριέ: πώς κινηματογραφεί κανείς ένα ζωντανό σώμα; Οι δυο τους γνωρίστηκαν το 2008 στο Τόκιο και η πνευματική τους συγγένεια εκδηλώθηκε αμέσως. Κάθε σκηνοθέτης ανέλαβε να κάνει το πορτρέτο του άλλου. Όταν κινηματογραφούσε τον Αντάτσι, ο Γκραντριέ δεν καταλάβαινε ακριβώς τι έλεγε, λόγω της καθυστέρησης της ταυτόχρονης μετάφρασης. Αλλά όπως και στις ταινίες μυθοπλασίας, άφησε τα συναισθήματα, το ένστικτο, τις αισθήσεις να τον καθοδηγήσουν. «Το σινεμά δεν είναι κάτι σταθερό», κατέληξε. «Είναι κάτι που ταξιδεύει από τον έναν σκηνοθέτη στον άλλον.»

■ “Revolution is an image. The question is how to turn an image to reality.” These words belong to the 78-year-old Japanese director Masao Adachi, a radical activist and avant-garde filmmaker. The answer to his question comes through an experimental documentary by Philippe Grandrieux that appears in all his cinema: How do you film a living body? The two directors, who met in Tokyo in 2008, instantly shared a communion and decided to direct each other’s portraits. While filming Adachi, Mr. Grandrieux was usually unaware of what precisely he was saying because of the lag time for translation. But no less in his narrative films, he was guided by feelings, intuition, sensations. “What I wanted to show is that cinema is not fixed,” he concluded. “It’s something that moves from one filmmaker to another.”

Φόνισσα

Meurtrière

Murderess

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France
2015, 63', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound

(χωρίς διάλογο)

Σκηνοθεσία / Direction

Philippe Grandrieux

Σενάριο / Screenplay

Philippe Grandrieux

Μοντάζ / Editing

Philippe Grandrieux

Corinne Thévenon

Ήχος / Sound

Philippe Grandrieux

Φωτογραφία / Photography

Philippe Grandrieux

Μουσική / Music

Ferdinand Grandrieux

Παραγωγός / Producer

Annick Lemonnier

Παραγωγή / Production

Epileptic

Ηθοποιοί / Cast

Émilie Giudicelli,

Vilma Pitriante, Héléne Rocheteau

Francesca Ziviani

Προέλευση ταινίας / Film Source

Epileptic

■ Σ' αυτό το δεύτερο μέρος της τριλογίας για την ανησυχία (σε συνέχεια της *Λευκής επιληψίας*), η μόνη πηγή φωτός που ακτινοβολεί στην οθόνη είναι το γυμνό ανθρώπινο σώμα. Η επιφάνειά του, όλο κόκαλα και μυς, σφίγγεται και πάλλεται σε φρενήρεις ρυθμούς. Όσο πιο ζωντανό μοιάζει το είδωλο, τόσο πιο βαθιά νιώθει τη θνητότητά του ο θεατής, που ανάμεσα στους σπασμούς διακρίνει τις δυνάμεις που δεν μπορεί να ελέγξει.

Εμπνευσμένο από το *Das Ding* του Χάιντεγκερ, αυτό το «πράγμα» είναι «παράλογο... γκροτέσκο... άγριο... εκστατικό... δειστραμμένο... έξαλλο... δολοφονικό. Αλλά πρώτα απ' όλα είναι ακούσιο».

■ In the second part of the trilogy on anxiety (in continuation of *White Epilepsy*), the only light source that reflects on the screen is the naked human body. Its surface, full of bones and muscles, flexes and vibrates in a frantic rhythm. The livelier the reflection, the deeper a viewer feels his/her mortality, as he recognizes between the convulsions the forces he/she cannot control.

Inspired by Heidegger's *Das Ding*, this “Thing” is “senseless... grotesque... wild... ecstatic... perverse... furious...murderous. But first, without intension.”

Ανησυχία

Unrest

Ευρωπαϊκή Πρεμιέρα
European Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Γαλλία /
France, 2017, 45', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Philippe Grandrieux

Σενάριο / Screenplay

Philippe Grandrieux

Μοντάζ / Editing

Philippe Grandrieux

Corinne Thévenon

Φωτογραφία / Photography

Philippe Grandrieux

Ήχος / Sound

Philippe Grandrieux

Παραγωγός / Producer

Annick Lemonnier

Παραγωγή / Production

Epileptic

Ηθοποιοί / Cast

Nathalie Remadi, Lilas Nagoya

Προέλευση ταινίας / Film Source

Epileptic

■ Η *Ανησυχία* είναι το τρίτο μέρος ενός τριπτύχου του Φιλίπ Γκραντριέ με κοινό νήμα το άγχος. Το θέμα της *Ανησυχίας* είναι η «ο μικρός θάνατος». Η όλη θεματική της τριλογίας είναι η «απλή ζωή». «Οι Έλληνες [...] χρησιμοποιούσαν δύο όρους για τη ζωή: *ζωή* [απλή ύπαρξη ή «γυμνή ζωή»] που εξέφραζε το απλό γεγονός του ζην, που είναι κοινό σε όλα τα ζωντανά όντα (ζώα, ανθρώπους ή θεούς), και *βίος* (ιδιαίτερη ύπαρξη, η πολιτική ζωή) που δηλώνει τη μορφή ή τρόπο ζωής που προσιδιάζει σε ένα άτομο ή σε μια ομάδα ανθρώπων (πολιτών). Ήταν στο πλαίσιο αυτής της έννοιας της «γυμνής ζωής» όπως τη διατύπωσε ο Giorgio Agamben που θέλησα να προσεγγίσω ένα σώμα το οποίο στέκει έξω από οποιοδήποτε συμβολική ταξινόμηση η οποία θα άφηνε πάνω στο σώμα τις χαρακίες της ένταξής μας στην ανθρώπινη κοινότητα να πλησιάσω τους ζωντανούς, τη ζωή –«μεγαλύτερη, ισχυρότερη από τα πάντα»– η οποία συλλέγει σε μια αδιαφάνεια, σ' ένα αίνιγμα, το πεπρωμένο των ανθρώπων και των ζώων.

■ *Unrest* is the third movement of a triptych by Philippe Grandrieux whose common thread is anxiety. The theme of *Unrest* is "la petite mort." The theme of this trilogy is "bare life." "The Greeks [...] used two terms [for life]: *zoē* ['bare life'], which expressed the simple fact of living common to all living beings (animals, men, or gods), and *bios* ['qualified life'], which indicated the form or way of living proper to an individual or a group." It was in the context of this concept of "bare life" as developed by Giorgio Agamben that I wanted to come closer to a body that stands outside of any symbolic taxonomy that would trace upon that body the lines of our affiliation to the human community; to come closer to the living, to life – "bigger, stronger than everything" – that gathers together in one opacity, one enigma, the destiny of men and animals.

Λευκή επιληψία

White Epilepsy

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Γαλλία /
France, 2012, 68', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound

(χωρίς διάλογο)

Σκηνοθεσία / Direction

Philippe Grandrieux

Μοντάζ / Editing

Philippe Grandrieux

Φωτογραφία / Photography

Philippe Grandrieux

Ήχος / Sound

Corinne Thévenon

Μουσική / Music

Ferdinand Grandrieux

Παραγωγός / Producer

Annick Lemonnier

Παραγωγή / Production

Epileptic

Ηθοποιοί / Cast

Émilie Giudicelli, Vilma Pitrianite

Hélène Rocheteau

Francesca Ziviani

Προέλευση ταινίας / Film Source

Epileptic

■ Το πρώτο μέρος μιας τριλογίας με θέμα την ανθρώπινη ανησυχία (ακολουθούν οι ταινίες *Φόνισσα* και *Ανησυχία*) σκηνοθετήθηκε με τρεις τρόπους: ως περφόρμανς, ως εγκατάσταση και ως ταινία. Η κινηματογραφική της εκδοχή είναι, σύμφωνα με τα λόγια του ίδιου του σκηνοθέτη, «συμφασμένη με το φόβο, τη σεξουαλικότητα και μια κτηνώδη δύναμη που μουδιάζει και τα πιο τεντωμένα νεύρα... Στην καρδιά του δάσους, εκπρόσωποι μιας προαιώνιας, αρχαϊκής ανθρωπότητας κάθονται πρόβα σε σκηνές από μια τελετή. Πρόκειται για ένα όνειρο, ή για έναν εφιάλτη. Η ανατομία των συναισθηματικών, εναγωνίων εντάσεων του ανθρώπου ξετυλίγει το νήμα της αφήγησης». Μια γνήσια ερωτική εμπειρία για την πλαστικότητα και τη δυσφορία της σάρκας.

■ The first part of a trilogy by Philippe Grandrieux (along with *Murderess* and *Unrest*), whose common thread is anxiety, consists of a performance, a film and an installation. Its cinematic instalment is, according to the director's own words, "The story is woven with fear, sexuality and an animalism that mutes edgy nerves... In the heart of the forest an ancient archaic humanity rehearses scenes taken from a ceremony. It is a dream, or a nightmare. The film is created from an anatomy of affective and anxious intensities, from which the narration unfolds." A genuine erotic experience about the plasticity and discomfort of the flesh.

Γιώργος Ζιάκας

Ζωγραφίζοντας
την οθόνη

Ο Γιώργος Ζιάκας μεταφέρει την πολύτιμη πείρα του από το θέατρο στην οθόνη, και δουλεύει σε επτά ταινίες με τον κορυφαίο μυθοποιό του ελληνικού κινηματογράφου τον Θόδωρο Αγγελόπουλο. Ο Αγγελόπουλος λειτουργούσε με συγκεκριμένους συνεργάτες και ο Ζιάκας, μέσα από μια σχέση που δεν ήταν πάντα εύκολη, έγινε μέρος της μικρής αυτής ομάδας. Σήμερα μας καταθέτει μια σημαντική έκδοση, *Γιώργος Ζιάκας, Θέατρο, Κινηματογράφος, Ζωγραφική* (Αθήνα, Θεμέλιο, 2017) και, με αφορμή αυτό το βιβλίο, δίνεται η δυνατότητα να διοργανώσουμε, με την επιμέλεια των Γιώργου Ζιάκα και Βασίλη Παπατσάρουχα, σε συνεργασία με το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, μια έκθεση, στο χώρο του μουσείου της Ταινιοθήκης, με φωτογραφίες και μακέτες κουστομιών από τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου και του Γιώργου Σταμπουλόπουλου, καθώς και από την τελευταία και ανολοκλήρωτη ταινία του Αγγελόπουλου *Η άλλη θάλασσα*.

Η συνεργασία του Ζιάκα με τον Αγγελόπουλο μας κληροδότησε ένα εικαστικό έργο ανεκτίμητο. Όπως επισημαίνει ο Ζιάκας, «Η κινηματογραφική του γραφή έχει έντονο θεατρικό στοιχείο... *Οι Κυνηγοί* και ο *Μεγαλέξαντρος* είναι οι αγαπημένες μου ταινίες... Εκφράζουν μια ιδιοφυή λειτουργία του μυαλού του (Αγγελόπουλου) και την ευαισθησία του στη σύλληψη, την εκτέλεση των πλάνων και φυσικά την ολοκλήρωση της ταινίας». Η πινακοθήκη των αστών σε αντιπαράθεση με τους αντάρτες στους *Κυνηγούς*, οι συνθέσεις με τη στολή του *Μεγαλέξαντρου* και τα μαύρα κουστούμια των συντρόφων του σε αντιπαράθεση με τα ζωηρά χρώματα των αναρχικών και τα κουστούμια εποχής των άγγλων αριστοκρατών, αποτελούν σπουδαία τεκμήρια μιας ευτυχημένης περιόδου του ελληνικού κινηματογράφου, ζωγραφίες στην οθόνη από το χέρι ενός μεγάλου τεχνίτη. Εξαιρετικό εικαστικό ενδιαφέρον παρουσιάζουν και τα κουστούμια για τους *Δύο ήλιους στον Ουρανό*, ταινία εποχής του Γιώργου Σταμπουλόπουλου.

Μαρία Κομνηνού

Yorgos Ziakas

Painting
the Screen

Yorgos Ziakas transferred his precious experience from the theatre to the screen and worked with the foremost mythopoetic genius of the Greek cinema, Theo Angelopoulos, in seven of his films. Angelopoulos used to work with a select few associates and Ziakas, through a relationship which was not always easy, became part of that small group. Today he offers us an important book, *Yorgos Ziakas; Theatre, Cinema, Painting* (Athens, Themelio Publishers), and on this occasion we have the opportunity to organise, in collaboration with the Greek Film Centre, an exhibition curated by Ziakas and Papatsarouchas at the Greek Film Archive Museum, with photographs and mockups of costumes from by Theo Angelopoulos' films, including his last unfinished piece *The Other Sea*, as well as material from a film by Yorgos Stamboulououlos.

Ziakas' collaboration with Angelopoulos has bequeathed us a priceless corpus of visual art. As Ziakas notes: "His cinematic style carries a strong theatric element... *The Hunters* and *Alexander the Great* are my favourites... They express the brilliance of his mind and his sensitivity in grasping and executing his shots and of course the overall composition and completion of the film." The "gallery" of the bourgeois characters contrasted with the guerillas in the *Hunters*, the compositions with the Alexander's attire and the black costumes of his companions in contrast to the lively colors of the anarchists and the old-style dress code of English aristocrats, are all valuable records of a happy period of the Greek cinema. Of especial artistic interest are also the costumes for the *Two Suns in the Sky*, a historical film set in the Byzantine era by Yorgos Stamboulououlos.

Maria Komninos

Ταξίδι στα Κύθηρα

Voyage à Cythère

Voyage to Cythera

Μυθοπλασία / Fiction, Ελλάδα, Δυτική Γερμανία, Ιταλία, Ηνωμένο Βασίλειο / Greece, West Germany, Italy, UK 1984, 137', 35mm, Έγχρ. / Color Με ήχο / Sound, Ελληνικά, Αγγλικά / Greek, English

Σκηνοθεσία / Direction

Θόδωρος Αγγελόπουλος

Σενάριο / Screenplay

Θόδωρος Αγγελόπουλος

Φωτογραφία / Cinematography

Γιώργος Αρβανίτης

Μοντάζ / Editing

Γιώργος Τριανταφύλλου

Ήχος / Sound

Θανάσης Αρβανίτης

Ντίνος Κίττου, Νίκος Αχλάδης

Κοστούμια / Costumes

Γ. Ζιάκας

Ηθοποιοί / Cast

Μάνος Κατράκης
Μαίρη Χρονοπούλου, Διονύσης Παπαγιανόπουλος, Δώρα Βολανάκη
Giulio Brogi, Γιώργος Νέζος
Αθηνόδωρος Προύσαλης, Μιχάλης Γιαννάτος, Άκης Καρέγλης, Βασίλης Τσάγκλος, Δέσποινα Γερουλάνου

Παραγωγή / Production Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (ΕΚΚ), ZDF Channel Four, RAI, ET-1

Προέλευση ταινίας / Film Source

Εταιρεία Κληρονόμων Θ. Αγγελόπουλου

■ Ένας σκηνοθέτης του κινηματογράφου, κουρασμένος απ' τις μυθοπλασίες, αναζητά μια ιστορία ουσιαστική και προσκολλάται σ' έναν γέρο που πουλάει λεβάντες στο δρόμο: τον Σπύρο, έναν πρώην κομμουνιστή, εξόριστο στην Τασκένδη, που έχει επιστρέψει στην πατρίδα μετά από 32 χρόνια εξορία. Στο χωριό του, που το είχε υπερασπιστεί κατά τη διάρκεια του πολέμου, γίνεται μάρτυρας ενός ξεπουλήματος της γης και των ιδεών, και προσπαθεί να το αποτρέψει. Ωστόσο, δεν μπορεί να συμπλεύσει με την πραγματικότητα που συναντά. Απομονώνεται. Δεν μπορεί να επικοινωνήσει με τα παιδιά του, με τους γύρω του. Μόνο η γυναίκα του, πιστή και υπομονετική Πηνελόπη, τον ακολουθεί μέχρι το τέλος, στην καινούργια του εξορία.

■ A film director, running out of ideas for his new film, gets attached to an old man who peddles lavender in the streets: Spyros, an exiled communist, who has returned from Tashkent after 32 years exile. Spyros, on his return to his village, in which he had joined the resistance and fought the Nazi, witnesses amongst his compatriots a heightened readiness for selling land to developers, which he tries to stop in vain. Gradually he becomes totally isolated failing to keep up contact with his children. Only his wife, like a modern day Penelope, accompanies him when he is again exiled in a no man's land.

Θόδωρος Αγγελόπουλος / Theo Angelopoulos // Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1935. Διέκοψε τις νομικές σπουδές και γράφτηκε στη σχολή κινηματογράφου IDHEC και αργότερα σπούδασε εθνολογικό κινηματογράφο με τον Ζαν Ρους. Το 1975 με την ταινία *Ο θάσος* καθιερώθηκε ως ένας από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες. Απέσπασε διακρίσεις στα πιο αξιόλογα φεστιβάλ (Κάννες, Βενετία, Βερολίνο). // He was born in Athens in 1935, he interrupted his law studies, and enrolled to IDHEC to study cinema, but finally studied ethnographic film with Jean Rousch. In 1975 with *The Travelling Players*, he was acknowledged as one of the major art film directors. He was awarded in the most prestigious film festivals (Cannes, Venice, Berlin).

Μεγαλέξαντρος

Alexander the Great

Μυθοπλασία / Fiction, Ελλάδα, Ιταλία / Greece, Italy, 1980, 210', DCP, Έγχρ./ Color, Με ήχο / Sound, Ελληνικά Ιταλικά, Αγγλικά / Greek, Italian, English

Σκηνοθεσία / Direction

Θόδωρος Αγγελόπουλος

Σενάριο / Screenplay

Θόδωρος Αγγελόπουλος

Φωτογραφία / Cinematography

Γιώργος Αρβανίτης

Μοντάζ / Editing

Γιώργος Τριανταφύλλου

Ήχος / Sound

Αργύρης Λαζαρίδης

Ηθοποιοί / Cast

Omero Antonutti
Εύα Κοταμανίδου, Μιχάλης Παννάτος
Γρηγόρης Ευαγγελάτος, Χριστόφορος Κ. Νέζερ, Μιράντα Κουελάκη, Θάνος Γραμμένος, Τούλα Σταθοπούλου, Φώτης Παπαλάμπρου, Ηλίας Ζαφειρόπουλος
Ε. Γκότσας, Χ. Πισιμίσης, Γ. Κωβαίος
Χ. Τιμοθέου, Χ. Σταματέλος, Francesco Carnelutti, Brizio Montinaro, Laura de Marchi, Claudio Betan, Norman Mozzato

Παραγωγός / Producer

Νίκος Αγγελόπουλος, Θόδωρος Αγγελόπουλος, Φοίβη Οικονομοπούλου
Lorenzo Ostuni

Παραγωγή / Production

RAI, ZDF, Θόδωρος Αγγελόπουλος, ΕΚΚ

Προέλευση ταινίας / Film Source

Εταιρεία Κληρονόμων Θ. Αγγελόπουλου

■ Παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 1900, δραπετεύει από τη φυλακή ένας επικίνδυνος ληστής: ο Μεγαλέξαντρος, όπως τον αποκαλεί ο λαός. Με τους συντρόφους του απαίγει μια ομάδα άγγλων διπλωματών και τους κρατάει όμηρους στο χωριό του, ζητώντας από την κυβέρνηση αμνηστία και την επιστροφή της γης στους χωρικούς. Οι χωρικοί, που έχουν δημιουργήσει μια κοινότητα κάτω από την καθοδήγηση ενός δασκάλου σοσιαλιστή, υποδέχονται τον Αλέξανδρο και τους δικούς του, και τον χαιρετίζουν ως λυτρωτή. Η αρμονία ανάμεσα στους ληστές και τους χωρικούς δεν διαρκεί πολύ. Ο Αλέξανδρος θα εκτελέσει το δάσκαλο και τη θετή του κόρη, και τους ομήρους. Στην έρημη πλατεία του χωριού, μετά την αντιπαράθεση με το στρατό, ο μικρός Αλέξανδρος, καβάλα σ' ένα μουλάρι, θα απομακρυνθεί με προορισμό την πόλη.

■ On the New Year's Eve of 1900, a dangerous bandit, Meagal-exandros, escapes from prison. Heading his men he abducts a group of British aristocrats and keeps them hostages in his village, demanding from the government amnesty for himself and his men and land for the peasants. The peasants, who have formed a model community, herald him as a liberator. The harmonious relationship among bandits and peasants does not last long. Megalexandros will execute the teacher, his stepdaughter, and the English hostages. In the deserted village square, the soldiers have taken control, Megalexandros has been turned into stone, and the young Alexander, heads for city riding a mule.

Οι κυνηγοί

The Hunters

Μυθοπλασία / Fiction, Ελλάδα, Γαλλία / Greece, France, 1977, 165', DCP, Έγχρ./ Color, Με ήχο / Sound Ελληνικά / Greek

Σκηνοθεσία / Direction

Θόδωρος Αγγελόπουλος

Σενάριο / Screenplay

Θόδωρος Αγγελόπουλος

Φωτογραφία / Cinematography

Γιώργος Αρβανίτης, Αντρέας Σινάνος

Μοντάζ / Editing

Γιώργος Τριανταφύλλου

Ήχος / Sound

Θανάσης Αρβανίτης

Ηθοποιοί / Cast

Βαγγέλης Καζάν, Μπέτυ Βαλάση, Γ. Δάνης, Μάιρη Χρονοπούλου, Ηλίας Σταματίου, Αλίκη Γεωργούλη, Νίκος Κούρος, Εύα Κοταμανίδου, Στράτος Παχής, Χριστόφορος Κ. Νέζερ, Δημήτρης Καμπερίδης, Λουκάς Χρέλιας, Τάκης Δουκάκος, Βασίλης Τσάγκλος, Γιώργος Τζιφός, Αλέκος Αργυρίου

Παραγωγός / Producer

Νίκος Αγγελόπουλος

Θόδωρος Αγγελόπουλος

Παραγωγή / Production

Θόδωρος Αγγελόπουλος με τη συμμετοχή της γαλλικής INA και της ZDF

Προέλευση ταινίας / Film Source

Εταιρεία Κληρονόμων Θ. Αγγελόπουλου

■ Παραμονή Πρωτοχρονιάς του 1977, μια ομάδα κυνηγών βρίσκει, μέσα στο πυκνό χιόνι, το πτώμα ενός αντάρτη του Εμφυλίου. Το αίμα τρέχει ακόμα φρέσκο απ' την πληγή του. Οι κυνηγοί, εκπρόσωποι της αστικής τάξης, μεταφέρουν το πτώμα στο ξενοδοχείο τους, όπου και θα περάσουν μια νύχτα Πρωτοχρονιάς προσπαθώντας να ξερκίσουν το φόβο της επανάστασης. Προς το τέλος της ταινίας, ο αντάρτης που ζωντανεύει μέσα στη φαντασία των τρομοκρατημένων κυνηγών, μετατρέπεται σ' ένα είδος εκδικητή της επανάστασης. Αφού ακούσουν απ' τα χείλη του την καταδικαστική απόφαση, οι αστοί εκτελούνται, για να ξανασηκωθούν, βγαίνοντας από ένα άσχημο όνειρο. Το πτώμα θα επιστρέψει στο χιόνι, και οι κυνηγοί θα συνεχίσουν την πορεία τους.

■ On the New Year's Eve of 1977, a group of hunters discovers in the snow a corpse of a guerilla fighter from the civil war. Despite the passage of time the blood is still running from his wounds. The hunters, representing the bourgeoisie, carry the corpse to their hotel trying to exorcise the fear of revolution. The bandit who revives in the bad conscience of the hunters becomes a signifier for the return of the repressed. He pronounces the death penalty for the hunters, who after facing the firing squad will wake up from their nightmare. They will bury the corpse and continue their itinerary.

Δύο ήλιοι στον ουρανό

Two Suns in the Sky

Μυθοπλασία / Fiction, Κύπρος, Γαλλία, Ελλάδα / Cyprus, France, Greece, 1991, 130', 35mm, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Ελληνικά / Greek

Σκηνοθεσία / Direction

Γιώργος Σταμπούλοπουλος

Σενάριο / Screenplay

Γιώργος Σταμπούλοπουλος

Μοντάζ / Editing

Γιώργος Τριανταφύλλου

Φωτογραφία / Photography

Δημήτρης Παπακωνσταντής

Κοστούμια / Costumes

Γιώργος Ζιάκας

Μουσική / Music

Μιχάλης Χριστοδουλίδης

Παραγωγός / Producer

Studio S (Γιώργος Σταμπούλοπουλος)

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, EPT AE, Lumiere (Κύπρος), Makifilms (Γαλλία), με την υποστήριξη της EURIMAGES

Ηθοποιοί / Cast

Piotr Fronczewski, Benoit Rossel, Νικηφόρος Νανέρης, Κατερίνα Ραζέλου

Προέλευση ταινίας / Film Source

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (ΕΚΚ)

■ Αιγαίο. Άνοιξη. Ένα καράβι ασάλευτο μες στην ομίχλη. Το κυνήγι ενός φυγάδα. Το κυνήγι της Μοίρας. Λάζαρος ο Καππαδόκης και Τιμόθεος ο Σκηνικός. Θύτης και θύμα! Η αφήγηση του Αθανασίου –πιστού ακόλουθου του Λάζαρου– ξετυλίγει το νήμα των γεγονότων. Ο Λάζαρος φυλακίζει τον Τιμόθεο. Σιγά σιγά, οι ρόλοι αλλάζουν. Ο θύτης μετατρέπεται σε θύμα, και οδηγείται στην παράνοια. Σεισμός! Η φυλακή γκρεμίζεται και ο Τιμόθεος ο Σκηνικός εξαφανίζεται για πάντα. Κυνηγώντας ένα όραμα, ο Λάζαρος ο Καππαδόκης φθάνει ως τη Θράκη, άντρο των ειδωλολατρών. Εδώ, όπου οι Μαινάδες («Βάικες» αληθινές) οργιάζουνε στα δάση προς τιμήν του Διόνυσου. Ο Λάζαρος ο Καππαδόκης, «μαχόμενος εναντίον αρχηγόνων μύθων και δυνάμεων ακατανοήτων», κατασπαράσσεται απ' τις Μαινάδες.

■ In the Aegean. A ship motionless in the mist. The hunt for a fugitive, become's destiny's hunt. Lazarus from Cappadocia and Timotheos the actor. A story as told by Athanasius the faithful servant of Lazarus. Lazarus jailed Timotheos but through a role reversal he becomes haunted by his victim. Timotheus escapes following an earthquake and is lost. Lazarus goes to Thrace, the last refuge of the revelers of Dionysus. There fighting with myths and uncontrollable forces he is devoured by the maenads.

Γιώργος Σταμπούλοπουλος / Yorgos Stamboulopoulos // Σκηνοθέτης και σεναριογράφος, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1936. Το 1968, σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία *Ανοικτή επιστολή*, η οποία έλαβε το βραβείο FIPRESCI στο Λοκάρνο. Μέχρι σήμερα, έχει γυρίσει 5 μεγάλου μήκους ταινίες. // A director and screenwriter, he was born in Athens in 1936. In 1968 he directed his first feature film, *Open Letter*, which won the FIPRESCI prize at the Locarno Film Festival. So far, he has made five feature films.

Σιαολού Γκουό

Xiaolu Guo →

Με μεγάλη περηφάνεια ανακοινώνουμε ένα αναδρομικό αφιέρωμα στη Σιαολού Γκουό, μια καταξιωμένη συγγραφέα, σκηνοθέτη και φεμινίστρια κινεζο-βρετανικής καταγωγής. Τα βιβλία της μεταφράστηκαν σε 28 γλώσσες και η ταινία της *Εκείνη, μια Κινέζα* (2009, φόρος τιμής στην *Κινέζα* του Ζαν Λυκ Γκοντάρ) απέσπασε τη Χρυσή Λεοπάρδαλη στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο το 2009. Αυτή τη στιγμή, η Σιαολού Γκουό είναι μια από τις πιο επιτυχημένες κινέζες συγγραφείς στον εκδοτικό χώρο της Βρετανίας. Γεννημένη το 1973, η Σιαολού Γκουό μεγάλωσε στην παραθαλάσσια επαρχία Zhejiang, σε ένα μικρό χωριό, με τους αγράμματους παπούδες της. Στην ηλικία των είκοσι έφυγε για να σπουδάσει στην Ακαδημία Κινηματογράφου του Πεκίνου (2000) και έπειτα στην περιώνυμη Εθνική Σχολή Κινηματογράφου και Τηλεόρασης (NFTS, 2003) στο Λονδίνο – όπου και ζει και εργάζεται πλέον.

Η κινηματογραφική της καριέρα απογειώθηκε το 2006 με τη δεύτερη ταινία μεγάλου μήκους *Πώς είναι το ψάρι σου σήμερα*. Πρόκειται για μια δραματική ταινία που τοποθετείται στη σύγχρονη Κίνα και εμπνέεται από το *Trans-Europ-Express* (1966) του Alain Robbe-Grillet. Διηγείται την περίπλοκη σχέση ανάμεσα σε έναν απογοητευμένο συγγραφέα και τον ήρωα του τελευταίου του σεναρίου. Ήταν Επίσημη Επιλογή στο Sundance καθώς και στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Ρότερνταμ το 2007. Το συγγραφικό της έργο επίσης αναδείχθηκε το 2007 με το πρώτο της μυθιστόρημα στα αγγλικά *A Concise Chinese – English Dictionary for Lovers*, το οποίο ήταν υποψήφιο σε πολλές κατηγορίες βραβείων. Αυτό αποτέλεσε την αφορμή για να μεταφραστούν τα έργα της στα αγγλικά από τα κινεζικά. Πρόκειται για την ιστορία της «Z», μιας Κινέζας φοιτήτριας στο Λονδίνο, και αφηγείται ένα ταξίδι ενδοσκοπήσης. Η τελευταία της ταινία *Πέντε άντρες κι ένας Καραβάτζιο* θα κάνει την πανευρωπαϊκή πρεμιέρα της στο 9ο Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου στην Αθήνα. Πρόκειται για μια ταινία που ακολουθεί τις απροσδόκητες συναντήσεις πέντε ανδρών μεταξύ Λονδίνου και Dafen (Κίνα), αφηγείται νομαδικές ιστορίες, ενώ παράλληλα εξετάζει σημαντικά ζητήματα φιλοσοφίας και τέχνης.

We are proud to announce a retrospective tribute on Xiaolu Guo. An acclaimed Chinese-British Novelist, Filmmaker and Feminist, whose books have been translated into over 28 languages, and whose film *She, a Chinese* (2009, a homage to Jean-Luc Godard's *La chinoise*) won the Golden Leopard at the Locarno Film Festival in 2009. Xiaolu Guo is one of the most successful Chinese writers currently publishing in Britain.

Born in 1973, Xiaolu Guo grew up in a fish-farmers village with her illiterate grandparents in the coastal province of Zhejiang; at the age of twenty she left to study at the Beijing Film Academy (2000) and then the prestigious National Film and Television School (NFTS, 2003) in London – where she is currently based. Her film career began in 2006 with her second feature *How Is Your Fish Today?* (2006) docu-drama set in modern China, inspired by Alain Robbe-Grillet's *Trans-Europ-Express* (1966), that examines the intertwined stories of a frustrated writer and the subject of his latest screenplay. It was an Official Selection of both the Sundance and Rotterdam Film Festival's in 2007.

Immediately after that, her literary career gained notice in 2007 with her first novel written in English *A Concise Chinese – English Dictionary for Lovers*, which was nominated for many awards, and led to her work previously written in Chinese being translated into English. It tells the story of “Z,” a Chinese student's encounters in London, and her inner journey of self-discovery. Her latest film *Five Men and A Caravaggio* will be having its European Premiere at the 9th Athens Avant-Garde Film Festival. It's a film which traces unexpected encounters among five men, between London and Dafen (China), unravels nomadic itineraries, and narrates life stories while examining crucial issues of philosophy and art.

Πέντε άντρες και ένας Καραβάτζιο

Five Men and a Caravaggio

Ευρωπαϊκή Πρεμιέρα
European Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary essay,
UK, China, 2018, 72', 6:9, Έγχρ. /
Color, DCP, Κινεζικά, Αγγλικά /
Chinese, English

Σκηνοθεσία / Direction

Χιαόλου Γουο

Σενάριο / Screenplay

Χιαόλου Γουο

Μοντάζ / Editing

Lizi Hesling

Φωτογραφία / Photography

Χιαόλου Γουο

Μουσική / Music

Philippe Ciompi & Matt Scott

Ήχος / Sound

Philippe Ciompi

Παραγωγή / Producer

Χιαόλου Γουο

Συμμετέχουν / Featuring

Chen Ming (the Painter), Vanni
Bianconi (the Poet), Simon de Reyer
(the Photographer), Stephen Barker
(the Philosopher), Saleh Addonia
(the Writer)

Πρόλευση ταινίας / Film Source

Χιαόλου Γουο Films

■ Ένας Κινέζος βιοτέχνης, στο χωριό Dafen στη νότια Κίνα, αναπαράγει τον *Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή* του Καραβάτζιο. Το σπίτι του είναι το ατελιέ του και όλη του η οικογένεια συμμετέχει με διάφορους τρόπους στη βιοτεχνία της αναπαραγωγής δυτικής τέχνης. Στο Λονδίνο, ένας Ελβετο-ιταλός ποιητής αποκαλύπτει το αντίγραφο του Κινέζου ζωγράφου, που έλαβε ως δώρο για τα 40ά γενέθλιά του. Ο ποιητής βλέπει μια νεανική εικόνα του εαυτού του στον πίνακα, αλλά φοβάται ότι το αντίγραφο δεν αποτυπώνει την ουσία του πρωτοτύπου. Ένας φίλος του φιλόσοφος και πρωτίτερα ερασιτέχνης ζωγράφος λέει ότι μπορεί να το ξαναζωγραφίσει. Η ταινία παρακολουθεί τον φιλόσοφο που αναπαράγει το αντίγραφο και δύο άλλους του φίλους, έναν συγγραφέα από την Ερυθραία που αρνείται κάθε θρησκεία αλλά επιζητά τη λύτρωση στην τέχνη, καθώς και έναν Γάλλο φωτογράφο, που τα γυμνά του πορτρέτα του εαυτού του απηχούν το αριστούργημα του Καραβάτζιο. Τα γεγονότα στο Λονδίνο παραλληλίζονται με τη ζωή στην οικογένεια του Κινέζου βιοτέχνη στη Shenzhen, που αναπαράγει τον *Άγιο Ιωάννη τον Βαπτιστή* και ονειρεύεται μια καλύτερη ζωή.

■ A Chinese artisan, in Dafen village in Southern China, reproduces by hand Caravaggio's John in the Wilderness, aka *Saint John the Baptist*. His studio is his home, and his family all participate in varying ways in the cottage industry of reproducing western art for consumers. In London, a Swiss Italian poet, unveils the Chinese painter's copy, which he has received as a 40th birthday gift. The poet sees a youthful image of himself in the work, but he fears the copy does not capture the real essence of the original. His philosopher friend, formerly an amateur painter, says he can repaint the copy. The film then follows the philosopher repainting the copy, and two other friends, an Eritrean writer, who spurns all religion but yearns for artistic redemption, and a French photographer, whose nude wilderness self-portraits echo the Caravaggio masterpiece. The events in London are paralleled with a slice of life depiction of the Chinese artisan's family in Shenzhen, reproducing *John in the Wilderness* and dreaming of a better life.

Μια φορά κι έναν καιρό προλετάριος

Once Upon a Time Proletarian

Ντοκιμαντέρ / Documentary
China, UK, 2009, 75', 16:9
Color, Dolby Digital
Κινεζικά, Αγγλικά / Chinese, English

Σκηνοθεσία / Direction

Xiaolu Guo

Σενάριο / Screenplay

Xiaolu Guo

Μοντάζ / Editing

Philippe Ciompi &
Arthur de Lipowski

Φωτογραφία / Photography

Xiaolu Guo

Μουσική / Music

Philippe Ciompi & Matt Scott

Ήχος / Sound

Philippe Ciompi

Παραγωγή / Producer

Xiaolu Guo & Pamela Casey

Συμμετέχουν / Featuring

Προέλευση ταινίας / Film Source
Chapter Two films

■ Η ταινία ανατέμνει τη σύγχρονη Κίνα στη μεταμαρξιστική εποχή από τη σκοπιά της σκηνοθετίδας. Μέσα σε 12 κεφάλαια διερευνώνται πτυχές του κοινωνικού και πολιτικού τοπίου της Κίνας. Εκδιπλώνονται ιστορίες για επιθυμίες, απώλειες και όνειρα: ένας ηλικιωμένος χωρικός που έχασε τη γη του, ένας εκατομμυριούχος να κουβεντιάζει με έναν φίλο του στο χρηματιστήριο, ένας νεαρός μετανάστης που ήρθε στην πόλη για να πλένει αμάξια, ένας εργάτης σε ένα εργοστάσιο όπλων που εύχεται να ζούσε ο Μάο για να σώσει τη χώρα του, ένας επιτυχημένος ιδιοκτήτης ξενοδοχείου που επαινεί τη φιλελεύθερη οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, νέα παιδιά που ονειρεύονται να γίνουν διάσημοι καλλιτέχνες στη Δύση...

Με εμβόλιμες μεταφορικές και κωμικές παιδικές ιστορίες μεταξύ των κεφαλαίων, αυτή η ταινία αναλύει μια σύνθετη κοινωνία της οποίας οι πολίτες αναζητούν νέες πεποιθήσεις και ταυτότητες μετά τη σπουδαία επαναστατική περίοδο της χώρας και δείχνει πώς το άτομο έρχεται σε σύγκρουση με την εποχή του και την ιστορία.

■ A subjective anatomy of contemporary China in the post Marxist era. 12 chapters explore facets of Chinese social and political landscape. Stories of yearning, loss and dreams unfold: an old peasant who has lost his land, a millionaire chatting with his mate in a stock exchange office, a young migrant who came to the city to wash cars, a weapon factory worker who wishes Mao was still alive to save the country, a successful hotel owner who praises the government's liberal economy policies, and young kids whose dream is to become famous western artists...

Lead by metaphoric and comical children stories in between chapters, this film contemplates a complex society whose citizens are searching for new beliefs and identities after the country's great revolutionary days, and demonstrates how the individual is conflicting with his time and history.

Εκείνη, μια Κινέζα

She, a Chinese

Μυθοπλασία / Fiction
Γαλλία, Γερμανία, Κίνα / France
Germany, China, 1.85:1
Έγχρ. / Color, Dolby SR, 2009, 103'
Κινεζικά, Αγγλικά / Chinese, English

Σκηνοθεσία / Direction

Xiaolu Guo

Σενάριο / Screenplay

Xiaolu Guo

Μοντάζ / Editing

Andrew Bird

Φωτογραφία / Photography

Zillah Bowes

Μουσική / Music

John Parrish

Ήχος / Sound

Philippe Ciompi

Παραγωγή / Producer

Natasha Dack

Συμμετέχουν / Featuring

Huang Lu (Mei),
Chris Ryman (Rachid)

Προέλευση ταινίας / Film Source
Tigerlily Films & Channel Four UK

■ Αυτή η ταινία, ως φόρος τιμής στην *Κινέζα* του Γκοντάρ του 1967, καταγράφει σε 14 κεφάλαια το ταξίδι ενδοσκοπίσης μιας νέας γυναίκας. Αφού απορρίπτει την πρόταση γάμου που δέχεται, η Μεί εγκαταλείπει το χωριό της στη νότια Κίνα και ξεκινά για τη μεγαλούπολη. Έπειτα από μια τραγική συνάντηση με έναν πληρωμένο δολοφόνο, καταφέρνει και φθάνει στη Βρετανία. Οι επιλογές της ως προς τους τόπους και τους άνδρες είναι ενστικτώδεις και κατευθύνονται από την ανάγκη της για ελευθερία. Η Μεί είναι ένας υπαρξιακός χαρακτήρας που γεννήθηκε από ένα υβρίδιο κινεζικού-ευρωπαϊκού κινηματογράφου.

■ A homage to Godard's 1967's *La Chinoise*, this is a portrait of a young woman on a journey of self-discovery in 14 chapters. Mei leaves her home village in southern China after refusing a marriage proposal, and heads to the big city. After a tragic encounter with a hit man she arrives in Britain. Her decisions about places and men are impulsive and infused by an instinct for freedom. Mei is an existential character born from a hybrid Chinese-European cinema.

Πώς είναι το ψάρι σου σήμερα;

Jin tian de yu zen me yang?

How Is Your Fish Today?

Μυθοπλασία / Fiction
Κίνα / China, 2006, 83'
16:9, Color, Dolby Digital
Κινεζικά, Αγγλικά / Chinese, English

Σκηνοθεσία / Direction

Xiaolu Guo

Σενάριο / Screenplay

Rao Hui & Xiaolu Guo

Μοντάζ / Editing

Emiliano Battista

Ήχος / Sound

Phillippe Ciompi

Ηθοποιοί / Cast

Xiaolu Guo, Ning Hao

Hui Rao, Zijiang Yang

Παραγωγός / Producer

Xiaolu Guo & Iris Mao

Προέλευση ταινίας / Film Source

British Documentary Foundation

Xiaolu Guo Productions

■ Ένας νεαρός άνδρας σκοτώνει την ερωμένη του στη νότια Κίνα. Προσπαθώντας να διαφύγει, ξεκινά ένα μοναχικό ταξίδι διασχίζοντας όλη τη χώρα, για να φτάσει στον τόπο των ονείρων του, ένα χιονισμένο χωριό στα βόρεια σύνορα. Ένας σεναριογράφος κάθεται στο γραφείο του στο Πεκίνο και γράφει την ιστορία αυτού του άνδρα. Η ζωή του καθρεφτίζεται στον ήρωα του σεναρίου του. Η φαντασία θολώνει τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και μυθοπλασίας. Το χιονισμένο χωριό βρίσκεται στα απομονωμένα σύνορα μεταξύ Κίνας και Ρωσίας. Οι χωρικοί είναι ψαράδες ή κυνηγοί και υπομένουν τις ατέλειωτες χειμωνιάτικες νύχτες, περιμένοντας πότε θα ξαναμεγαλώσει η μέρα. Όταν ο σεναριογράφος φτάνει σε αυτό το μυστηριώδες χωριό, συναντά το χαρακτήρα που έπλασε. Τον βρίσκει ξαπλωμένο στην παγωμένη λίμνη στα σύνορα, καλυμμένο από χιόνι. Χαζεύουν το παγωμένο τοπίο και περιμένουν το θρυλικό βόρειο σέλας να εμφανιστεί.

■ A young man killed his lover in southern China. He starts a lonely escape across the whole country towards his land of wonder, a snowy village at the northern border. Sitting at his desk in Beijing, a scriptwriter is writing the man's story. His life and his character mirror each other. His imagination blurs the boundaries between reality and fiction. The snowy village lies on the quiet border between China and Russia. The villagers are fishing, hunting, and they endure the long winter nights, waiting for the sun to come back. When the scriptwriter arrives in that mysterious village, he encounters his own fictional character, who is lying on the frozen river at the border, covered in snow. They both contemplate the icy landscape, expecting the legendary northern lights to appear in the sky.

Πήγαμε στη χώρα των θαυμάτων

We Went to Wonderland

Ντοκιμαντέρ / Documentary
Ην. Βασίλειο / UK, 2008, 76', 4:3,
Ασπρόμαυρο / Black & White,
Dolby Digital, Κινεζικά, Αγγλικά /
Chinese, English

Σκηνοθεσία / Direction

Xiaolu Guo

Σενάριο / Screenplay

Xiaolu Guo

Μοντάζ / Editing

Phillippe Ciompi

Φωτογραφία / Photography

Xiaolu Guo

Ήχος, Μουσική & Σχεδιασμός Ήχου

/ Edit, Music & Sound design

Phillippe Ciompi

Παραγωγός / Producer

Xiaolu Guo & Philippe Ciompi

Συμμετέχουν / Featuring

Guo Xiu Lin & Li He Ying

Προέλευση ταινίας / Film Source:

Perspective Films

Xiaolu Guo Productions

■ Εκείνος παρατηρεί τους σχηματισμούς που δημιουργούν τα σύννεφα, η γυναίκα του χαζεύει τα Κοινοβούλια. Εκείνος περιπλανιέται στο Βατικανό, η γυναίκα του εξυμνεί ακόμη τα αγγλικά πάρκα. Αυτή είναι η πρώτη αλλά και η τελευταία φορά που βγαίνουν εκτός Κίνας. Εκείνος θέλει να δει όλο τον κόσμο προτού πεθάνει, εκείνη νιώθει νοσταλγία για την πατρίδα της. Η σκηνοθέτης καταγράφει το ταξίδι των γονιών της στη Δύση. Γυρισμένη ασπρόμαυρη και με τον λιγότερο δυνατό εξοπλισμό, η ταινία επιτυγχάνει εντυπωσιακή ελευθερία σε επίπεδο ύφους και οικειότητας. Μινιμαλιστική, με υπαινιγμούς στη Nouvelle Vague και ενσωματώνοντας καρτέ και διαλόγους, συνιστά ένα φιλοσοφικό ταξίδι που διατέμνει τις πολιτισμικές διαφορές, τις ερωτικές σχέσεις, τις προσωπικές αναμνήσεις, τον απόηχο από τις ταραχές στην Κίνα του παρελθόντος, καθώς και στιγμιότυπα από τη ζωή δύο ανθρώπων σε ένα παγκόσμιο περιβάλλον. Όπως έλεγε ο αρχαίος σοφός ταισιτίης Λάο Τσου: «Όσο περισσότερο προχωράς, τόσο λιγότερο καταλαβαίνεις». Αυτό το οπτικό ποίημα μοιάζει με αφηρημένη κινεζική ζωγραφική με μελάνι, καθώς αποτυπώνει τα ίχνη του εσώτερου βίου δύο ανθρώπων.

■ He observes the drifting clouds, his wife looks at the Houses of Parliament. As he wanders in the Vatican, his wife is still praising the English parks. This is the first, and the last time they leave China. He wants to see the whole world before he dies, but her heart longs for home. A Chinese daughter, the director, decides to record her parent's journey to the West. Shot in black and white with this smallest of equipment, the film achieves exceptional freedom of style and intimacy. Minimalist, with hints of French Nouvelle Vague, integrating stills and quotes, the film portrays a philosophical journey, going through cultural conflicts, love relationship, memories of personal histories, shadows of the turmoil of China's past, glimpses of the weight of two individuals in a global environment. As ancient Taoist master Lao Tzu said: "The further you go, the less you understand." This visual poem is like an abstract Chinese ink painting, drawing traces of two people's interior life.

Μαρκ Ράπαπορτ

Ο Μαρκ Ράπαπορτ ξεκίνησε ως underground σκηνοθέτης του αμερικανικού σινεμά της δεκαετίας του '70 και εξελίχθηκε σε κινηματογραφιστή ταινιών για ταινίες. Γύρισε αρκετά μικρού μήκους και 5 μεγάλου μήκους τη δεκαετία του '60 και του '70. Ασχολείται επίσης με τη μυθοπλασία και το δοκίμιο για πάνω από είκοσι χρόνια. Το κύριο έργο του βασίζεται στη χρήση υλικού γνωστών ταινιών, το οποίο αναμοχλεύει μέσω της άκρας ξεχωριστής αφήγησης, δημιουργώντας οπτική και ακουστική συμμετρία με τη μορφή βίντεο δοκιμών χωρίς ιδιαίτερη δομή, όπου μέσω της επανάληψης σκηνών αγαπημένων star και του συνδυασμού αποσπασμάτων εικονογραφείται η σε βάθος γνώση του για το σινεμά. Εμείς, ως θεατές, αμέσως γοητευόμαστε από τη μοναδική ποιότητα της τέχνης του και εισερχόμαστε σε έναν συσχετισμό σκέψεων όχι μόνο οπτικά αλλά και με τη χρήση της μουσικής που επίσης χρησιμοποιείται από τον σκηνοθέτη με συγκεκριμένο τρόπο για να δημιουργήσει εντυπώσεις.

Ο Ράπαπορτ εισάγει το εξωφρενικό μέσω της ταινίας του *Τα τραπέζια της ματαιοδοξίας του Ντάγκλας Σερκ* όπου εξερευνά τις ταινίες του Ντάγκλας Σερκ, προκαλεί με τα κολλάζ του *Γίνομαι Ανίτα Έκμπεργκ* διερευνώντας το διάσημο σύμβολο του σεξ, παίζει μαζί μας μέσω της προσωπικής του ερμηνείας του χαρακτήρα του *Σεργκεί / Σερ Γκέι*, και μας γοητεύει με την προσέγγισή του στο *Εγώ, ο Ντάλιο*. Εξατομικεύει την αφήγηση, καλώντας το κοινό να μελετήσει τη δουλειά του προς την κατεύθυνση μιας διαφωτιστικής ερμηνείας, συμπεριλαμβάνοντας κινηματογραφικά στοιχεία στο μέγιστο. Αυτή είναι η πιο εκτεταμένη παρουσίαση των ταινιών του που έγινε ποτέ στην Ελλάδα, με την τελευταία του *Ο παππούς της Αμερικής*, να παρουσιάζεται σε παγκόσμια πρεμιέρα.

Νίνα Βελιγράδη

Mark → Rappaport

Mark Rappaport started as an underground director in 70s American cinema and evolved into a maker of movies about the movies. After making more than a half a dozen shorts in the 60s and early 70s, he made 5 features in the 70s. He has also been writing fiction and essays about films for over twenty years. His major body of work is based on utilizing footage of well-known films, appropriating them by means of highly distinctive voice-over narration, creating visual and acoustic symmetry in the form of video essays with no particular structure, repeating scenes of favorite stars and combining clips that illustrate his in-depth insight on cinema. We as an audience are immediately captivated with the singular quality of his art. We enter an articulation of thoughts not only visually but also through the use of music that is, too, used by the filmmaker in a certain way in order to create impressions.

Rappaport ingests absurdity through the film *The Vanity of Tables of Douglas Sirk* exploring the movies of Douglas Sirk, provokes through the collages of *Becoming Anita Ekberg* investigating the sex symbol, boldly excites with his personal interpretation of the character in the film *Sergei / Sir Gay* and mesmerizes with his approach on *I, Dali*. He personalizes the narration, inviting the audience to study his piece towards an instructive interpretation, including cinema elements at its most. This is his most extensive showcase ever screened in Greece, with his latest film *America's Grandpa* presented as a World Premiere.

Nina Veligradi

Ιδιωτικές προβολές

Private Screenings

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France, 2017, 14', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color
 Black & White, Με ήχο / Sound

■ Οι ταινίες για ταινίες πάντα έχουν σκηνές που εκτυλίσσονται σε αίθουσες προβολών. Και καλούν εμάς, τους θεατές, να δούμε πώς λειτουργεί η βιομηχανία του κινηματογράφου. Οι αίθουσες προβολών φαίνονται σαν τόποι προσκυνημάτων, αλλά είναι και ένα μέρος όπου οι άνθρωποι πίσω από την κάμερα μπορούν να χαλαρώσουν και να μοιραστούν τις ενδόμυχες σκέψεις τους ο ένας για τον άλλο. Είναι ένας ιδιωτικός χώρος σε έναν πολύ δημόσιο χώρο. Είναι μια μικρογραφία του κόσμου, αλλά μπορεί να γίνει και ο κόσμος όλος.

■ Movies about movies – they always seem to have scenes set in screening rooms. And we, the audiences, are invited in, to see how the film business works. The screening rooms seem to be sacrosanct chapels where one can worship but it's also a place where the people behind the movie screens can let their hair down and reveal their most inner thoughts about each other. It's a private place in a very public arena. It's a microcosm of the world but it can also become the world itself.

Η διπλή ζωή του Πολ Χένριντ

The Double Life of Paul Henreid

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France, 2017, 34', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color
 Black & White, Με ήχο / Sound

■ Ο Πολ Χένριντ, περισσότερο γνωστός για τους ρόλους του στην *Καζαμπλάνκα* και στο *Ξέσπασμα μιας Ψυχής*, έγινε διάσημος στη Warner Brothers κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου ως ο εξωτικός πρωταγωνιστής με την ευρωπαϊκή προφορά. Μετά τον πόλεμο, η Warner ακύρωσε το συμβόλαιό του και τον εγκατέλειψαν στην τύχη του. Συνέχισε να παίζει, αλλά ταυτόχρονα άρχισε να ασχολείται με την παραγωγή και να σκηνοθετεί. Στις επιλογές του, τόσο ως ηθοποιός όσο και ως σκηνοθέτης, φανερώνει μια αυξανόμενη πικρία και κυνισμό. Πρόκειται άραγε για προσωπικό μανιφέστο ή ήταν αποτέλεσμα του συνεχούς πολιτικού αναβρασμού της εποχής;

■ Paul Henreid, perhaps most famous for his roles in *Casablanca* and *Now Voyager* became a star at Warner Brothers during World War II, as the exotic lead with the European accent. After the war, his contract was cancelled and he was left to his own devices. He continued acting and also began producing and directing. In his choices, both as actor and director, his work evinces an increasing bitterness and cynicism. A personal statement? Or a result of the unceasing political shifts of the times?

Η άδεια οθόνη

The Empty Screen

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France, 2017, 10', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color
 Black & White, Με ήχο / Sound

■ Η οθόνη είναι ένα ουδέτερο στοιχείο στην ιεροτελεστία του κινηματογράφου. Είναι όμως τελικά; Προβάλλει όνειρα αλλά ταυτόχρονα είναι και αποδέκτης των ονείρων μας. Είναι το όχημα που μεταφέρει την εικόνα στο κοινό – αλλά μήπως ταυτόχρονα παρακολουθεί κι εκείνη το κοινό; Μήπως τελικά η οθόνη είναι μια μεμβράνη-συνένοχος που οι θεατές μπορούν να τη διεισδύσουν και η οποία αλληλεπιδρά μαζί τους, παρά τη φαινομενική παθητικότητα της; Τίποτα δεν αποκλείεται...

■ The screen is a neutral element in the film-going experience. Or is it? It projects dreams but is also the receptacle of our dreams. It's the vehicle for delivering the image to an audience – but does it also watch the audience at the same time? Is it a complicitous membrane which audience members can penetrate and which interacts with the spectators, despite its seeming passivity? Maybe – to all of the above...

Εγώ, ο Ντάλιο, ή οι κανόνες του παιχνιδιού

I, Dalio – or The Rules of The Game

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France, 2017, 33', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color
 Black & White, Με ήχο / Sound

■ Ο Μαρσέλ Ντάλιο ήταν ένα σπουδαίος Γάλλος ηθοποιός που συμμετείχε στους *Κανόνες του Παιχνιδιού* και στη *Μεγάλη Χίμαιρα* του Ζαν Ρενουάρ. Και στις δύο ταινίες έπαιξε τον Εβραίο, όπως ο Ντάλιο στην πραγματική ζωή. Όταν οι Ναζί εισέβαλαν στη Γαλλία το 1940, ο Ντάλιο διέφυγε στην Αμερική και εμφανίστηκε στην *Καζαμπλάνκα* και στη *Σειρήνα της Μαρτινίκας*. Έπαιξε σε πολλές ταινίες τον τυπικό Γάλλο – τουλάχιστον όπως τον φαντάζονται οι Αμερικανοί. Η κοριέρα του ήταν ουσιαστικά διχοσημένη ανάμεσα σ' αυτές τις δύο ταυτότητες.

■ The great French actor, Marcel Dalio, who has the lead role in Jean Renoir's *The Rules of the Game*, also appears in Renoir's *Grand Illusion*. In both films he plays a character who is Jewish, as Dalio was in real life. When the Nazis invaded France in 1940, he fled to America and appeared in *Casablanca* and *To Have and Have Not*. He became, in dozens of films, America's idea of a typical Frenchman. His film career has these two strands in which he has two different identities.

Ο παπούς της Αμερικής

America's Grandpa

Παγκόσμια Πρεμιέρα / World Premiere

ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France, 2018, 32', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color Black & White, Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

■ Ο Γουίλ Γκίερ έζησε μια πολύ περιπετειώδη προσωπική και επαγγελματική ζωή. Τη δεκαετία του '50 τον είχαν βάλει στη μαύρη λίστα αλλά, όταν τα πράγματα ηρέμησαν, συνέχισε να έχει μεγάλη ζήτηση, παρά την ηλικία του. Προς το τέλος της ζωής του μάλιστα πήρε το ρόλο σε μια πολύ δημοφιλή σειρά της αμερικανικής τηλεόρασης με τίτλο *The Waltons* και έγινε ο παπούς μιας ολόκληρης γενιάς.

■ Will Geer lived a very colorful life, both as an actor and as a person. He was blacklisted in Hollywood during the 50s and once the blacklist was over, despite the fact that he was an aging actor, he was in great demand. At the end of his life, he gets a part on a very popular TV series, *The Waltons*, and becomes known as America's Grandfather.

Σεργκέι / Σερ Γκέι

Sergei / Sir Gay

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France, 2017, 36', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color Black & White, Με ήχο / Sound

■ Ο Σεργκέι Άιζενσταϊν ήταν ένας από τους πιο επιδραστικούς σκηνοθέτες όλων των εποχών αλλά και ένας εξαιρετικός εικαστικός. Κατά τη διάρκεια της ζωής του ζωγράφισε χιλιάδες εκκλησιαστικά σχέδια, καθώς και εκατοντάδες ομοερωτικά σκίτσα, καθαρά για προσωπική του ευχαρίστηση, χωρίς καμία πρόθεση να τα δημοσιεύσει. Αυτό το βίντεο εξετάζει και διερευνά τις ομοερωτικές αναφορές στις ταινίες του Άιζενσταϊν, μια μέχρι πρόσφατα ανεξερεύνητη πτυχή του έργου του.

■ Sergei Eisenstein, one of the greatest and most influential filmmakers of all time, was also a brilliant plastic artist. His thousands and thousands of drawings are superb – as are the hundreds of homoerotic drawings he made for his own amusement, never meant for publication. In this video, the homoerotic references in Eisenstein's films are examined and explored in ways that they never had been before.

Κρις Όλσεν - το αγόρι που έκλαψε

Chris Olsen - The Boy who cried

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France 2016, 17', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color, Black & White, Με ήχο / Sound

■ Ο Κρις Όλσεν παίζει από παιδί στον κινηματογράφο και συνεργάστηκε με μερικούς από τους πιο σημαντικούς σκηνοθέτες του '50. Παρόλο που δεν έγινε ποτέ διάσημος ως παιδί-ηθοποιός, εμφανίστηκε σε μερικές εμβληματικές ταινίες της δεκαετίας. Έχοντας «αποσυρθεί» από τον κινηματογράφο σε ηλικία 10 ετών, ο Όλσεν θυμάται τη ζωή του ως παιδί-ηθοποιός και προσπαθεί να εντοπίσει το νήμα που συνδέει τη φιλμογραφία του.

■ In the movies since he was an infant, Chris Olsen appeared in films by some of the best directors of the fifties. Even though he never became a famous child actor, he was in a handful of the most iconic fifties movies. He "retired" at the age of ten. Looking back on his life as a child actor, he tries to find the thread that ties his movies together.

Τατί εναντίον Μπρεσσόν: το αστείο

Tati vs Bresson: The Gag

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

ΗΠΑ, Γαλλία / USA, France, 2016, 20', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color Black & White, Με ήχο / Sound

■ Δύσκολα θα βρει κανείς δύο σκηνοθέτες πιο διαφορετικούς από τον Ζακ Τατί και τον Ρομπέρ Μπρεσσόν. Κι όμως, ο τρόπος που έστηναν τις σκηνές τους –ο Τατί τις φάρσες του και ο Μπρεσσόν τα διάφορα «συμβάντα» του– είναι εντυπωσιακά παραπλήσιες. Δεν ήταν απλώς ιδιοφυΐες, αλλά είχαν και οι δύο εμμονή με τη δημιουργία των τέλειων ηχητικών εφέ για τα αριστουργήματά τους. Μια εξερεύνηση της χρήσης του ήχου στον Μπρεσσόν και τον Τατί και όχι μόνο.

■ Are there two directors whose works have less in common than Jacques Tati and Robert Bresson? And yet...and yet, the way they both structured a scene –in Tati's case, a gag and in Bresson's case, "an incident"– are remarkably similar. In addition to both being one-of-a-kind geniuses, they were both fanatically obsessed with creating the perfect sound effects for their masterpieces. An exploration of the use of sound in Tati and Bresson, among others.

Ντέμπρα Πάτζετ, λόγου χάρη

Debra Paget, for example

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ / USA, 2016, 36', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color
 Black & White, Με ήχο / Sound

■ Η Ντέμπρα Πάτζετ ήταν μια ηθοποιός που είχε συμβόλαιο με την 20th-Century Fox και υποτίθεται ότι θα κατακτούσε το Χόλιγουντ. Ποτέ όμως δεν κατάφερε να γίνει star. Ίσως οι ταινίες της να μην ήταν αρκετά ενδιαφέρουσες ή να μην μπόρεσε ποτέ να ξεχωρίσει. Ίσως να έφταιγε και το στούντιο που δεν της έτισε το κατάλληλο image. Για δέκα ολόκληρα χρόνια, το όνομά της εμφανιζόταν σταθερά στις μαρκίζες των κινηματογράφων, αλλά όταν έγινε 29 χρονών τα παράτησε και δεν επέστρεψε ποτέ στη μεγάλη οθόνη. Το *Ντέμπρα Πάτζετ, λόγου χάρη* επανεξετάζει την καριέρα της και την έντονη φετχιστική επίδραση που είχαν μερικές από τις ταινίες της. Ακόμα και η μνήμη ασήμαντων star μπορεί να επηρεάσει τις ζωές των ανθρώπων...

■ Debra Paget was a contract player for 20th-Century Fox, whom they groomed and coached for stardom. But she never quite caught on. Maybe the movies weren't interesting enough. Or maybe she didn't stand out from the rest of the pack. Or the studio didn't take enough care in shaping her image. She had a ten-year run during the 50s as an above-the-title star, but left it all at the age of 29, never to return to the screen. A reconsideration of her career and the fetishistic aftershock of some of her films. Even the memory and essence of minor stars can affect people's lives...

Ο κύκλος έκλεισε

The Circle Closes

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ / USA, 2015, 19', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color,
 Black & White, Με ήχο / Sound

■ *Ο κύκλος έκλεισε* εξετάζει τέσσερις διαφορετικές ταινίες που εστιάζουν, σε διαφορετικό βαθμό, σε ένα χαρακτηριστικό ή ένα αντικείμενο που σημάδεύει τη ζωή διαφόρων χαρακτήρων και περνάει από χέρι σε χέρι. Η ιστορία σε κάθε ταινία είναι ειπωμένη από την οπτική γωνία του αντικειμένου, παρόλο που δεν μπορεί ούτε να μιλήσει ούτε να αξιολογήσει τις πράξεις των χαρακτήρων που επηρεάζει. Οι ταινίες αυτές δεν είναι άλλες από το *Mme de...*, *Winchester '73*, τη *Βιρδιάννα* και το *Στην Τύχη ο Μπαλταζάρ*.

■ It is an examination of four different films, which to varying degrees center on a prop or an object or an item that crosses various characters lives and passes from hand to hand. The story in each film is, to a certain extent, told from the point of view of the object which can neither speak nor evaluate the actions of the characters whose lives it touches and influences. The films? *Mme de...*, *Winchester '73*, *Virdiana*, and *Au Hasard Balthazar*.

Μαξ και Τζέιμς και Ντανιέλ

Max and James and Danielle

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ / USA, 2015, 17', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color, Black & White
 Με ήχο / Sound

■ Πρόκειται για τον θρυλικό σκηνοθέτη Μαξ Οφίλς και δύο από τους αγαπημένους του ηθοποιούς, τον Τζέιμς Μέισον και την Ντανιέλ Νταριό. Οι δυο τους εμφανίστηκαν σε πολυάριθμα πρότζεκτ του σκηνοθέτη, αλλά ποτέ μαζί, παρόλο που ίσως θα έπρεπε να είχε γίνει. Πώς θα ήταν άραγε μια τέτοια ταινία; Κανείς δεν μπορεί να ξέρει πραγματικά, αλλά οι σινεφίλ έχουν δικαίωμα στο όνειρο. Κάτι ανάμεσα σε ιστορικό και υποθετικό σενάριο.

■ Are Max Ophuls, James Mason, and Danielle Darrieux, the legendary director and two of his favorite actors. Mason and Darrieux were each in several Ophuls projects but were never together in an Ophuls movie, although they should have been. What might that movie have been like? It's anybody's guess – but cinephiles can dream, can't they? Somewhere between a historical essay and a speculative one.

Οι αστέρες μας

Our Stars

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ / USA, 2015, 27', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color,
 Black & White, Με ήχο / Sound

■ Τα διάσημα κινηματογραφικά ζευγάρια του '40 και του '50 – τους διάλεγαν για τη χημεία τους ή για την εμπορικότητά τους; Και αν τυχόν ξαναπαίζανε μαζί χρόνια αργότερα, θα είχαν ακόμα τη μαγεία τους ή θα είχε ξεθωριάσει; Η βιομηχανία του κινηματογράφου ως μηχανή προκατασκευασμένου ρομάντσου και επιθυμίας καταγράφει παράλληλα το χρόνο που περνά. Μια μελέτη πάνω στη νιότη, την ομορφιά, τα γηρατειά και τις εισπράξεις στα ταμεία!

■ Stars of the 40s and 50s – were they cast for their mutual affinities or for their commercial appeal? If and when they were re-starred years later, did the magic still work, did sparks still fly? The movie business – a machine that manufactured romance and desire at the same time that it documented the process of aging. A meditation on youth and beauty, aging, and box office.

Τα τραπέζια της ματαιοδοξίας του Ντάγκλας Σερκ

The Vanity Tables of Douglas Sirk

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ / USA, 2015, 10', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color, Black & White
 Με ήχο / Sound

■ Ένα δοκίμιο που εξετάζει τη συχνότητα και τη σημασία της εμφάνισης του συγκεκριμένου επίπλου (μπουντουάρ) στις ταινίες του Ντάγκλας Σερκ. Πρόκειται για ένα κινηματογραφικό τέχνασμα που αιχμαλωτίζει και κρατά τις γυναίκες δέσμιες ενός τεχνητού κόσμου με περιορισμένη οπτική; Ή είναι μια πύλη στο παρελθόν και στο μέλλον, αλλά και μια διαστρεβλωμένη μεν, αληθινή δε, εικόνα των ρόλων που οι γυναίκες καλούνται να παίξουν στην κοινωνία;

■ A video essay exploring the frequency and meaning of that particular prop in a wide variety of Sirk movies. Is it a device that traps and keeps women in an artificial world with a limited point of view? Or is it a gateway to the past and the future, and a distorted but nevertheless real vision of the roles that woman are forced to play in society?

Τζον Γκάρφιλντ

John Garfield

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ / USA, 2002, 10', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color, Black & White,
 Με ήχο / Sound

■ Ο Τζον Γκάρφιλντ ήταν ο πρώτος αστέρας του Χόλιγουντ που μπορεί να χαρακτηριστεί ως «επαναστάτης». Ο περιθωριακός χαρακτήρας του στην οθόνη αποτελεί το πρότυπο για τους αστέρες της δεκαετίας του '50 όπως ο Μπράντο, ο Τζέιμς Ντιν και ο Μοντγκόμερι Κλιφτ.

■ John Garfield was the first Hollywood star who can be described as a "rebel". His outsider character on the silver screen forms the prototype for 1950s stars like Brando, James Dean and Montgomery Clift.

Γίνομαι Ανίτα Έκμπεργκ

Becoming Anita Ekberg

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
 ΗΠΑ / USA, 2015, 18', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color, Black & White
 Με ήχο / Sound

■ Μια διερεύνηση του φαινομένου «Ανίτα Έκμπεργκ» που καθιερώθηκε ως διεθνές σύμβολο του σεξ χάρη στο μύθο που δημιουργήθηκε γύρω από το όνομά της, τόσο στο Χόλιγουντ, από τον Φρανκ Τάσλιν, όσο και στην Ευρώπη, από τον Φεντερίκο Φελίνι.

■ An exploration of how the construct of "Anita Ekberg" became an internationally famous sex goddess as a result of the careful cultivation of her image in various movies, both in Hollywood, by Frank Tashlin, and in Europe, by Federico Fellini.

Η ιδιωτική ταινία του Ροκ Χάντσον

Rock Hudson's Home Movie

ΗΠΑ / USA, 1992, 63', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color, Black & White
 Με ήχο / Sound

■ «Ήταν όλα εκεί», λέει ο Ροκ Χάντσον (Έρικ Φαρ) στην αρχή ενός ανατρεπτικού και ιλιγγιώδους κολάζ με βίντεο-κλιπ από την καριέρα του ηθοποιού στο Χόλιγουντ, που συνθέτουν τη μεγάλη μήκους ταινία του Μαρκ Ράπαπορτ. Βάζοντας έναν αφηγητή να σχολιάζει, η ταινία επινοεί ένα εκλεκτικό είδος βιογραφίας. Όσο πιο προσεκτικά παρατηρεί κανείς τις ταινίες του Χάντσον, τόσο πιο ξεκάθαρα βλέπει τον ηθοποιό να του κλείνει το μάτι. Ένα βραβευμένο μίγμα δεκάδων κινηματογραφικών αποσπασμάτων *Η Ιδιωτική Ταινία του Ροκ Χάντσον* ρίχνει ένα διαφορετικό και συναρπαστικό φως σε έναν από τους πιο μεγάλους θρύλους του Χόλιγουντ.

■ "It was all up there," says Rock Hudson (Eric Farr) at the start of this rule-breaking, dizzying assortment of clips from Rock Hudson's Hollywood career that make up Mark Rappaport's feature film, *Rock Hudson's Home Movie*. Employing a narrative commentary from beyond the grave, the film invents an eclectic form of biography. The closer you look at Hudson's films, the more you see the actor winking at us. An award-winning blend of dozens of clips, *Rock Hudson's Home Movie* sheds a new and provocative light on one of Hollywood's greatest legends.

Επαναστατικά τραγούδια

«Μόνο ένα επαναστατικό τραγούδι»: αυτή η φράση έγινε σύνθημα και σύνοψη του *Βιβλίου των εικόνων* του Ζαν Λυκ Γκοντάρ πολύ προτού ολοκληρωθεί η ταινία. Στο συμβολικό επίπεδο τι μπορεί να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά από ένα τραγούδι όταν βρισκόμαστε σε επαναστατικές συνθήκες; Επιλέξαμε αρκετές ταινίες για να αναδείξουμε την ποικιλία των μορφών προσέγγισης του θέματος, και για να αποκτήσουμε μια σφαιρική εποπτεία της αποτύπωσης των επαναστατικών τραγουδιών στον κινηματογράφο.

Πρώτα οι γενεσιουργές ταινίες, που δείχνουν τη γέννηση και τη διαδρομή των τραγουδιών: ένα σημαντικό εγχειρίδιο για το είδος αυτό είναι ο *Τζο Χιλ* (Bo Widerberg, 1971), καθώς επίσης το μεγαλοπρεπές μαχητικό δοκίμιο *Η κραυγή της τζαζ* (Edward O. Bland, 1959), οι πειραματικές ηχητικές έρευνες που διεξήγαγε η Colette Magny όπως συνεχίστηκαν από τον Yves-Marie Mahé, και μια ταπεινή εργασία ενός εξόριστου αγωνιστή που αφηγείται *Το όπλο μου* (Thierry Ndikuriyo, 2018).

Στη συνέχεια οι ταινίες των ακτιβιστών, που υψώνουν το τραγούδι τους την ώρα του αγώνα, σαν ένα οπτικό ισοδύναμο της μουσικής τους. Ο Len Lye εστίασε την πειραματική οπτική έρευνά του σε ένα τραγούδι το οποίο μιλά μεταφορικά για την αγωνία ενός μαύρου σκλάβου που γλιτώνει από το λιντσάρισμα (*Color Cry*, 1953), η επικίνδυνη μελαγχολία της «Διεθνούς» που ακούγεται στα χρόνια της δικτατορίας στη Βραζιλία στην *Κλίμακα ματζόρε* (José

Inacio Parente, 1984), μια συνεργασία ανάμεσα στον σκηνοθέτη και τους απεργούς εργάτες στο *Με ποια πλευρά είσαι;* (Ken Loach, 1985), κάλεσμα σε εξέγερση στο *Τα σχέδιά μου θα ραγίσουν* (Jean François Richet, 1997), που αντλεί την έμπνευσή του από το Σύνταγμα του 1793, το πιο επαναστατικό απ' όλα.

Τέλος, οι ταινίες που εμπνέονται από τον ήχο των κρουστών, που μετασχηματίζει την επιμνημόσυνη τελετή σε προσημονή, σε μια μυθοποιητική ηχώ κραυγών του παρελθόντος που αποσκοπούν να περάσουν στο μέλλον, με μια ευχή να δημιουργήσουν τον δικό τους χρόνο: έτσι το έργο με τον ταιριαστό τίτλο *Τραγούδι από το μέλλον* (Tommaso Donati, 2017), μια επισκόπηση των τραγουδιών της Επανάστασης των Γαρυφάλλων που είχε ως έναυσμα το τραγούδι «Grândola Vila Morena» συμπυκνώνεται στα *25 Τραγούδια του Απριλίου* (Luís Gaspar, 1977), το οποίο επεκτάθηκε για να λάβει τη μορφή του *Οδηγίες για μια κραυγή διαρκείας*, που δημιούργησε ο João Tabarra ειδικά για το 9ο Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας και τον οποίο ευχαριστούμε θερμά. Το επαναστατικό τραγούδι αρδεύει τον κινηματογράφο σε όλες του τις μορφές, επιτρέποντάς του να το ανταγωνίζεται με όλη την ενεργοποιό δύναμή του.

Νικόλ Μπρενέζ
Θερμές ευχαριστίες στους Lucas Murari
και Lucas Parente

Revolutionary Songs →

“Just a revolutionary song”: this became its slogan/synopsis well before the *Picture Book* by Jean-Luc Godard was completed and has not changed since. In the symbolic field, what can be more effective than a song if we are in a revolutionary state? We have chosen a number of films to witness the diversity of the modes of appearance, the presence and generally the modes and the tropes pertaining to the presentation of revolutionary songs in cinema.

First the genetic films, reflecting on the birth and the itinerary of the songs: a crucial manual for this genre *Joe Hill* (Bo Widerberg, 1971); a majestic militant essay *The Cry of Jazz* (Edward O. Bland, 1959), experimental sound researches conducted by Colette Magny in the course of her itinerary as resumed by Yves-Marie Mahé, a humble work of an exiled militant narrated in *My Weapon* (Thierry Ndikuriyo, 2018).

Then the activists films, raising their song in the moment of the fight, as a visual equivalent of their music: Len Lye has focused his experimental visual research on a song which metaphorically talks about the anxiety of a black slave escaping lurching (*Color Cry*, 1953); the dangerous melancholy of the International played under the dictatorship in Brazil in *Acorde Maior* (José Inacio Parente, 1984); a collaborative work between the film maker and the workers

on strike *Which side are you on?* (Ken Loach, 1985); calls for insurrection *My Projects are Going to Crack* (Jean François Richet, 1997), which is under the inspiration of 1793 Constitution, the most revolutionary of all.

Finally the films inspired by percussions, which transform commemoration to prospection, a mythopoetic echo of past cries which aim to pass them to the future, praying that it creates its own time: thus the aptly called *A Song from the Future* (Tommaso Donati, 2017), an overview of the songs of the Carnation revolution sparked off by «Grândola Vila Morena» is encapsulated in *25 Canções de Abril* (Luís Gaspar, 1977), extended to *Instruções para um grito permanente* created by João Tabarra especially for the 9th Avant-Garde Athens Film festival, and whom we thank with all our heart. The song of revolution irrigates cinema in all its forms, allowing it to antagonize it with its energizing genius.

Nicole Brenez (Translated by Maria Komninos)
Special thanks to Lucas Murari
and to Lucas Parente

Η μπαλάντα του Τζο Χιλλ

Joe Hill

Μυθοπλασία / Fiction
Σουηδία, ΗΠΑ / Sweden, USA, 1971,
118', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο /
Sound, Αγγλικά, Σουηδικά, Ιταλικά /
English, Swedish, Italian

Σκηνοθεσία / Direction

Bo Widerberg

Σενάριο / Screenplay

Bo Widerberg

Μοντάζ / Editing

Bo Widerberg

Φωτογραφία / Photography

Peter Davidsson & Jörgen Persson

Μουσική / Music

Stefan Grossmann

Ηθοποιοί / Cast

Thommy Berggren, Anja Schmidt
Kelvin Malave, Evert Anderson

Παραγωγός / Producer

Waldemar Bergendahl
Bo Widerberg

Προέλευση ταινίας / Film Source

Malavida

Αποκατάσταση / Restoration

Malavida & SFI

■ Ο Τζο διασχίζει με το τρένο την Αμερική, πηγαίνοντας από πόλη σε πόλη σαν οργανωτής του συνδικάτου IWW (Industrial Workers of the World) γνωστού και ως οι Wobblies, μια ιδεαλιστική οργάνωση ανειδίκευτων και μεταναστών εργατών που αγωνίζονται για ένα ενιαίο μεγάλο συνδικάτο για όλους τους εργάτες του κόσμου. Όταν οι αρχές θα κατηγορήσουν τον Τζο για φόνο, η δίκη που θα ακολουθήσει προκαλεί παγκόσμια κατακραυγή καθώς γίνεται φανερό ότι πρόκειται για κατασκευασμένη δίκαιη για τους αγώνες του και ότι ο Χιλλ είναι αθώος.

■ Joe rides the rails across America, wandering from city to city as an organizer for the I.W.W. (a.k.a. the Wobblies), an idealistic organization of unskilled and migrant laborers fighting for one big union to fight for all workers in the world. When the authorities charge him for a murder the trial provokes worldwide protest as it is apparent that Hill is framed for his struggles and is innocent...

Bo Gunnar Widerberg // Σουηδός σκηνοθέτης, σεναριογράφος, μοντέρ και ηθοποιός. Στα έργα του περιλαμβάνονται τα *Elvira Madigan* (1967), *The Man on the Roof* (1976), *Victoria* (1979), *The Serpent's Way* (1986) και *All Things Fair* (1995). // He was a Swedish film director, writer, editor and actor. His films include *Elvira Madigan* (1967), *The Man on the Roof* (1976), *Victoria* (1979), *The Serpent's Way* (1986) and *All Things Fair* (1995).

Τα σχέδιά μου θα ραγίσουν

My Projects are Going to Crack

Ma 6-T va crack-er

Μυθοπλασία / Fiction
Γαλλία / France, 1997, 105'
35mm, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound
Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Jean-François Richet

Σενάριο / Screenplay

Jean-François Richet,
Arco Descat C

Μοντάζ / Editing

Jean-François Richet

Φωτογραφία / Photography

Valérie Le Gurun

Μουσική / Music

White & Spirit

Ηθοποιοί / Cast

Arco Descat C., Hamouda Bouras
Gilles Carballo

Παραγωγός / Producer

Why Not Productions
Actes Prolétariens, La Sept Cinéma

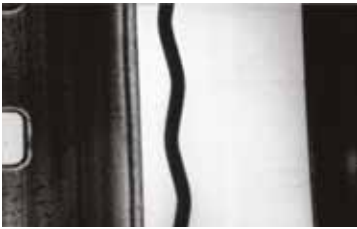
Προέλευση ταινίας / Film Source

Why Not Productions

■ Το *Ma 6-T va crack-er* (Γαλλικά: Ma cite va craquer, Αγγλική μετάφραση: My Projects are Going to Crack από το ρήμα craquer break down [διαλύομαι] και το ναρκωτικό crack) είναι μια ταινία που παρουσιάζει μια καρικατούρα του πολέμου των εγκληματικών συμμοριών των πόλεων. Ο Richet σε μια συνέντευξη έκανε ηθελημένα ρητές αναφορές στο μαρξισμό-λενινισμό ως το ιδεολογικό υπόβαθρο για τη δημιουργία αυτής της ταινίας. Αυτή η επιρροή αναδεικνύεται εμφαντικά όταν σ' ένα διάλογο οι έφηβοι λένε ότι μια εργατική απεργία είναι «πιο ισχυρό χτύπημα ενάντια στο σύστημα» από ό,τι το ξέσπασμα ταραχών στο γκέτο.

■ *Ma 6-T va crack-er* (Standard French: Ma cite va craquer, English translation: My Projects are Going to Crack, derived from craquer ("break down") and the drug crack cocaine) is a movie caricaturing gang warfare. Richet explicitly made in an interview references to marxism-leninism as his ideology to produce this movie. This influence is really strong in one dialog where the teenagers say that a workers' strike is "more powerful against the system" than a ghetto riot.

Jean-François Richet // Γάλλος σεναριογράφος, σκηνοθέτης και παραγωγός. Μεγάλωσε στο Meaux, προάσιο στα ανατολικά του Παρισιού. // Jean-François Richet is a French screenwriter, director, and producer. He grew up in Meaux, a suburb east of Paris.

Σκηνοθεσία / Direction

Len Lye

Προέλευση ταινίας / Film Source

Light Cone

Χρωματική Κραυγή

Color Cry

Πειραματικό / Experimental
 Νέα Ζηλανδία / New Zealand, 1953, 3', 16mm
 Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound

■ Στη *Χρωματική Κραυγή*, το πρώτο του μείζον έργο στην Αμερική, ο Len Lye επινόησε έναν εντυπωσιακό νέο τρόπο χρήσης της διαδικασίας της Ρε-υογραφίας (rayograph) ή της Προβολής της Σκιάς (Shadow Cast) του Μαν Ρέυ, τοποθετώντας μια ποικιλία υφασμάτων και στένσιλ σε λωρίδες φιλμ. ■ In *Color Cry*, his first major American film, Lye found a striking new way to use Man Ray's "rayogram" or "shadow cast" process, arranging a variety of fabrics and stencils on strips of film.

Len Lye // Σημαντικός δημιουργός του πειραματικού κινηματογράφου, πρωτοπόρος της κινητικής γλυπτικής, καινοτόμος θεωρητικός, ζωγράφος και συγγραφέας. // He was a major experimental filmmaker, leading kinetic sculptor, innovative theorist, painter and writer.

Σκηνοθεσία / Direction

Edward O. Bland

Σενάριο / Screenplay

Edward O. Bland, Nelam L. Hill & Mark Kennedy

Μοντάζ / Editing Howard Alk**Φωτογρ./ Photography** Hank Starr**Μουσική / Music** Edward O. Bland**Ήχος / Sound** Garry Harris

Timmy Harris & Nelam L. Hill

Παραγωγός / Producer

Edward O. Bland &

Nelam L. Hill

Προέλευση ταινίας / Film Source

Deep in the Pocket & Music Media Group, Inc.

Αποκατάσταση / Restoration

Colorlab & Bluwave Audio

Η κραυγή της τζαζ

The Cry of Jazz

Ντοκιμαντέρ / Documentary, ΗΠΑ / USA, 1959, 35', 35mm, Ασπρόμαυρο / Black and White, Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

■ Η *κραυγή της τζαζ* αποτελεί μια μνημειώδη κυριολεκτική και μεταφορική ασπρόμαυρη διαλεκτική πραγματεία που χρησιμοποιεί την τζαζ τόσο σαν φακό όσο και σαν εφελπτήριο για την ερμηνεία των παλαιών, σημερινών και μελλοντικών δεινών (και δυνατοτήτων) της Αμερικής. Η ταινία βλέπει τη ζωή των Μαύρων σαν μια αντανάκλαση της τζαζ και την τζαζ σαν μια αντανάκλαση της ζωής των Μαύρων. ■ *The Cry of Jazz* is a monumental literal and figurative black-and-white dialectic that uses jazz as both lens and springboard for interpreting America's past, present, and future ills (and possibilities). Black life is seen as a reflection of jazz and jazz as a reflection of Black life.

Edward O. Bland // Συνθέτης μουσικής για τηλεοπτικές και κινηματογραφικές ταινίες. Σεναριογράφος, σκηνοθέτης και παραγωγός της ταινίας. Στη δεκαετία του 1990, το έργο αυτό επανανακαλύφθηκε και υμνήθηκε σαν ένα πρώιμο παράδειγμα ανεξάρτητου αφροαμερικανικού κινηματογράφου. // He composed scores for TV and film. He wrote, directed, and produced the 1959 film *Cry of Jazz*. In the 1990s, it was rediscovered and celebrated as an early example of independent black filmmaking.

Ευχαριστίες στο Κινηματογραφικό Αρχείο Anthology Film Archives και στο ίδρυμα Film Foundation για την αποκατάσταση και επανεπεξεργασία της ταινίας. // Thanks to Anthology Film Archives and the Film Foundation for the restoration and remastering of the film.

Σκηνοθεσία / Direction

Santiago Álvarez

Φωτογραφία / Photography

Pepin Rodriguez

Idalberto Hernandez

Μοντάζ / Editing

Norma Torrado, Idalberto Calvez

Μουσική / Music Lena Horne**Παραγωγή / Production** ICAIC**Σκηνοθεσία / Direction**

Jean-Gabriel Périot

Μοντάζ / Editing

Jean-Gabriel Périot

Μουσική / Music Boogers**Ήχος / Sound** Xavier Thibault**Παραγωγή / Production**

Local Films

Προέλευση ταινίας /**Film Source** Local Films

Τώρα

Now

Πειραματικό / Experimental Κούβα / Cuba, 1965, 6', Video, Ασπρόμαυρο / Black & White, Με ήχο / Sound

■ Στα μέσα της δεκαετίας του '60, ο Κουβανός σκηνοθέτης Santiago Álvarez δημιούργησε ένα σύντομο αλλά εκρηκτικό φιλμ με τίτλο *Τώρα!* Με το ιδιαίτερα εμβληματικό του ύφος, η ταινία αυτή ήταν ταυτόχρονα ντοκιμαντέρ και έργο μικτής τεχνικής. Η μόνη πρόσβαση σε υλικό και εξοπλισμό ήταν έτοιμες δημοσιευμένες εικόνες, μουσική, και κάτι από την προσωπική μαγική τεχνική του στο μοντάζ. Δημιούργησε ένα πολύ πυκνό έργο που παραλλήλιζε τις εμπειρίες των Κουβανών κατά την επανάσταση με τους αγώνες των αφροαμερικανών την εποχή εκείνη. ■ In the mid-60's, Cuban filmmaker, Santiago Álvarez, created a short but charged film entitled *Now!* In his very iconic style, it was very much a documentary and a mixed media piece. The only access to tools he had to create with were usually found- public images, music, and a bit of his own magical montage making. He created a very dense piece that drew many parallels between Cubans during the revolution and the plight of African Americans at that time.

Santiago Álvarez Román // Κουβανός σκηνοθέτης και σεναριογράφος πολλών ντοκιμαντέρ για την κουβανέζικη και αμερικανική κουλτούρα. // He was a Cuban filmmaker who wrote and directed many documentaries about Cuban and American culture.

Ο διάβολος

The Devil

Πειραματικό Ντοκιμαντέρ / Experimental Documentary
 Γαλλία / France, 2012, 7', DCP, 4:3, Ασπρόμαυρο / Black & White
 Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

■ «Δεν ξέρετε τι είμαστε.» Εικόνες Αφροαμερικανών και των αγώνων τους στα 1950 και 1960. ■ "You don't know what we are." Images of African-Americans and their struggles in the 1950s and 1960s.

Jean-Gabriel Périot // Σκηνοθέτης με προσωπικό ύφος στο μοντάζ, με χρήση αρχαικού υλικού. Μεταξύ του ντοκιμαντέρ, της κινούμενης εικόνας και του πειραματισμού, τα περισσότερα έργα του ασχολούνται με τη βία και την ιστορία. // He works as filmmaker, having developed his own editing style with archives. Between documentary, animation and experimental, most of his works deal with violence and history.

Σκηνοθεσία / Direction

Ana Hatherly

Σενάριο / Screenplay

Ana Hatherly

Μοντάζ / Editing

Ana Hatherly

Φωτογραφία / Photography

Ana Hatherly

Ήχος / Sound

Alexandre Gonçaves

Παραγωγή / Producer

Ana Hatherly

Προέλευση ταινίας / Film Source

Portuguese Cinematheque

Επανάσταση

Revolução // Revolution

Πειραματικό Ντοκιμαντέρ / Experimental Documentary, Πορτογαλία / Portugal, 1975, 11', Digibeta, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound

■ Η *Επανάσταση* είναι μια εκπληκτική και μοναδική ταινία που καταγράφει τις αφίσες, τις τοιχογραφίες και την πολιτικά στρατευμένη ζωγραφική στους δρόμους της Λισαβόνας στις μέρες μετά την επανάσταση της 25ης Απριλίου 1974. Η Ana Hatherly επιλέγει μια δημιουργική στάση απέναντι στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κουλτούρας του αστικού περιβάλλοντος σε μια ιδιαίτερα σημαντική στιγμή της ιστορίας της Πορτογαλίας. ■ *Revolução* is a brilliant and unique film that records the posters, wall paintings and political paintings in the streets of Lisbon in the aftermath of the 25 April revolution. Hatherly takes a creative stance with respect to the distinctive features of urban culture at a particularly significant moment in Portuguese history.

Ana Hatherly // Στο έργο της και στην καλλιτεχνική της δράση η Ana Hatherly διεκδικεί ένα χώρο δημιουργού που περιλαμβάνει και διατέμνει τα πεδία της λογοτεχνίας και των εικαστικών τεχνών. Ποιήτρια, δοκιμογράφος και εικαστικός, έχει ολοκληρώσει κινηματογραφικά έργα που διερευνούν θέματα που σχετίζονται με τη γλώσσα και την εικαστικότητα. // In her work and artistic activity, Ana Hatherly marks out an authorial space that encompasses and cuts across the domains of literature and the visual arts. A poet, essayist and visual artist, she has also completed a number of film projects exploring language and visuality.

Σκηνοθεσία / Direction

José Inacio Parente

Μοντάζ / Editing Luelane Corrêa**Φωτογρ. / Photography**

José Inacio Parente

Ήχος / Sound José Inacio Parente**Καλλιτεχνική Διεύθυνση / Art****Direction** Luiz Monkken

Dulce Daou

Παραγωγή / Producer

José Inacio Parente Corcina

Συμμετέχει / Featuring

Rico Lins

Κλίμακα ματζόρε

Acorde Maior // Major Scale

Πειραματικό Ντοκιμαντέρ / Experimental Documentary, Βραζιλία / Brazil, 1984, 4', 35mm, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound

■ Πειραματικό έργο όπου ένα μικρό μουσικό κουτί παίζει τη «Σοσιαλιστική Διεθνή». Μια αλληγορία για την ιστορία του εργατικού κινήματος και της σημερινής κατάστασής του σε έναν κόσμο που αναζητεί νέες εναλλακτικές. ■ An experimental film where a small music box plays "The Socialist International." An allegory on the history of the labor movement and its current situation in the world in search of new alternatives.

José Inacio Parente // Βραζιλιάνος ψυχαναλυτής, φωτογράφος, σκηνοθέτης και παραγωγός. Τα βραβευμένα έργα του περιλαμβάνουν: *The Web of the Loom* (1980), *Major Scale* (1984), *Light Memories of Rio* (1987), *Mulaqat* (2010). // He is a Brazilian psychoanalyst, photographer, filmmaker and producer. His award-winning films include: *The Web of the loom* (1980), *Major Scale* (1984), *Light Memories of Rio* (1987), *Mulaqat* (2010).

Σκηνοθεσία / Direction

Luís Gaspar

Μοντάζ / Editing Luís Gaspar**Φωτογρ. / Photography**

Carlos Gaspar, Mário Cabrita Gil

Manuel Vide

Ήχος / Sound Victor Duarte**Παραγωγή / Producer**

Central Distribuidora Livreira

Victor Duarte, Victor Baptista

Προέλευση ταινίας / Film Source

Cinemateca Portuguesa - Museu do Cinema, IP

Σκηνοθεσία / Direction

João Tabarra

Φωτογραφία / Photography

Sophia Shiller

Μοντάζ / Editing Sophia Shiller**Μουσική / Music** António Tabarra**Συμμετέχει / Featuring**

António Tabarra

Παραγωγή / Production Black

Mancha, Filmwerk Kaliope

25 τραγούδια του Απρίλη

25 Canções de Abril // 25 Songs of April

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Πορτογαλία / Portugal, 1977, 57' 16mm, Ασπρόμαυρο / Black & White, Με ήχο / Sound
Πορτογαλικά / Portuguese

■ Συλλογικό έργο που έχει ως τίτλο το όνομα μιας μουσικής παράστασης που έλαβε χώρα στο Κολοσσαίο του Οπόρτο με μια λαμπρή συμμετοχή τραγουδιστών, ποιητών και τραγουδοποιών. Η ταινία είναι μια καταγραφή της ζωντανής συναυλίας και μια αναδρομή στις επαναστατικές ημέρες του Απρίλη του 1974. ■ Collective film that holds the name of a musical performance that took place in Oporto's Coliseum gathering a luxurious cast of singers, poets and songwriters. The film is the recording of that live performance and a remembrance of the revolutionary process of April 1974.

Luís Gaspar // Άρχισε την εννασχόλησή του με τον κινηματογράφο από το χώρο της διαφήμισης. Με την Επανάσταση των Γαρυφάλων εντάχθηκε στα κέντρα παραγωγής του Ινστιτούτου Κινηματογράφου της Πορτογαλίας, όπου εργάστηκε για την παραγωγή και παρουσίαση ενός προγράμματος 6 ντοκιμαντέρ για την αγροτική μεταρρύθμιση. // He began his activity in the cinema in the area of the publicity film. With the Carnation Revolution he joined the production centers of the Portuguese Film Institute, where he produced and performed a program of six documentaries on Agrarian Reform.

Οδηγίες για μια κραυγή διαρκείας

Instruções para um grito permanente

Instructions for a Permanent Scream

Παγκόσμια Πρεμιέρα / World Premiere

Μικρού μήκους / Short, Πορτογαλία / Portugal, 2018, 31'

DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound

■ «Όλα άρχισαν από μια πρότασή μου στον γιο μου, πέρσι στην επέτειο της Επανάστασης της 25ης Απριλίου 1974. [...] Λίγο αργότερα ήταν σαφές ότι χωρίς να το καταλάβουμε είχαμε αλήθεια ξεκινήσει να κάνουμε ταινία...» ■ "It all started with a proposal from me to my son, last year when we commemorated the Revolution on 25 April 1974. [...] A little while later it was clear that without being aware, we were actually making a film..."

João Tabarra // Ο João Tabarra σπούδασε φωτογραφία και άρχισε να εκθέτει τακτικά στα τέλη της δεκαετίας του '80. Τα έργα του αναδεικνύουν πάντοτε μια κινηματογραφικότητα στον τρόπο με τον οποίο διερευνά την εικόνα, είτε πρόκειται για φωτογραφίες, εγκαταστάσεις ή ταινίες. // João Tabarra studied photography and began exhibiting regularly at the end of the 80's. His works reveal always a cinematography in the way he keeps investigating Images, being his Photos, Installations or is Films.

Ροντιά 4/8

Rodhia 4/8

Πειραματικό / Experimental, Γαλλία / France, 1969, 4', DCP
 Ασπρόμαυρο / Black & White, Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Η Colette Magny τραγουδά το φλαμένκο «La Rhodia». // Colette Magny sings the flamenco of “La Rhodia”.

Groupe Medvedkine de Besançon // Η Ομάδα Medvedkine de Besançon ασχολήθηκε με πειραματικές κοινωνικές και οπτικοακουστικές δράσεις που συντονίζονταν από πολιτικά μαχητικούς σκηνοθέτες και τεχνικούς. Συνεργάστηκε με συναγωνιστές από την περιοχή Besançon και Sochaux κατά την περίοδο 1967-1974. // The Medvedkine group was interested in experimental social and audiovisual action coordinated by militant filmmakers and technicians. They collaborated with militants from the region of Besançon and Sochaux in the period 1967 and 1974.

Σκηνοθεσία / Direction
 Groupe Medvedkine de Besançon
Προέλευση ταινίας / Film Source
 ISKRA

Τώρα κοιμήσου στη φωτιά

Sleep Now in the Fire

Μουσικό βίντεο / Music video, ΗΠΑ / USA, 1999, 4', MP4, Έγχρ. / Color
 Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

■ Μουσικό βίντεο για το τραγούδι «Sleep Now in the Fire» του συγκροτήματος Rage Against the Machine. Το τραγούδι περιλαμβάνει στίχους για την απληστία, με αναφορές στον εξανδραποδισμό των Γηγενών της Αμερικής, το ταξίδι του Χριστόφορου Κολόμβου με τη Νίνια, την Πίντα και τη Σάντα Μαρία, τη δουλεία στις ΗΠΑ του 19ου αιώνα, καθώς και κριτική των πράξεων της αμερικανικής κυβέρνησης κατά τη διάρκεια του πολέμου.

■ Music video for “Sleep Now in the Fire” by Rage Against the Machine. The song contains lyrics about greed, such as the conquest of Native Americans, Christopher Columbus’ voyage by Niña, the Pinta, and Santa Maria and U.S. slavery in the 19th century as well as criticism of actions taken by the U.S. government in wartime.

Michael Francis Moore // Αμερικανός σκηνοθέτης ντοκιμαντέρ, παραγωγός, σεναριογράφος, ηθοποιός, ακτιβιστής και συγγραφέας. Τα έργα του περιλαμβάνουν τα *Bowling for Columbine* (Βραβείο Όσκαρ), που διερευνά την κουλτούρα της οπλοκατοχής στις ΗΠΑ, και *9/11*, μια κριτική ματιά στον Πόλεμο κατά της Τρομοκρατίας (Χρυσός Φοίνικας). // He is an American documentary filmmaker, producer, screenwriter, actor, activist and author. His works include *Bowling for Columbine*, Academy Award winner, examining gun culture in USA, and *9/11*, a critical look at the War on Terror, winner of a Palme d’Or.

Σκηνοθεσία / Direction
 Michael Moore
Μουσική / Music
 Rage Against The Machine
Προέλευση ταινίας / Film Source
 ISKRA

Σκηνοθεσία / Direction
 Yves-Marie Mahé
Προέλευση ταινίας / Film Source
 Light Cone

Το πολιτικό άσμα της Κολέτ Μανί

La Chanson politique de Colette Magny

Colette Magny’s Political Song

Πειραματικό / Experimental, Γαλλία / France, 2017, 32', MP4, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

■ Η Colette Magny αρνήθηκε να ακολουθήσει καριέρα στην εμπορική show business. Επέλεξε αντίθετα την πολιτική στράτευση και τη μουσική έρευνα. Μπλουζ, ελεύθερη τζαζ, κολάζ, αντι-ποίηση, ομιλούσα φωνή, επισκόπηση τραγουδιών, σύγχρονη μουσική. ■ Colette Magny refused to follow a career commercial show business. She opted instead for political commitment and musical research. Blues, free jazz, collage, anti-poetry, spoken voice, song-survey, contemporary music...

Yves-Marie Mahé // Αποτελεσματικός, γρήγορος και επιθετικός, η δουλειά του προσπαθεί να βρει ένα κινηματογραφικό ισοδύναμο του hardcore-punk. // Effective, fast and aggressive, his work tries to find an equivalent to hardcore-punk.

Τραγούδι από το μέλλον

A Song from the Future

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Ελβετία / Switzerland, 2017, 17'
 DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound Σομαλικά / Somalian

■ Ένας Σομαλός μετανάστης αναζητά καταφύγιο στο υπόγειο ενός κτιρίου στα σύνορα Ιταλίας-Ελβετίας. Όταν ακούει ένα λαϊκό τραγούδι της χώρας του, νοσταλγεί την πατρίδα του. ■ A Somali migrant seeks refuge in the underground of a building near the Swiss-Italian border. When he hears a popular song from his country he becomes nostalgic for his home country.

Tommaso Donati // Γεννημένος το 1988 ο Donati ζει και εργάζεται στο Λυγανο. Το έργο του ως σήμερα περιλαμβάνει ντοκιμαντέρ, πειραματικό κινηματογράφο και φωτογραφία. Επαναλαμβανόμενα θέματα στη δουλειά του είναι οι σχέσεις μεταξύ ανθρώπων, ζώων και του φυσικού χώρου στον οποίο ζουν. // Born in 1988, he lives and works in Lugano. His output to date has been split between documentary, experimental cinema and photography. Recurrent themes in his work are the relations between humans, animals and the nature-space in which they live.

Σκηνοθεσία / Direction
 Tommaso Donati
Μοντάζ / Editing Tommaso Donati
Φωτογραφία / Photography
 Tommaso Donati
Ήχος / Sound Tommaso Donati
Παραγωγός / Producer
 Tommaso Donati
Συμμετέχει / Featuring
 Maxa muud Cumar Adan

Σκηνοθεσία / Direction
Ken Loach
Φωτογραφία / Photography Jimmy
Dibling, Chris Menges
Μοντάζ / Editing
Jonathan Morris, Judy Freeman
Ήχος / Sound
Judy Freeman, Terry Hardy
Παραγωγός / Producer
Ken Loach
Πρόελευση ταινίας / Film Source
Park Circus & BFI

Με ποια πλευρά είσαι;

Τραγούδια, ποιήματα και εμπειρίες από την απεργία των ανθρακωρύχων, 1984

Which Side Are You On?

Songs, Poems and Experiences of the Miners' Strike, 1984

Ντοκιμαντέρ / Documentary Ηνωμένο Βασίλειο / UK, 1985
52', Digibeta, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

■ Το ντοκιμαντέρ του Ken Loach διηγείται τον αντίκτυπο της απεργίας των ανθρακωρύχων του 1984. Η ολιστική ματιά του Loach πάνω στη σύγκρουση που διαμόρφωσε τη σύγχρονη Βρετανία περιλαμβάνει συνεντεύξεις με τους πρωταγωνιστές των γεγονότων, ενώ παράλληλα καταγράφει τα τραγούδια και τα ποιήματα που οι απεργιοί εμπνεύστηκαν και συνέθεσαν κατά τη διάρκεια του αγώνα. ■ Ken Loach's documentary recounts the effects of the Miner's Strike of 1984. Loach's holistic view of a conflict that shaped modern Britain encompasses interviews with key participants, as well as documenting the songs and poems they were inspired to write during their ordeal.

Ken Loach // Μετά από μια σύντομη θητεία στο θέατρο, ο Loach προσλήφθηκε από το BBC εγκαινιάζοντας μια μακρά καριέρα ως σκηνοθέτης στην τηλεόραση και στον κινηματογράφο. // After a brief spell in the theatre, Loach was recruited by the BBC launching a long career directing films for television and cinema.

Σκηνοθεσία / Direction
Thierry Ndikuriyo
Φωτογραφία / Photography Ghafar
Azad
Μοντάζ / Editing
Thierry Ndikuriyo
Ήχος / Sound Linda Diatta
Παραγωγή / Production
La fémis

Το όπλο μου

Mon arme // My Weapon

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
Ντοκιμαντέρ / Documentary Γαλλία / France, 2018, 8', MP4
Έγχρ. /Color, Με ήχο / Sound Γαλλικά / French

■ Πώς να πολεμήσει εναντίον της αδικίας στη χώρα του, εναντίον του αυταρχισμού της κυβέρνησής του, όταν κανείς έχει μόνο τη φωνή του και τη νοημοσύνη του ως όπλο; ■ How to fight against injustice in his country, the authoritarianism of his government, when one has only his voice and intelligence as a weapon?

Thierry Ndikuriyo // Γεννήθηκε το 1988 στο Βουρούντι. Είχε πάθος για τη φωτογραφία και το 2009 σπούδασε οπτικοακουστικές τέχνες στο Πανεπιστήμιο. Από το 2014 ακολουθεί σταδιοδρομία στην οπτικοακουστική δημοσιογραφία και έχει παρακολουθήσει διάφορα πρότζεκτ και θερινά προγράμματα στην Ανώτατη Σχολή Επαγγελματιών Εικόνας και Ήχου (FEMIS) στο Παρίσι. Στο πλαίσιο αυτό γύρισε το τρίτο του ντοκιμαντέρ *Το όπλο μου*. // He was born in 1988 in Burundi. He was passionate with photography and in 2009 he studied audiovisual arts in the University. Since 2014 he has pursued a career in audiovisual journalism and has followed different projects and courses such as a summer course in FEMIS. In this context he shot his third documentary, *My weapon*.

Μυήσεις

Η ανακήρυξη της Ελευσίνας σε Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης για το 2021 με έκανε να σκεφτώ πώς θα μπορούσε να συνδεθεί με τα φεστιβάλ μας: Η Ταιιοθήκη της Ελλάδος είναι χτισμένη πάνω στην Ιερά Οδό, τον ιερό δρόμο που οδηγούσε τους πιστούς από την Αθήνα στην Ελευσίνα, για να μυηθούν στη λατρεία της Δήμητρας και της Περσεφόνης. Ο κινηματογράφος, άλλωστε, έχει το χαρακτήρα ενός ιερού τελετουργικού, που παραλληλίζεται είτε ως σύγχρονη εκδοχή του σπηλαίου του Πλάτωνα, είτε ως πρόσληψη εν περισπασεί (Μπένγιαμιν), είτε ως επιστροφή στο στάδιο του καθρέφτη (Metz).

Έτσι, η ελληνική μυθολογία αποτελεί αφετηρία για ποιητικές διαδρομές, όπως αυτή του Ορφέα, που με το μανδύα ενός ποιητή του 18ου αιώνα συνδιαλέγεται με τη μεγάλη ρομαντική παράδοση της δυτικής λογοτεχνίας στη ρευστή πορεία από τη ζωή προς το θάνατο (Ζαν Κοκτώ, *Η διαθήκη του Ορφέα*, 1960). Η ταινία ως όνειρο και το όνειρο ως καμβάς αποτελούν επίσης έμπνευση για μεγαλόπρεπα tableaux vivantes: τρεις χαρακτήρες που ζουν σε παράλληλους κόσμους αντιμετωπίζουν τα μεγάλα διλήμματα της ανθρώπινης ύπαρξης: πεπρωμένο εναντίον ελεύθερης βούλησης, τυχειότητα εναντίον βεβαιότητας (Α. Αγγελίδη, *Ο κλέφτης ή η πραγματικότητα*, 2001). Το όνειρο είναι και πάλι ο καμβάς για την ιστορία δύο αγοριών και ενός κοριτσιού που βρίσκονται σε μια μεταβατική κατάσταση, μεταξύ ζωής και θανάτου, μεταξύ φύλων, μεταξύ ονείρου και πραγματικότητας, με έναν εντυπωσιακό ρυθμό που οδηγεί τους θεατές σε ένα αναπάντεχο ταξίδι μύησης (Άγγελος Φραντζής, *Μέσα στο δάσος*, 2010).

Συγκρίνοντας την ελληνική μυθολογία με άλλες μυθολογίες, αναζητείται η ιδέα ενός ιερού τελετουργικού στις τελετές των Ταρακουμάρα, μέσα από το φακό της Carasco, στις οποίες το φανταστικό, σύμφωνα με την Μπρενέζ, «ούτε βιάζεται ούτε λεηλατείται, αλλά απεικονίζεται ακολουθώντας τα ίχνη του Αντονέν Αρτώ» (Raymonde Carasco, *Artaud and the Tarahumaras*, 1996). Ο Αρτώ, μέσα από τις γκραβούρες του Χόγκαρθ για τα τέσσερα στάδια της σκληρότητας, γίνεται αντικείμενο διερεύνησης, με έμφαση στους δεσμούς του με τον σπουδαίο μυστικιστή Ηλιογάβαλο, την αναζήτηση του παρελθόντος του στην Ανατολή καθώς και την εξάρτησή του από το όπιο (Βουβούλα Σκούρα, *Τα τέσσερα στάδια της σκληρότητας για τον Antonin Artaud*). Η καταγραφή της πυροβασίας γίνεται με κείμενο μέσα από το φακό του Ρούσσου Κούνδουρου (Ρούσος Κούνδουρος, *Αναστενάρια*).

Μαρία Κομνηνού

Initiations

The selection of Elefsis as cultural capital of Europe in 2021 has made me think how our festivals could be linked with this important event: The Cinematheque of Greece is built on Iera Odos, the sacred street which led the faithful from Athens to participate in the initiations for the cult of Demeter and Persephone based at Eleusis. Cinema itself has the character of a sacred ritual, which has either been compared to a modern equivalent of Plato's cave, to reception in a state of distraction (Benjamin), or a return to the mirror stage (Metz).

Thus Greek mythology serves as inspiration for poetic itineraries such as that of Orpheus who in the guise of an 18th century poet engages in dialogue with the great romantic tradition of western literature in the flux of the itinerary from life to death (Jean Cocteau, *Testament of Orpheus*, 1960). Film as a dream and the dream as canvas for engaging with majestically composed tableaux vivantes, in which three characters living in parallel worlds, confront the major dilemmas of human existence: destiny vs free will, contingency vs certainty (Antoinetta Angelidi, *Thief or Reality*, 2001). Dream is again the canvas of the story of two boys and a girl who are in a liminal state, between life and death, between sexes, between dream and reality. With an impressive pace which takes the spectators to an unexpected initiation voyage (Angelos Frantzis, *In the Woods*, 2010).

The idea of a sacred ritual is sought in confrontation between Greek mythologies and other continents mythologies in the rituals of the Tarahumaras, who observed by Carasco according to Brenez, "are neither raped nor pillaged, but are depicted following the traces of Antonin Artaud" (Raymonde Carasco, *Artaud and the Tarahumaras*, 1996). Hogarth's engravings the four stages of cruelty inspire a meditation on Artaud stressing his links with the great mystic Heliogabalus, his search for his past in the Orient as well as his addiction to opium (Vouvoula Skoura, *The Four Stages of Cruelty for Antonin Artaud*). The ritual of fire walking has been masterly caught by the lenses of Roussos Koundouros (Roussos Koundouros, *Anastenaria*).

Maria Komninos

Ο κλέφτης ή η πραγματικότητα

Thief or Reality

Μυθοπλασία / Fiction
Ελλάδα / Greece, 2001, 83'
35mm, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound

Σκηνοθεσία / Direction

Αντουανέττα Αγγελίδη

Σενάριο / Screenplay Ρέα Βαλντέν,

Αντουανέττα Αγγελίδη

Φωτογραφία / Photography

Ηλίας Κωσταντακόπουλος

Μοντάζ / Editing

Ιωάννα Σπυλιούλου

Μουσική / Music

Θοδωρής Αμπαζής

Ήχος / Sound Μαρίνος

Αθανασόπουλος

Παραγωγή / Production

Αντουανέττα Αγγελίδη, Ελληνικό

Κέντρο Κινηματογράφου,

Ελληνική Τηλεόραση 1

Ηθοποιοί / Cast Νίκος Παντελίδης,

Παρθενόνη Μπουζούρη, Ευρίκλεια

Σωφρονιάδου, Αντζελα Μπρούσκου

Προέλευση ταινίας / Film Source

EKK

■ Η πραγματικότητα κλέβει τα όνειρά σου κι εσύ κλέβεις την πραγματικότητα για να ονειρευτείς. Μια σκοτεινά αισιόδοξη ταινία. Τρεις εκδοχές μιας και μόνης ημέρας. Τρεις χαρακτήρες παγιδευμένοι σε παράλληλα σύμπαντα. Η εισβολή του Κλέφτη θα τους ενώσει. Κάθε βλέμμα δημιουργεί μία διαφορετική ιστορία: μοίρα – τύχη – ελεύθερη βούληση. Τι έχουν κοινό; Ο Κλέφτης γνέφει προς μίαν απάντηση. Η θνητότητα ενώνει τις κατακερματισμένες οπτικές. Η μυστική αλληλεγγύη της ανθρώπινης κατάστασης.

Ό,τι ξόδεψα, το είχα. / Ό,τι φύλαξα, το έχασα. / Ό,τι χάρισα, το έχω.

■ Reality robs you of your dreams and you have to rob it in order to dream. A darkly optimistic film. Three versions of just one day. Three characters trapped in parallel universes. The invasion of the Thief will unite them. Each point of view produces a different story: fate – randomness – free will. What do they have in common? Mortality.

The secret solidarity of human condition.

What I spent, I had. / What I saved, I lost. / What I gave, I have.

Αντουανέττα Αγγελίδη / Antoinette Angelidi // Η Αντουανέττα Αγγελίδη είναι σκηνοθέτης κινηματογράφου, με εικαστικό έργο. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1950. Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο, σκηνοθεσία και μοντάζ στο Institut Des Hautes Études Cinematographiques (IDHEC) στο Παρίσι, και θεωρία κινηματογράφου στην École Pratique des Hautes Études στο Παρίσι με τον Christian Metz. Έχει σκηνοθετήσει τέσσερις μεγάλου μήκους ταινίες. // Antoinette Angelidi is a film director with a fine arts oeuvre. She was born in Athens in 1950. She studied Architecture at the National Technical University of Athens, Directing and Editing at the Institut Des Hautes Études Cinematographiques in Paris, and Film Theory at the École Pratique des Hautes Études in Paris with Christian Metz. She has directed four feature films.

Η διαθήκη του Ορφέα

Testament d'Orphée

Testament of Orpheus

Βιογραφία / Biography, Γαλλία / France, 1960, 79', DCP, Ασπρόμαυρο / Black & White, Με ήχο / Sound

Σκηνοθεσία / Direction

Jean Cocteau

Σενάριο / Screenplay

Jean Cocteau

Φωτογραφία / Photography

Roland Pontoizeau

Μοντάζ / Editing

Marie-Josèphe Yoyotte

Ήχος / Sound

Pierre Bertrand, René Sarazin

Μουσική / Music: Georges Auric

Παραγωγή / Production

Jean Thuillier

Ηθοποιοί / Actors Jean Cocteau,

Edouard Dermithe, María Casares,

Jean Marais, Charles Aznavour,

Yul Brynner, Françoise Christophe,

Nicole Courcel, Henri Crémieux,

Daniel Gélin, Jean-Pierre Léaud,

Pablo Picasso, François Périer

Προέλευση ταινίας / Film Source

Tamasa Distribution

■ Στην τελευταία του ταινία, ο θρυλικός συγγραφέας, καλλιτέχνης και κινηματογραφιστής Ζαν Κοκτώ σκιαγραφεί έναν ποιητή του 18ου αιώνα που ταξιδεύει στο χρόνο αναζητώντας τη θεία επιφώιση. Σε έναν μυστηριώδη έρημο τόπο, συναντά διάφορες συμβολικές οπασίες που φέρουν το θάνατο και την ανάστασή του. Με μια εκλεκτική διανομή που περιλαμβάνει τους Πάμπλο Πικάσο, Jean-Pierre Léaud, Ζαν Μαρέ και Γιουλ Μπρύνερ, η *Διαθήκη του Ορφέα* ολοκληρώνει την πορεία που διέηυσε ο Κοκτώ με *Το αίμα του ποιητή*, μια εξερεύνηση της βασανιστικής σχέσης ανάμεσα στον καλλιτέχνη και τα δημιουργήματά του.

■ In his last film, legendary writer/artist/filmmaker Jean Cocteau portrays an 18th-century poet who travels through time on a quest for divine wisdom. In a mysterious wasteland, he meets several symbolic phantoms that bring about his death and resurrection. With an eclectic cast that includes Pablo Picasso, Jean-Pierre Léaud, Jean Marais and Yul Brynner, *Testament of Orpheus (Le Testament de Orphée)* brings full circle the journey Cocteau began in *The Blood of a Poet*, an exploration of the torturous relationship between the artist and his creations.

Jean Cocteau // Ο Ζαν Κοκτώ ήταν ένας Γάλλος καλλιτέχνης και συγγραφέας με τεράστια επιρροή, γνωστός ως ένας από τους πιο εμβληματικούς εκπροσώπους του νταντά και του σουρεαλισμού. Έχοντας ασχοληθεί με τη ζωγραφική, τη συγγραφή, την ποίηση, τα θεατρικά έργα και τις ταινίες, ο Κοκτώ εδραιώθηκε ως μια ηγετική δημιουργική δύναμη στο Παρίσι. Τακτικό μέλος της πρωτοπορίας, διατήρησε μακροχρόνιες φιλίες με καλλιτέχνες όπως ο Πάμπλο Πικάσο, ο Τριστάν Τζαρά, ο Φράνσις Πικαμπιά και ο Μαν Ρέυ. // Jean Cocteau was an enormously influential French artist and writer known as one of the major figures of Dada and Surrealism. With an oeuvre that spanned painting, novels, poetry, plays, and films, Cocteau established himself as a leading creative force in Paris. A regular member of the avant-garde, he maintained long-term friendships with artists such as Pablo Picasso, Tristan Tzara, Francis Picabia, and Man Ray.

Ο Αρτώ και οι Ταραχουμάρας

Artaud et les Tarahumaras

Artaud and the Tarahumaras

Εθνογραφικό ντοκιμαντέρ /
Ethnographic documentary

Γαλλία / France, 1996, 52', SD File
Έγχρ. Ασπρόμαυρο / Color, Black &
White Με ήχο / Sound

Σκηνοθεσία / Direction Raymonde
Carasco-Hébraud

Μοντάζ / Editing Raymonde
Carasco-Hébraud, Régis Hébraud

Φωτογραφία / Photography
Régis Hébraud

Ήχος / Sound Régis Hébraud

Παραγωγή / Production Raymonde
Carasco-Hébraud, Régis Hébraud

Προέλευση ταινίας / Film Source
La Cinémathèque de Toulouse

■ Αυτή η ταινία είναι ένας σύγχρονος διάλογος ανάμεσα στα κείμενα του Αντονέν Αρτώ για τους Ταραχουμάρα (από το *Ταξίδι στη χώρα των Ταραχουμάρα* το 1936 μέχρι το τελευταίο ποίημα «Tutuguri» γραμμένο τον Φεβρουάριο του 1948, λίγο πριν το θάνατό του) και τις ταινίες της Raymonde Carasco με τους Ταραχουμάρα (από το 1977 έως το 1994) ακολουθώντας τα χνάρια του Αρτώ στο Μεξικό, στο Norogachi, το μοναδικό μέρος που αναφέρει ο Αρτώ με σαφήνεια. Η γεμάτη συναίσθημα φωνή του Philippe Clévenot διαπερνά όλο το κείμενο.

■ This film is an up-to-date face to face between the texts that Antonin Artaud wrote about the Tarahumaras (taken from his *D'un voyage au pays des Tarahumaras* in 1936 up to the last poem "Tutuguri" written in February 1948, a fortnight before his death) and the films which Raymonde Carasco made with the Tarahumaras (from 1977 to 1994) on the traces of Antonin Artaud, in Mexico, at Norogachi, the only place mentioned explicitly by Antonin Artaud. Philippe Clévenot's voice brings all its capacity of emotion to the text.

Raymonde Carasco // Η Raymonde Carasco είναι σκηνοθέτης και συγγραφέας, γνωστή για τις ταινίες *Artaud et les Tarahumaras* (1996), *Tarahumaras* (2003), *La Fêlure du temps* (2003) and *Yumari: Tarahumaras 84* (1985). // Raymonde Carasco is a director and writer, known for *Artaud et les Tarahumaras* (1996), *Tarahumaras* (2003), *La Fêlure du temps* (2003) and *Yumari: Tarahumaras 84* (1985).

Μέσα στο δάσος

In the Woods

Μυθοπλασία / Fiction, Ελλάδα /
Greece, 2010, 97', 35mm, Έγχρ. /
Color, Με ήχο / Sound
Ελληνικά / Greek

Σκηνοθεσία / Director

Άγγελος Φραντζής

Σενάριο / Screenplay

Κάτια Γκουλιώνη, Ιάκωβος Καμχής
Nathan Pissoort, Άγγελος Φραντζής

Φωτογραφία / Photography

Άγγελος Φραντζής

Ηθοποιοί / Cast

Κάτια Γκουλιώνη, Ιάκωβος Καμχής
Nathan Pissoort

Παραγωγή / Production

Αργοναύτες, ΕΚΚ, ΕΡΤ

Προέλευση ταινίας / Film Source

ΕΚΚ

■ Δυο αγόρια και ένα κορίτσι. Ίσως νεκροί, ίσως ζωντανό. Ολομόναχοι. Γύρω τους, μεγάλοι κορμοί δέντρων, διάφανα ποτάμια, μια απομονωμένη παραλία, τα βουνά, κι ένα παράξενο κόκκινο σπίτι βαθιά κρυμμένο στην καρδιά του δάσους. Ένα μυητικό ταξίδι στην άλλη πλευρά. Στις ρίζες των επιθυμιών, τη φύση των φύλων και την πολλαπλή υπόσταση των σεξουαλικών ταυτοτήτων. Ένα ταξίδι στο άγνωστο, κάτι σαν ένα άγριο υπαρξιακό παραμύθι.

■ Two boys and a girl. Perhaps dead, perhaps alive. All alone. Around them large tree trunks, clear rivers, an isolated strand, mountains, and a strange red house hidden deep in the heart of the forest. An initiation journey to the other side. At the roots of desire, the nature of the sexes and the multiple status of sexual identities. A journey to the unknown, something like a wild existential fairy-tale.

Άγγελος Φραντζής / Angelos Frantzis // Γεννήθηκε το 1970 στην Αθήνα. Οι ταινίες του έχουν βραβευθεί και προβληθεί σε πολλά διεθνή φεστιβάλ. Θεωρητικά κείμενά του έχουν δημοσιευθεί σε αρκετά έντυπα και βιβλία. Παράλληλα διδάσκει κινηματογράφο στο τμήμα κινηματογράφου της δραματικής σχολής του Ωδείου Αθηνών. // Born in 1970 in Athens. His films have been shown and have won awards at numerous international festivals. Texts on film theory have been published in several journals and books. He also teaches at the cinema department of the Drama School of the Athens Conservatoire.

Σκηνοθεσία / Direction Βουβούλα Σκούρα / Vounoula Skoura
Σενάριο / Screenplay Βουβούλα Σκούρα, Μάρα Καποτά / Vounoula Skoura, Mara Kapota
Φωτογραφία / Photography Βουβούλα Σκούρα / Vounoula Skoura
Μουσική / Music Βασιλική Παπαϊωάννου / Vasiliki Papaioannou
Ήχος / Sound Μαρίνος Αθανασόπουλος / Marinos Athanassopoulos
Παραγωγή / Production Crimson Communication Media S.A.
Ηθοποιός / Actor Χρόνης Παυλίδης / Chronis Pavlidis
Προέλευση ταινίας / Film Source Βουβούλα Σκούρα / Vounoula Skoura

Τα τέσσερα στάδια της σκληρότητας για τον Antonin Artaud

The Four Stages of Cruelty for Antonin Artaud

Βίντεο προσχέδιο / Video Draft, Ελλάδα / Greece, 2008, 13', DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color Black & White, Με ήχο / Sound

■ Η ταινία αυτή γυρίστηκε 60 χρόνια μετά το θάνατο του Αρτώ. Επιστρέφει στην παιδική του ηλικία για να συναντηθεί εκ νέου με τις ιδέες, τις εξαρτήσεις και τα πρόσωπα που επηρέασαν το δημιουργικό του έργο. ■ This film was shot 60 years after Artaud's death. By undertaking a return to the author's childhood, it searches the stage for meeting with a fresh look the ideas, the addictions and the persons who influenced his oeuvre.

Βουβούλα Σκούρα / Vounoula Skoura // Εικαστικός και σκηνοθέτης. Οι ταινίες και τα βίντεό της έχουν παρουσιαστεί σε διεθνή φεστιβάλ και πανεπιστήμια σε περισσότερες από πενήντα πόλεις. // Vounoula Skoura is a visual artist-film director. Her films and videos have screened at international Festivals and Universities in more than fifty cities.

Σκηνοθεσία / Direction Ρούσσος Κούνδουρος
Σενάριο / Screenplay Ρούσσος Κούνδουρος
Μοντάζ / Editing Ρούσσος Κούνδουρος
Φωτογραφία / Photography Στέλιος Μωραΐτης
Παραγωγή / Production Ινστιτούτο Μορφωτικού και Επιστημονικού Κινηματογράφου Ρούσσος Κούνδουρος
Προέλευση ταινίας / Film Source Greek Film Archive

Αναστενάρια

Anastenaria

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Ελλάδα / Greece, 1959, 15' Digibeta, Ασπρόμαυρο / Black & White, Με ήχο / Sound

■ Αυτό το ευρέως αναγνωρισμένο εθνολογικό φιλμ καταγράφει ένα παραδοσιακό ελληνικό έθιμο, που, παρότι πλέον εκχριστιανισμένο, ανάγεται στα αρχαία ορφικά μυστήρια της Θράκης: την πυροβασία.
 ■ This widely acclaimed ethnological film records a traditional Greek rite which, now Christianized, goes back to the ancient Orphic Mysteries of Thrace: walking barefoot on burning charcoal without pain or burning.

Ρούσσος Κούνδουρος / Roussos Koundouros // Ο Ρούσσος Κούνδουρος εμφανίζεται στο χώρο του ντοκιμαντέρ το 1953 και αφοσιώνεται στο είδος με ένα πάθος μοναδικό. Οι περισσότερες ταινίες του εντάσσονται σε μια προσπάθεια εκλαΐκευσης επιστημονικών θεμάτων με ιατρικό ενδιαφέρον. Παράλληλα έκανε ντοκιμαντέρ με θέματα σύγχρονα, λαογραφικού ενδιαφέροντος ακόμη και ιστορικού, με ιδιαίτερη πάντα ματιά. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του ασχολήθηκε δραστήρια με το ραδιόφωνο και θεωρήθηκε από τους πρωτοπόρους της ελεύθερης ραδιοφωνίας. // Roussos Koundouros appeared as a documentary film-maker in 1953 and focused on this genre with a unique passion. Most of his films form part of an attempt to popularise medical scientific issues and render them accessible to the broader public. He also made documentaries on current issues, on subjects of ethnology and folklore, as well as history, always with a personal, thought-provoking perspective. During the last years of his life he was active in the field of radio programme production and is considered as one of the pioneers of free radio broadcasting in Greece.

Αποκατεστημένες και Υπέροχες

Η ενόπτη **Αποκατεστημένες και Υπέροχες** επικεντρώνεται σε σημαντικές ταινίες του βωβού και του ομιλούντος παγκόσμιου κινηματογράφου που έχουν αποκατασταθεί από Ευρωπαϊκές Ταινιοθήκες και μία σε συνεργασία με την Παραμάουντ. Ο 21ος αιώνας έφερε τη δραστηριοποίηση των Ταινιοθηκών για την εκ νέου προώθηση και αποκατάσταση των κινηματογραφικών τους θησαυρών και άνοιξε καινούργιους ορίζοντες όχι μόνον στη χρήση νέων τεχνικών αλλά και στη διαμόρφωση ενός νέου ήθους στην προσέγγιση της συντήρησης στο νέο ψηφιακό περιβάλλον.

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος παρουσιάζει την αποκατάσταση της *Κοινωνικής σαπίλας* του Στέλιου Τατασόπουλου σε συνεργασία με την Ταινιοθήκη των Βρυξελλών. Από την Ταινιοθήκη της Πορτογαλίας προβάλλουμε την αποκατάσταση της ταινίας του Πάουλο Ρόσα *Το νσί της αγάπης*, από την Ταινιοθήκη της Σερβίας την ταινία του Αλεξάντερ Πέτροβιτς *Συνάντησα κι ευτυχισμένους τσιγγάνους*. Από την Ταινιοθήκη της Μπολόνια, την ταινία λήξης του Μάουρο Μπολονίνι *Μπελ Αντόνιο*, και σε συνεργασία με την Παραμάουντ την εμβληματική ταινία του Σέρτζιο Λέονε *Κάποτε στη Δύση*. Από την Γκοσφίλμοφον (Κρατικό Αρχείο Ταινιών της Ρωσίας), η για χρόνια λογοκριμένη ταινία του Γούλι Φάτζιτ *Αγόρι και Κορίτσι*. Και τέλος από το Σουηδικό Αρχείο Ταινιών την ταινία σταθμό του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν *Έβδομη σφραγιδα*.

Restored and Beautiful

The section **Restored and Beautiful** focuses on landmark films which have been restored by European Film Archives and in on case in collaboration with Paramount. The 21st century has witnessed the Cinematheques assuming an active role for the valorization of their film treasures which has resulted in opening new horizons not just for the use of new technologies but also in the development of a new ethos concerning restoration.

The Greek Film Archive in collaboration with Cinematek in Brussels presents its digitized restoration of the film of Stelios Tatasopoulos *Social Decay*. Cinemateca Portuguesa presents Paulo Rocha's *The Island of Love*. Jugoslovenska Kinoteka presents the film of Aleksandar Petrović *I Even Met Happy Gypsies*. Cineteca Bologna the closing film by Mauro Bolognini *Il Bell'Antonio* and in collaboration with Paramount Sergio Leone's *Once Upon a Time in West*. From Gosfilmofond the censored film of Yuliy Fayt *Boy and Girl*. And from Swedish Film Institute, Ingmar Bergman's masterpiece *The Seventh Seal*.

Το νησί της αγάπης

A Ilha Dos Amores

The Island of Love

Μυθοπλασία / Fiction
Πορτογαλία, Ιαπωνία / Portugal,
Japan, 1982, 169', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Πορτογαλικά
Ιαπωνικά / Portuguese Japanese

Σκηνοθεσία – Σενάριο /
Direction – Screenplay Paulo Rocha
Φωτογραφία / Cinematography
Acácio de Almeida, Elso Roque
Μοντάζ / Editing Yoshio Sugano
Μουσική / Music Paulo Brandão
Παραγωγή / Production
Suma Filmes
Ηθοποιοί / Cast
Luís Miguel Cintra, Clara Joana,
Zita Duarte, Jorge Silva, Melo
Προέλευση ταινίας / Film source
Cinemateca Portuguesa
Αποκατάσταση / Restoration
Cinemateca Portuguesa

■ Γυρισμένη στην Πορτογαλία και την Ιαπωνία, περιγράφει τη ζωή του σπουδαίου Πορτογάλου Βενσενσλάου ντε Μοράες, ο οποίος γεννήθηκε στη Λισαβόνα και πέθανε στην Τοκουσίμα. Ο τίτλος της ταινίας προέρχεται από το γνωστό κεφάλαιο του επικού ποιήματος *Οι Λουζιάδες* του Λουίς Βάζ ντε Καμόες.

«Πρέπει να γιορτάσουμε τούτη την επιστροφή, δίχως να ξεχνάμε βέβαια τη ριζοσπαστική νεωτερικότητα αυτής της απέραντης χειρονομίας του ποιητικού και οπερατικού σινεμά [...] Ένας άθλος που προετοιμαζόταν για μία δεκαπενταετία, η ταινία αυτή αποτελεί κομβικό σημείο στο έργο του Ρόσα, ιδρυτή του Νέου Πορτογαλικού Κινηματογράφου, ενός σκηνοθέτη που έλκεται από τις ακραίες παρορμήσεις της λαϊκής κουλτούρας, του σινεμά, αλλά και της ασιατικής κουλτούρας και ιδιαίτερα της ιαπωνικής.»

Ζοζέ Μανουέλ Κόστα, Διευθυντής της Ταινιοθήκης της Πορτογαλίας

■ Shot in Portugal and Japan, the film records life of Wenceslau de Moraes, the great Portuguese, who was born in Lisbon and died in Tokushima. *The Island of Love* is taken from the title of the famous chapter in *The Lusians*, the epic poem by Luiz Vaz de Camões.

“We must celebrate this comeback while of course remembering the radical modernity of this immense gesture of poetic and operatic cinema [...]. A ‘tour de force’ prepared throughout a decade and a half, this film is a hub for the directions that guide Paulo Rocha’s work, a founder of the Portuguese ‘New Cinema’ and someone who always felt attracted to the extreme urges of popular culture, cinema, but also Asian culture, especially Japanese.”

José Manuel Costa, Director of Cinemateca Portuguesa

Κάποτε στη Δύση

C'era una volta il West

Once Upon a Time in West

Μυθοπλασία / Fiction
Ιταλία, ΗΠΑ / Italy, USA, 1968, 164'
DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound
Αγγλικά/ in English

Σκηνοθεσία / Direction
Sergio Leone
Σενάριο / Screenplay
Sergio Donati, Sergio Leone
Φωτογραφία / Cinematography
Tonino Delli Colli
Μοντάζ / Editing Nino Baragli
Μουσική / Music Ennio Morricone
Παραγωγή / Production
Bino Cicogna
Ηθοποιοί / Cast Claudia Cardinale
Henry Fonda, Jason Robards,
Charles Bronson, Gabriele Ferzetti
Προέλευση ταινίας / Film source
Park Circus
Αποκατάσταση / Restoration
The film was restored by Film
Foundation and Fondazione
Cinema per Roma in collaboration
with Leone Film Group and
Paramount Pictures

■ Μια ανθολογία υπέροχων σκηνών από χολιγουντιανά γουέστερν, που αναπαράγονται και αποδομούνται με αγάπη από τον σκηνοθέτη. Τα στερεότυπα περιλαμβάνουν από τον Χένρυ Φόντα –σ’ ένα ανατρεπτικό κάστινγκ– ως γαλανομάτη σαδιστή εκτελεστή, τον Τσαρλς Μπρόνσον ως εκδικητή χωρίς όνομα μ’ ένα μουσικό όργανο περασμένο γύρω από το λαιμό του, τον Τζέισον Ρόμπαρτς ως ρομαντικό ληστή μέχρι την Κλαούντια Καρντινάλε ως πόρνη. [...] Η ταινία δεν είχε την εισπρακτική επιτυχία των «γουέστερν δολαρίων» του Λέονε και, μετά τις κλιαρές κριτικές που έλαβε στην Αμερική, βγήκε στις αίθουσες κομμένη κατά είκοσι λεπτά. Έκτοτε οι κριτικοί την ανέδειξαν ως την καλύτερη ταινία του Λέονε με την επιδρασή της να είναι ακόμη εμφανής στις γενιές των χολιγουντιανών σκηνοθετών μετά τη δεκαετία του '60.

Christopher Frayingling, *Once Upon a Time in Italy: the Westerns of Sergio Leone*, 2005

■ It is an anthology of great sequences from the Hollywood Western, lovingly re-created before being turned inside out. The stereotypes include Henry Fonda – cast radically against type – as a blue-eyed sadistic killer, Charles Bronson as the avenger with no name who wears a musical instrument around his neck, Jason Robards as a romantic bandit, and Claudia Cardinale as a prostitute. *Once Upon a Time in the West* did not perform as well at the box office as Leone’s Dollars Westerns, and in America, following lukewarm previews, it was abridged by more than twenty minutes. It has since been reappraised to the point that critics now rate the movie more highly than any other Leone film. In addition, it has had a lasting impact on the post-1960s generations of Hollywood filmmakers.

Christopher Frayingling, *Once Upon a Time in Italy: the Westerns of Sergio Leone*, 2005

Η έβδομη σφραγίδα

Det Sjunde Inseplet

The Seventh Seal

Μυθοπλασία / Fiction
Σουηδία / Sweden, 1957, 96', DCP
Ασπρόμαυρο / Black & White, Με ήχο / Sound, Σουηδικά / Swedish

Σκηνοθεσία – Σενάριο / Direction – Screenplay Ingmar Bergman
Φωτογραφία / Cinematography Gunnar Fischer
Μοντάζ / Editing Lennart Wallén
Μουσική / Music Erik Nordgren
Παραγωγή / Production Allan Ekelund
Ηθοποιοί / Cast Max von Sydow, Gunnar Björnstrand, Bengt Ekerot, Nils Poppe, Bibi Andersson
Προέλευση ταινίας / Film source Svenska Filminstitutet / Swedish Film Institute
Αποκατάσταση / Restoration Svenska Filminstitutet / Swedish Film Institute

■ Είναι μια άνιση ταινία, μα την έχω στην καρδιά μου επειδή γυρίστηκε με περίσσεια ζωικότητας και κηφιού [...] Η σκηνή του χορού του Θανάτου κάτω από το μαύρο σύννεφο έγινε πολύ βιαστικά, και όταν είχαν σχολάσει οι περισσότεροι ηθοποιοί. Βοηθοί, ηλεκτρολόγοι, ένας μακιγιέρ και δύο τουρίστες, που δεν έμαθαν ποτέ περί τίνος επρόκειτο, αναγκάστηκαν να φορέσουν τα κουστούμια των καταδικασμένων σε θάνατο.

Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, *Ο μαγικός φανός*, εκδ. Ποταμός, 2010, σ. 373-374

■ Ο ιππότης Μπλοκ και ο ιπποκόμος του Γονς επιστρέφουν απογοητευμένοι από τις Σταυροφορίες στην αφανισμένη από την πανούκλα Σουηδία. Ο Μπλοκ συναντά το Θάνατο, και σε μια στιχομυθία, γυρισμένη με αριστοτεχνική εναλλαγή γωνιών λήψης, από τις πλέον επιδραστικές στον κινηματογράφο, τον προκαλεί σε μια παρτίδα σκάκι, κερδίζοντας χρόνο για να προλάβει μια σημανόουσα πράξη όσο είναι ζωντανός.

www.ingmarbergman.se

■ It is an uneven film which lies close to my heart, because it was made in a surge of vitality and delight [...] The image of the Dance of Death beneath the dark cloud was achieved at hectic speed because most of the actors had finished for the day. Assistants, electricians, a make-up man and two summer visitors, who never knew what it was all about, had to dress up in the costumes of those condemned to death.

Ingmar Bergman, *The Magic Lantern*, Penguin Books, 1987, p. 274-275

■ A knight, Block and his squire Jöns return disillusioned from the Crusades to the plague-infested Sweden. Block encounters Death and, in one of the most effective reverse-angle exchanges ever filmed, challenges him to a game of chess, playing for time to perform one significant act in life.

www.ingmarbergman.se

Αγόρι και κορίτσι

Malchik i devochka

Boy and Girl

Μυθοπλασία / Fiction, Πρώην Σοβιετική Ένωση / URSS, 1966, 70' DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound Ρωσικά / Russian

Σκηνοθεσία / Direction Yuliy Fayt
Σενάριο / Screenplay Vera Panova
Φωτογραφία / Cinematography Vladimir Cumak
Μουσική / Music Boris Chaikovsky
Ηθοποιοί / Cast Natalija Bogunova, Nikolaj Burljaev, Antonina Bendova, Tamara Konovalova, Pavel Kormunin, Valentina Cemberg, Ljudmila Sagalova, Evgenija Uvarova
Παραγωγή / Production Lenfilm
Προέλευση ταινίας / Film Source Gosfilmofond

■ Η ταινία *Αγόρι και Κορίτσι* δεν είναι μια ιστορία αγάπης. Είναι μάλλον ένα υπαρξιακό δράμα. Τα ζωηρά, παλλόμενα χρώματα στην αρχή ξεθωριάζουν στη μέση της ταινίας, για να αναστηθούν στο φινάλε με νέα ένταση. Όλα αυτά πρέπει να εκνεύρισαν τους κριτικούς. Έτσι λογοκρίναν την ταινία κυρίως για ανηθικότητα. Το υπουργείο Κινηματογράφου επέμεινε να κόψουν ένα τελείως αθώο πλάνο με τους δύο εραστές που κοιμούνται στο γρασίδι. Το *Αγόρι και Κορίτσι* δεν ήταν μια από τις ταινίες που σκανδαλωδώς λογοκρίθηκαν. Μια λογοκριμένη ταινία γινόταν κατευθείαν διάσημη, έτσι οι αρχές έβρισκαν πάντα νέους τρόπους για να καταχωνιάζουν ταινίες. Αν έβαζαν την ταινία σε δεύτερη ή τρίτη κατηγορία, σήμαινε ότι δεν θα έφτιαχναν παρά καμιά δεκαριά αντίτυπα για όλη τη Σοβιετική Ένωση. Όχι μόνο την έβαλαν στην τελευταία κατηγορία, αλλά απαγόρευσαν από τον σκηνοθέτη να ξανακάνει ταινία και να βγει από τη χώρα.

Peter Bagrov

■ *Malchik i devochka* is not a love story. It rather is an existential drama. The vibrant eccentric colours of the opening scenes literally fade by the middle of the picture, only to be resurrected in the finale in a new quality. All that must have irritated the censors. So the film was mostly criticized for immorality. The Minister of Film insisted on cutting out a completely innocent shot of two lovers peacefully sleeping in the grass. *Malchik i devochka* was not one of the scandalously banned films. A banned film instantly became famous, so the authorities came up with a much more refined way of sending a film into oblivion. If a film was assigned to the second or third category, it meant that no more than a couple dozen prints would be made for the whole Soviet Union. Not only was it placed in the lowest category, but Fayt was forbidden from making fiction films and blacklisted from travelling abroad.

Peter Bagrov

Συνάντησα κι ευτυχισμένους τσιγγάνους

Skupljači perja

I Even Met Happy Gypsies

Μυθοπλασία / Fiction, Σερβία / Serbia
1967, 82', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Σερβικά, Ρομά /
Serbian, Roma

**Σκηνοθεσία – Σενάριο / Direction –
Screenplay:** Aleksandar Petrović
Φωτογραφία / Cinematography
Tomislav Pinter
Μοντάζ / Editing Mirjana Mitic
Παραγωγή / Production
Vladislav Lašić
Ηθοποιοί / Cast: Bekim Fehmiu
Olivera Vučo, Velimir Bata
Živojinović, Gordana Jovanović
Προέλευση ταινίας / Film source
Jugoslovenska Kinoteka
Αποκατάσταση / Restoration
Jugoslovenska Kinoteka

■ «Και αυτός είναι σίγουρα ο λόγος που επέλεξα τους Τσιγγάνους ως ήρωες αυτής της ταινίας. Ζουν τη ζωή του καλλιτέχνη: η τραγική και απελπισμένη στάση τους απέναντι στη ζωή μοιάζει με τη σχέση τέχνης και ζωής! Ζώντας στο περιθώριο της κοινωνίας, σε διαρκή αναζήτηση, πλησιάζουν στο απόλυτο! Και η στενή τους σχέση με το μυστήριο του θανάτου, δημιουργεί, γι' αυτούς, τους εμπόρους φτερών, μια ιδιαίτερη σχέση με τη θρησκεία: ούτε υπέρ ούτε κατά. Γι' αυτούς τους άπιστους παγανιστές, η θρησκεία μοιάζει με όλα τα άλλα – σαν μέρος της ζωής: μεγαλειώδης και άθλια, γλυκιά και πικρή, ελεύθερη και δελεαστική, όπως ακριβώς αυτή η ταινία επιδιώκει να τη δείξει.»

Αλεξάνταρ Πέτροβιτς

■ “And that is certainly why I chose them as a subject for this film. These people live a life of art; their tragic and desperately incomplete attitude towards life is the same as the relationship between art and life! By being on the brink of society, constantly searching for something, they are close to the absolute! And right next to them is the mystery of death which creates for these feather gatherers a specific relationship towards religion; they are neither religious nor antireligious. To these unreachable pagans, religion is similar to the rest – a part of life: grand and horrible, tender and bitter, charming and revengeful, free and luring, exactly the way this film wants to show it.”

Aleksandar Petrović

Κοινωνική Σαπίλα

Social Decay

Μυθοπλασία / Fiction, Ελλάδα, 1932,
50', DCP, Ασπρόμαυρο / Black &
White, Βουβό / Silent

Σκηνοθεσία / Direction
Στέλιος Τατασόπουλος
Σενάριο / Screenplay
Στέλιος Τατασόπουλος
Φωτογραφία / Cinematography
Μιχάλης Γαζιάδης
Παραγωγή / Production
ΦΥΖΙΟ ΦΙΛΜ
Ηθοποιοί / Cast
Στέλιος Τατασόπουλος, Δανάη
Γρίζου, Τάσος Κεφαλάς, Τζόλη
Γαρμπή, Καίτη Οικονόμου, Γιώργος
Καβουκίδης, Γιώργος Μουκτούρης,
Κώστας Λογαριαστάκης, Ελένη
Λαβδά, Νικόλαος Σπύρου, Γεράσιμος
Αροένης, Νίκη Παππά, Ρίκα
Καρουζάκη, Κίμων Σπαθόπουλος
**Προέλευση & Αποκατάσταση Κόπιας
/ Print Source & Restoration**
Greek Film Archive

Το σχέδιο αποκατάστασης πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με την Documenta 14: Learning from Athens. Συνεργάτης: CINEMATEK Συμπαράγωγός: COSMOTE TV. Με την υποστήριξη του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου / Restoration project realized in co-operation with Documenta 14: Learning from Athens. Partner: CINEMATEK Co-producer: COSMOTE TV. With the support of the Greek Film Centre

■ Ένας φοιτητής εγκαταλείπει τις σπουδές του και πιάνει δουλειά ως ηθοποιός σε ένα θέατρο, όπου ερωτεύεται την πρωταγωνίστρια. Όταν εκείνη ενδίδει σε ένα επιχειρηματία, αυτός εγκαταλείπει απογοητευμένος το θέατρο. Η φτώχεια θα τον φέρει στις γραμμές του προλεταριάτου και θα γίνει καπνεργάτης. Έρχεται αντιμέτωπος με την εκμετάλλευση των εργατών, συμβάλλει στην ίδρυση του συνδικάτου και ηγείται του αγώνα για κοινωνική δικαιοσύνη. Πρόκειται για την πρώτη ελληνική ταινία «κοινωνικού προβληματισμού». Η διανομή της στις αίθουσες συνοδεύτηκε από αστυνομικές επεμβάσεις και ματαιώσεις προβολών. Η ταινία θεωρούνταν χαμένη μέχρι τα μέσα του 1980, όταν ανακαλύφθηκαν διασωθέντα υλικά που οδήγησαν στην πρώτη αποκατάστασή της, σε έγχρωμο ενδιάμεσο αρνητικό, το 1989. Με το νέο σχέδιο ψηφιακής αποκατάστασης του 2017, το υπάρχον υλικό βελτιώθηκε. Ψηφιοποιήθηκε σε ανάλυση 2K επιτρέποντας την αποκατάσταση τμήματος του πρωτότυπου κάδρου. Οι αντεστραμμένες σκηνές διορθώθηκαν, οι κολλήσεις φιλμ απαλείφθηκαν, η τονική διαβάθμιση βελτιώθηκε.

■ A student abandons his studies and works as actor in a troupe, where he falls in love with the leading actress. When she yields to a businessman, feeling disappointed, he leaves the theater. Poverty forces him to join the proletariat and become a tobacco worker. He comes face to face with the exploitation that workers endure and decides to participate in the establishment of a union leading the fight for social justice. It can be described as the first “social film” made in Greece. The exhibition history of the film was marred by censorship and police raids. The film was considered lost until the mid-1980s, when surviving film elements were located and a reconstruction of the film, on color internegative, released in 1989. With the new 2017 restoration project the outcome has been improved: the internegative was scanned in 2K allowing to recover part of the original frame; several shots which had been reversed have now been corrected; copied recent splices have been removed; grading was also realized.

Νυχτερινές Ιστορίες

Το τμήμα **Νυχτερινές Ιστορίες** είναι μια εντελώς νέα είσοδος στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας, ένα σκέλος με τις πιο άγριες επιλογές για να μείνουμε εγγυημένα ξύπνιοι τις «μικρές» ώρες. Ερεθισμένα ζευγάρια που κυνηγιούνται από λιοντάρια, καλλονές αδικημένες απ' την κοινωνία, γκέι ήρωες δράσης, ομάδες Ειδικών Δυνάμεων που τραγουδούν και χορεύουν, τρομοκράτες που λαχταρούν εκδίκηση, διεμφυλικά ινδάλματα σε αγώνες ταυτότητας κι ομοφυλόφιλοι πρωταθλητές του κατς υπόσχονται να κρατήσουν τα μάτια μας ορθάνοιχτα κοντά στις 12.

Αστείες, τρομακτικές, σέξι, αμφιλεγόμενες και προκλητικές μεταμεσονύχτιες μεγάλου και μικρού μήκους καυχώνται για τη δημιουργία της πιο ασυνήθιστης ατμόσφαιρας στο πρόγραμμα κάνοντας τις Παρασκευές και τα Σάββατά μας αφύσικα ξεχωριστά.

Νίνα Βελιγράδη

→ Midnight Stories

The **Midnight Stories** section is a brand new entry in the programme of the Athens Avant-Garde Film Festival, a strand with the wildest picks to guarantee we stay awake after hours. Aroused couples chased by lions, beauties mistreated by society, gay action heroes, singing and dancing S.W.A.T. teams, terrorists that yearn for revenge, transgender icons in identity struggles and homosexual wrestling champions promise to keep our eyes wide open round midnight.

Funny, scary, sexy, controversial and provocative after-dark features and shorts boast the creation of the most unusual atmosphere in the programme making our Fridays and Saturdays abnormally exceptional.

Nina Veligradi

Η πένθιμη παρέλαση των ρόδων

Bara no sôretsu

Funeral Parade of Roses

Ελληνική Πρεμιέρα της 4k
Αποκατάστασης / Greek Premiere of
the 4k Restoration

Μυθολασία / Fiction, Ιαπωνία /
Japan, 1969, 105', DCP, Ασπρόμαυρο
/ Black & White, Με ήχο / Sound
Ιαπωνικά / Japanese

Σκηνοθεσία / Direction

Matsumoto Toshio

Σενάριο / Screenplay

Matsumoto Toshio

Φωτογραφία / Cinematography

Suzuki Tatsuo

Μοντάζ / Editing Iwasa Toshie

Ήχος / Sound Katayama Mikio

Ηθοποιοί / Cast

Peter Ogasawara Osamu,
Tsuchiya Yoshio, Azuma Emiko
Uchiyama Toyosaburo, Nakamura
Koichi, Kobayashi Chieko

Παραγωγός / Producer

Asakura Setsu

Αποκατάσταση κόπιας / Print

Restoration Arbelos (Ei Toshinari)

Προέλευση ταινίας / Film Source

Arbelos

■ Αποδίδοντας τη φρενίδα της αντικουλτούρας του 1960 στο Shinjuku στο Τόκιο, αυτή η ανηπιρωσυνευτική ιαπωνική queer ταινία είναι απολαυστικά χασοπικά. Η νέα hostess του μπαρ Genet είναι η τρανσέξουαλ Eddie, της οποίας η αυτοπεποίθηση και η σεξουαλικότητα απειλούν τη μαντάμ Leda που εργάζεται εκεί πολλά χρόνια, αλλά προσελκύει τον Gonda, τον ιδιοκτήτη του μπαρ. Όταν η Eddie μπλέκεται σε αυτό το ερωτικό τρίγωνο, περνά το χρόνο της με περιθωριακούς ναρκωμανείς, βλέπει πειραματικές ταινίες, χορεύει distorted rock και συμμετέχει ενίοτε σε διαμαρτυρίες. Ο Matsumoto περιέγραψε τη δομή και τη μορφή της ταινίας σαν να έριχνε έναν καθρέφτη στο πάτωμα και να μάζευε τα σπασμένα κομμάτια.

■ Capturing the fervour of 1960s counterculture in Shinjuku, Tokyo, this representative Japanese queer film is delightfully chaotic. Bar Genet's new star hostess is the transgender icon Eddie, whose confidence and sexuality threaten the bar's long-time madame Leda, but attract Gonda, the bar's owner. While Eddie becomes entangled in this love triangle, she spends her time with joint-smoking drop-outs, watches experimental films, dances to distorted rock music and occasionally gets involved in protests. Matsumoto described the film's structure and form as like dropping a mirror on the floor and picking up the broken pieces.

Matsumoto Toshio // Είναι ο κύριος εκπρόσωπος του ανεξάρτητου, πειραματικού και πρωτοποριακού κινηματογράφου. Αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Τόκιο το 1955, άρχισε να γράφει ταινίες μικρού μήκους το 1956 και δημοσίευσε το πρώτο από τα πολλά βιβλία του για τη θεωρία και ιστορία του κινηματογράφου το 1963. // He has long been his country's foremost propagandist for independent, experimental and avant-garde cinema. He graduated from Tokyo University in 1955, started making short films in 1956, and published the first of several books on film theory and the history of film in 1963.

Αγαπημένη

Coqueluche

Loved One

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France, 2018, 47', DCP, Έγχρ./ Color, Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Aurélien Peyre

Σενάριο / Screenplay

Aurélien Peyre

Φωτογραφία / Cinematography

Masanori Omori

Μοντάζ / Editing

François Quiqueré

Ήχος / Sound

Hugo Zeitoun

Ηθοποιοί / Cast

Shanen Ricci, Sébastien François, Thibault Servière, Mano Fernandez, Vera Cupic Vojnovic, Gwendoline Fiquet, Jennifer Luckit, Céleste Rochery, Françoise Cadol

Παραγωγός / Producer

Sonia Buchman

Παραγωγή / Production

Gladys Glover

Προέλευση ταινίας / Film Source

Gladys Glover

■ Τα ψηλά τακούνια ηχούν στην προβλήτα. Η πανέμορφη 19χρονη Λωρίν έχει έρθει να συναντήσει τον φίλο της Ολιβιέ, ο οποίος παραθερίζει με την οικογένειά του και τους ξαδέλφους του, όπως κάθε καλοκαίρι, στο μικρό νησί Bréhat. Η Λωρίν σύντομα γίνεται στόχος για περιπαικτικά σχόλια και αντικείμενο φθόνου από τους γύρω της.

■ High heels ring out on the slats of the pier. Laurine, 19, as pretty as a picture, has come to join her boyfriend Olivier, who is spending his holidays with his family and cousins, like every summer, on the small island of Bréhat. Laurine soon becomes an easy target to be mocked and envied by those around her.

Aurélien Peyre // Ο Aurélien Peyre γεννήθηκε στο Παρίσι το 1994. Μετά τις κινηματογραφικές σπουδές του, σκηνοθέτησε το *La Bande à Juliette*. Το 2017, ο Aurélien ανακάλυψε το reality show Loft Story (γαλλική εκδοχή του Big Brother) και την ηρωίδα Loana που του ενέπνευσε το χαρακτήρα της Λωρίν και την ιστορία του *Coqueluche*. // Aurélien Peyre was born in Paris in 1994. After his film studies, he directed *La Bande à Juliette*. In 2017, Aurélien discovered Loft Story (French version of Big Brother) and its heroine Loana who inspired the character of Laurine and the story of *Coqueluche*.

Άγρια Ζωή

La vie sauvage

Wild Life

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France 2017, 14', DCP, Έγχρ./ Color, Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

Σκηνοθεσία / Direction

Laure Bourdon-Zarader

Σενάριο / Screenplay

Laure Bourdon-Zarader

Φωτογραφία / Cinematography

Amine Berrada

Μοντάζ / Editing

Marylou Vergez

Ήχος / Sound

Romain Poirier

Ηθοποιοί / Cast

Mathieu Barbet

Παραγωγός / Producer

Alexis Boulanger, Philippe Ferreira Da Costa, Ethan Selcer

Παραγωγή / Production

Quartett production

Προέλευση ταινίας / Film Source

Quartett production

■ Ο Αρνώ και η Νόρα είχαν οργανώσει το τέλειο Σαββατοκύριακο: επίσκεψη σε πάρκο άγριων ζώων, φωτογραφίες ζώων στο πάρκο, σεξ, ύπνος και δείπνο. Όμως η αποπνικτική ζέστη, η έλλειψη ζώων και η λίμπιντο της Νόρα θα καταστρέψουν τα προγραμματισμένα σχέδια του Αρνώ.

■ Arnaud and Nora had a well-ordered schedule for a perfect weekend: a visit to a wildlife reserve, photos of animals, sex, nap and dinner. But the stifling heat, the lack of animals and Nora's libido will ruin Arnaud's methodical plans.

Laure Bourdon-Zarader // Μετά τις σπουδές της στη λογοτεχνία, η Laure Bourdon Zarader συνέχισε τις σπουδές της στον κινηματογράφο στη Σορβόνη, προτού ολοκληρώσει το μεταπτυχιακό της στο Πανεπιστήμιο Τεχνών του Βερολίνου. Άρχισε να εργάζεται ως βοηθός σκηνοθέτη σε αρκετές ταινίες μικρού μήκους. Εργάστηκε επίσης ως επαγγελματίας αναγνώστρας σεναρίων για διαφορετικές εταιρείες παραγωγής. // After studying literature, Laure Bourdon Zarader joined the Sorbonne in cinema before graduating a master degree at the Berlin University of the Arts. She started working as an assistant director on several short films. She also worked as a professional script reader for different production companies.

Οι σκληροί - Το μιούζικαλ της δράσης

Hard Way - The Action Musical

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
Μυθοπλασία / Fiction, Γερμανία /
Germany, 2018, 33', DCP, Έγχρ./ Color
Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

Σκηνοθεσία / Direction
Daniel Vogelmann

Σενάριο / Screenplay
Daniel Vogelmann

Φωτογραφία / Cinematography
Kaspar Kaven

Μοντάζ / Editing Vincent Urban
Ήχος / Sound David Wasielewski
Χορογραφία / Choreography
Isabella Blum

Ηθοποιοί / Cast Oliver Tompsett,
Hannah Britland, Charlie Anson and
Ruby O. Fee

Παραγωγός / Producer
Sebastian Bandel, Florian

Gengnagel, Viktoria Barkhausen
Προέλευση ταινίας / Film Source
Daniel Vogelmann

■ Όταν η δράση συναντά το μιούζικαλ, υπάρχει μόνο ένας κανόνας: Δεν τους έχεις στο στόχαστρο, όταν τραγουδούν και χορεύουν. Ο Τζέικ χάνει τον καλύτερο του φίλο, τον Ζακ, σε μια ειδική αστυνομική αποστολή κοντά στο Ντιτρόιτ. Οκτώ μήνες αργότερα ο Τζέικ και η ομάδα του προσπαθούν να πιάσουν «Τη Μητέρα» – τον τρομοκράτη που κρύβεται πίσω από το θάνατο του Ζακ. Ενώ τραγουδούν και χορεύουν, πολεμούν με τους εχθρούς τους. Όμως η τυφλή δίψα του Τζέικ για εκδίκηση τους οδηγεί σε μια θανάσιμη παγίδα.

■ When action meets musical there's only one rule left: You don't shoot them, when they're singing and dancing. Jake loses his best friend Zach in a S.W.A.T. operation near Detroit. Eight months later Jake and his team are trying to get "The Mother" – the terrorist responsible for Zach's death. While singing and dancing they fight their way through their enemies. But then Jake's blind thirst for revenge leads them into the deadly trap.

Daniel Vogelmann // Ο συγγραφέας και σκηνοθέτης Ντάνιελ Φόγκελμαν γύρισε την πρώτη μικρού μήκους του ταινία το 2003: *Οι άνθρωποι που παίζουν μπάλα*. Το 2004, άρχισε να εργάζεται και ως μοντέρ διαφημίσεων ενώ παράλληλα σπούδαζε σε σχολή κινηματογράφου. Το 2006, έγινε συνιδρυτής της εταιρείας παραγωγής ταινιών VON HERZEN (που σημαίνει «από την καρδιά»). Το 2012, το θρίλερ μυστηρίου του *Wilt* απέσπασε 19 βραβεία σε φεστιβάλ σε όλο τον κόσμο. // Writer and director Daniel Vogelmann shot his first short in 2003: *Ball Playing People*. In 2004, he began working as an editor for commercials and studying at film school in the same year. In 2006, he became co-founder of the film production company VON HERZEN (which translates "from the heart"). In 2012, his mystery thriller *Wilt* won 19 awards at festivals throughout the world.

Κασάνδρο, ο Εξωτικός!

Cassandro el Exotico!

Cassandro the Exotico!

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Γαλλία /
France, 2018, 73', DCP, Έγχρ. / Color,
Με ήχο / Sound, Ισπανικά, Αγγλικά /
Spanish, English

Σκηνοθεσία / Direction
Marie Losier

Σενάριο / Screenplay

Marie Losier, Antoine Barraud

Κάμερα / Camera Marie Losier

Μοντάζ / Editing Ael Dallier Vega

Ήχος / Sound Gilles Benardeau

Παραγωγός / Producer

Lola Adamo

Προέλευση ταινίας / Film Source
Urban Distribution

■ Στον λαμπερό, φανταχτερό κόσμο του Lucha Libre, ο Cassandro είναι το πιο εκκεντρικό αστέρι του. Είναι ο βασιλιάς των Εξότικος, των ρευστού φύλου τραβεστί παλαιστών που παλεύουν με τους αντιπάλους τους αλλά και με την προκατάληψη ότι αυτό το άθλημα είναι μόνο για τα απόλυτα αρσενικά.

■ In the gaudy, flamboyant world of Lucha Libre, Cassandro is its most eccentric star. He is the king of the Exóticos, the gender-bending cross-dressing wrestlers who fight prejudice as much as their opponents in this macho-dominated sport.

Marie Losier // Μετά τη θητεία της στην ακροβατική (μονόζυγο, δοκούς, παράλληλους ζυγούς...) σε νεαρή ηλικία, έπειτα στον σύγχρονο χορό και στις κλακέτες, η Marie Losier σπούδασε λογοτεχνία στο Πανεπιστήμιο Nanterre και ζωγραφική στη Σχολή Καλών Τεχνών στη Νέα Υόρκη. Έχει σκηνοθετήσει αρκετά πρωτοποριακά αφιερώματα σε δημιουργούς, μουσικούς και συνθέτες, όπως ο Alan Vega, ο Jonas Mekas και ο Genesis P-Orridge. // After training as an acrobat (trapezes, beams, parallel bars...) in her youth, then as a contemporary dancer and a tap dancer, Marie Losier studied literature at the Nanterre University and painting at the School of Fine Arts in New York. She directed several avant-garde portraits of filmmakers, musicians and composers, such as Alan Vega, Jonas Mekas and Genesis P-Orridge.

Μερικοί το Προτιμούν Μικρό Some → Like It Short

Η ενότητα «Μερικοί το Προτιμούν Μικρό» είναι ένας χώρος για ανεξάρτητους σκηνοθέτες που επιλέγουν να εκφράσουν το συλλογισμό τους με πιο περιεκτικό τρόπο. Δημιουργίες από όλον τον κόσμο, το σκηνικό των οποίων εκτείνεται από το Αλεντέζου της Πορτογαλίας έως το Madison Square Garden στη Νέα Υόρκη και από τη Μεσόγειο Θάλασσα έως το λιμάνι του Ρότερνταμ, αλλά και με αφηγήσεις εσωτερικού χώρου για ζευγάρια και οικογενειακές σχέσεις. Μυθοπλασία, ιστορίες έρευνας, δοκίμια σε μορφή βίντεο και κινούμενα σχέδια συνιστούν μία από τις πιο πυκνές ενότητες του φεστιβάλ.

Νίνα Βελιγράδι

The "Some Like it Short" section is a space for independent directors that choose a more concise way to express their reasoning. Worldwide creations the setting of which varies from Portugal's Alentejo to NY's Madison Square Garden and from the Mediterranean Sea to the port of Rotterdam but also indoor narratives of couples and family relations. Fiction, research stories, video essays and animation constitute one of the most condensed sections of the festival.

Nina Veligradi

Μεγάλο σεκλέτι

Gros chagrin // You Will Be Fine

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
Γαλλία / France, 2018, 15', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French
Σκηνοθεσία / Direction: Céline Devaux

■ Δώσε χρόνο. Θα το ξεπεράσεις. Ο Ζαν γιορτάζει τα γενέθλιά του, μεθάει και θυμάται το απαίσιο Σαββατοκύριακο που οδήγησε στο χωρισμό του με τη Ματλίντ. ■ Give it time. You'll get over it. Jean celebrates his birthday, gets drunk and recalls the dreadful weekend that led to his break-up with Mathilde.

Στο πόδι

Stay Ups

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
Σουηδία / Sweden, 2018, 11', DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound
Σουηδικά, Αγγλικά / Swedish, English
Σκηνοθεσία / Direction: Joanna Rytel

■ Μια γυναίκα άνω των σαράντα αναμένει νυχτερινές επισκέψεις από έναν νεαρό. Το παιδί της, ως συνήθως, αποτελεί εμπόδιο. ■ A cougar is about to get nightly visits from a young man. Her child is, as usual, in the way.

Άγανα, ξεραϊλα

Farões, Baldios // Barbs, Wastelands

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
Πορτογαλία / Portugal, 2017, 25', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound Πορτογαλικά / Portuguese
Σκηνοθεσία / Direction: Marta Mateus

■ Στα τέλη του 19ου αιώνα, οι αγρότες στην Πορτογαλία ξεκίνησαν έναν θαρραλέο αγώνα για καλύτερες συνθήκες εργασίας. Μετά από γενιές εξουθένωσης, η Επανάσταση των Γαρμφάλλων έδωσε το έναυσμα στην Αγροτική Μεταρρύθμιση. Ιδίως στην περιοχή Alentejo, αυτοί οι αγρότες κατέλαβαν τις τεράστιες ιδιοκτησίες στις οποίες κάποτε δούλευαν υπό την εξουσία των αρχόντων τους. Ίσως ο σπόρος που καρποφόρησε από το μόχθο άλλων... ■ In the end of the 19th century the peasants in Portugal started a courageous struggle for better work conditions. After generations of starving misery, the Carnation Revolution sowed the promise of an Agrarian Reform. Mostly in the Alentejo region, these rural workers occupied the huge properties where they were once submitted to the power of their Masters. Perhaps the lost seed of other fruits...

Νύχτα στο Γκάρντεν

Night at the Garden

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
ΗΠΑ / USA, 2018, 7', DCP, Ασπρόμαυρο / Black & White
Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English
Σκηνοθεσία / Direction: Marshall Curry

■ Το 1939, το Madison Square Garden της Νέας Υόρκης φιλοξένησε μια τεράστια και συγκλονιστική συγκέντρωση 22.000 Αμερικανών που έχει λησμονηθεί σε μεγάλο βαθμό από την ιστορία μας. ■ In 1939, New York's Madison Square Garden was host to an enormous—and shocking—gathering of 22,000 Americans that has largely been forgotten from our history.

Ανίνα

Anina

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
Ηνωμένο Βασίλειο / UK, 2017, 21', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Χωρίς διαλόγους / No dialogue
Σκηνοθεσία / Direction: Alcaeus Spyrou

■ Γυρισμένη πάνω σε φορτηγό πλοίο, η ταινία αποτολμά ένα ψυχογεωγραφικό ταξίδι ακολουθώντας μια εμπορική διαδρομή αιώνων και καταγράφοντας το αχανές βιομηχανικό τοπίο και τις σκιές που φέρνει στη ζωή. ■ Shot onboard a container ship, the camera embarks on a psycho-geographic journey of a centuries-old trade route, documenting the vast industrial landscape and the shadows it brings to life.

Όταν πεθάνω θα τελειώσει ο κόσμος

When I Die the World Ends

Αθηναϊκή Πρεμιέρα / Athenian Premiere
Ελλάδα, Σουηδία, Δανία / Greece, Sweden, Denmark, 2018, 15'
DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English
Σκηνοθεσία / Direction: Jennifer Rainsford

■ Μια γυναίκα και ένας άνδρας βρίσκονται σε ένα αυτοκίνητο, οδηγώντας παραλιακά στην Αθήνα. Είναι νωρίς το πρωί και μοιάζουν τσακωμένοι. Στο ραδιόφωνο ακούγεται μια εκπομπή για το τέλος του κόσμου. Σταματούν στο λιμάνι δίπλα σε ένα αυτοκίνητο με μάσκα γορίλλα στο προσκέφαλο του οδηγού. ■ A woman and a man are in a car, driving along the ocean in Athens. It is early morning, they seem to have been fighting. On the radio is a show about the end of the world. They stop in the harbor next to a car with a gorilla mask over its head rest.

Ειδικές Προβολές

Special → Screenings

Το τμήμα «Ειδικές Προβολές» είναι ακόμη ένα νεοσύστατο τμήμα του φεστιβάλ που τοποθετεί την τέχνη στο επίκεντρό του. Τα φιλμ για τις τέχνες μπορούν να είναι συναρπαστικά και να προκαλούν τη σκέψη. Δεν απολαμβάνουν όλοι το να πηγαίνουν σε μουσεία ή γκαλερί για να καταναλώσουν τέχνη και αυτό είναι ο κύριος λόγος για την επιλογή μας, μια προσπάθεια να εντάξουμε την τέχνη στο σινεμά. Ταινίες για ταινίες, ταινίες μέσα σε ταινίες, ταινίες για τη φωτογραφία, ταινίες για ιδιοφυείς εικαστικούς, ταινίες κινουμένων σχεδίων για διάσπμα μουσικά συγκροτήματα, ταινίες για σχολικές μπάντες και ταινίες για αντικομφορμιστικές τραγουδίστριες αποτελούν τις γοητευτικές προτάσεις του τμήματος.

Νίνα Βελιγράδη

“Special Screenings” is yet another newly-introduced section of the festival that places art at its epicentre. Films about the arts can be fascinating and thought-provoking. Not all enjoy going to museums or galleries to consume art and this is the main reason for our choice, an effort to integrate art into cinema. Films about movies, films inside movies, films about photography, films about ingenious artists, animated films about famous music bands, films about school bands and films about maverick singers are the alluring suggestions of the section.

Nina Veligradi

Γκάρυ Γουίνογκραντ: όλα φωτογραφίζονται

Garry Winogrand:

All Things are Photographable

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere
Ντοκιμαντέρ / Documentary, ΗΠΑ / USA, 2018, 90', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

Σκηνοθεσία / Direction

Sasha Waters Freyer

Φωτογραφία / Cinematography

Eddie Marritz

Μοντάζ / Editing

Sasha Waters Freyer

Ήχος / Sound

Urban Post Production

Μουσική / Music

U2, R.E.M., Bob Dylan, Luna, Bob

Seger, Steve Winwood,

Ethan Winogrand,

Wolfgang Amadeus Mozart

Συμμετέχουν / Participating

Geoff Dyer, Jeffrey Fraenkel

Susan Kismaric, Erin O'Toole, Tod

Papageorge, Leo Rubinfien, Jeffrey

Henson Scales, Laurie Simmons

Matt Stuart, Matthew Weiner

Παραγωγός / Producer

Sasha Waters Freyer

Προέλευση ταινίας / Film Source

Sasha Waters Freyer

■ Ο Γκάρυ Γουίνογκραντ είναι ίσως ο σημαντικότερος χρονοκογράφος της Αμερικής μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Οι φωτογραφίες του – από τους δρόμους της Νέας Υόρκης έως τις εκτάσεις του Τέξας και την καρδιά του Χόλιγουντ – αποτελούν ένα εμβριθές και πολύπλοκο πορτρέτο ενός έθνους σε μετάβαση. Η υπέροχη και ζωηρή ματιά της Σάσα Γουότερς Φράιερ στον άνθρωπο και το έργο του χρησιμοποιεί στατικές εικόνες, αποσπάσματα από οικγενειακά βίντεο και αποκλειστικές ηχογραφήσεις, που ανακαλύφθηκαν πρόσφατα, για να αποτυπώσει γιατί πολλοί θεωρούν τον Γουίνογκραντ ως τον εμβληματικό φωτογράφο της γενιάς του, αλλά παράλληλα δεν διστάζει να δείξει τις πιο ακανθώδεις πτυχές της ζωής και της καριέρας του.

■ Garry Winogrand may be the foremost chronicler of post-World War II America. His photographs – from the streets of New York to the expanses of Texas and the heart of Hollywood – provide a rich and complex portrait of a nation in transition. Sasha Waters Freyer's gorgeous and lively look at the man and his work uses still images, home movie footage, and revelatory recently discovered audio recordings to illustrate why many consider Winogrand to be the central photographer of his generation, but doesn't shy away from the thornier aspects of his life and career.

Sasha Waters Freyer // Εκτός από φωτογράφος και ντοκιμαντερίστρια, η Σάσα Γουότερς Φράιερ είναι η πρόεδρος του Τμήματος Φωτογραφίας και Κινηματογράφου στο Πανεπιστήμιο Virginia Commonwealth. Ορίζει το έργο της ως «ντοκιμαντέρ για περιθωριακούς, απροσάρμοστους και καθημερινούς πρωτοπόρους». // In addition to being a photographer and a documentary filmmaker, Sasha Waters Freyer is the Chair of the Department of Photography and Film at Virginia Commonwealth University. She defines her documentary work as “non-fiction films about outsiders, misfits, and everyday radicals.”

Είδες την ταινία μου;

Have You Seen My Movie

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Ηνωμένο Βασίλειο / United Kingdom, 2016, 136' DCP, Έγχρ., Ασπρόμαυρο / Color, black & White, Με ήχο / Sound

Σκηνοθεσία / Direction

Paul Anton Smith

Σενάριο / Screenplay

Paul Anton Smith

Μοντάζ / Editing

Paul Anton Smith

Ήχος / Sound

Paul Anton Smith Ben Hurd, Tom

Sedgwick, Christian Curtis

Παραγωγός / Producer

Paul Anton Smith

Προέλευση ταινίας / Film Source

Paul Anton Smith

■ Ένα συναρπαστικό μοντάζ μαγικών στιγμών από την ιστορία του κινηματογράφου, το οποίο διερευνά ολόκληρη την εμπειρία του να πηγαίνει κανείς σινεμά: ανήλικα αγόρια που προσπαθούν να μπουν σε μια αίθουσα για να δουν λίγο γυμνό, εξεζητημένες διαφωνίες στις ουρές, παγωτά σοκολάτα που φορτώνονται σε δίσκους, και φυσικά τα τρέιλερ και η ταινία. Ταινίες από κάθε είδος προβάλλονται ενώ εραστές συναντιούνται, εγκληματίες κρύβονται στο σκοτάδι και απορροφημένα ακροατήρια συνεχίζουν να παρακολουθούν.

■ An enthralling montage of magical moments of cinema-going extracted from movie history, exploring the entire film-going experience: underage boys attempting to get in to a cinema to see some bare flesh; pretentious debates in the queues; loading choc ices into trays, and of course the trailers and the main feature. Films from every genre play as lovers meet, criminals hide in the dark and rapt audiences watch on.

Paul Anton Smith // Ο Πολ Άντον Σμιθ είναι κινηματογραφιστής και εικαστικός που γεννήθηκε στον Καναδά και μένει στο Λονδίνο. Έχει εργαστεί ως βοηθός μοντέρ στο 24ωρο installation του εικαστικού Κρίστιαν Μάρκλεϊ *The Clock* (2010) και ως βασικός σχεδιαστής κινουμένων σχεδίων στο *Surround Sounds* (2015) και, πιο πρόσφατα, στο *Six New Animations* (2016) του ίδιου καλλιτέχνη. Το *Είδες την Ταινία μου;* είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους. // Paul Anton Smith is a London-based filmmaker and visual artist originally from Canada. He has previously worked as assistant editor on visual artist Christian Marclay's 24-hour video installation *The Clock* (2010), as well as lead animator on the same artist's *Surround Sounds* (2015) and, most recently, *Six New Animations* (2016). *Have You Seen My Movie?* Is his feature debut.

Εδώ για ν' ακου- στώ: η ιστορία των Slits

Here To Be Heard:
The Story of the Slits

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Ηνωμένο
Βασίλειο / United Kingdom, 2017, 86'
DCP, Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound
Αγγλικά / English

Σκηνοθεσία / Direction

William E. Badgley

Μοντάζ / Editing

William E. Badgley

Ήχος / Sound

Patrick Janssen

Μουσική / Music

Ben von Wildenhaus, The Slits

Παραγωγός / Producer

Mark Vennis, William E. Badgley

Παραγωγή / Production

Moviehouse Entertainment

Προέλευση ταινίας / Film Source

Moviehouse Entertainment

■ Το *Εδώ για ν' Ακουστώ* διηγείται την ιστορία των Slits, του πρώτου παγκοσμίως πανκ ροκ συγκροτήματος αποτελούμενου μόνο από γυναίκες, μέσα από τις δικές τους ιστορίες για τον αγώνα τους, από τον αρχικό τους σχηματισμό κατά τη διάρκεια της πρωτοποριακής εποχής του πανκ στο Λονδίνο στα μέσα της δεκαετίας του '70 μέχρι την επανένωσή τους το 2005... Η περίοδος αυτή τελειώνει το 2010 με το θάνατο της τραγουδίστριας Άρι Απ από καρκίνο κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων αυτού του ντοκιμαντέρ. Βασίζεται σε αρχειακό υλικό, αδημοσίευτες εικόνες και συνεντεύξεις με τις Slits μαζί με τους βασιλιάδες του πανκ, εξαιρετικούς παραγωγούς, ακαδημαϊκούς και καλλιτέχνες εμπνευσμένους από τις Slits. Θα το περιγράψαμε με μια φράση της ίδιας της Άρι Απ: «Δεν είμαι εδώ για ν' αγαπηθώ, είμαι εδώ για ν' ακουστώ».

■ *Here to Be Heard* tells the story of The Slits, the world's first all girl punk rock group from their original formation during the pioneering days of punk rock in mid '70s London, through their individual stories of struggle, to the reformation of the band in 2005... a time period that ends in 2010 when singer Ari Up died of cancer while trying to make this film. This story, a mix of archival footage, never before seen images, and interviews with the Slits along with punk rock royalty, extraordinary producers, scholars and those influenced by The Slits, can be best described by a quote from Ari Up herself: "I'm not here to be loved, I'm here to be heard."

William E. Badgley // Ο Ουίλιαμ Ε. Μπίτζλεϊ έκανε ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση προτού ξεκινήσει να κάνει τις δικές του ταινίες. Είναι ο ιδιοκτήτης του Documentary Center, ενός γραφείου παραγωγής, και του Molasses Manifesto, μια εταιρείας παραγωγής και δισκογραφικής επικέτας. // William E. Badgley made documentaries for network television before starting to make his own films. He is owner of The Documentary Center, a production office, and Molasses Manifesto, a production company and record label.

Το Χόλιγουντ του Χίτλερ

Hitler's Hollywood

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, Γερμανία
/ Germany, 2017, 105', DCP
Έγχρ. / Color, Με ήχο / Sound
Γερμανικά / German

Σκηνοθεσία / Direction

Rüdiger Suchsland

Σενάριο / Screenplay

Rüdiger Suchsland

Φωτογραφία / Cinematography

Anne Bürger

Μοντάζ / Editing

Ursula Pürer

Παραγωγός / Producer

Martina Haubrich

Παραγωγή / Producer

Looks Filmproduktionen, ARTE/ZDF

Αφηγητές / Voice Over

Rüdiger Suchsland, Hans-Henrik

Wöhler, Rike Schmid, Frances

Lefebure, Steef de Bot, Sigrid ten

Napel, Jeroen Van Dyck

Προέλευση ταινίας / Film Source

Wide

■ Ο κινηματογράφος του Τρίτου Ράιχ ήταν μια υπερβολικά λογοκριμένη βιομηχανία, αλλά ταυτόχρονα ποθούσε να γίνει ένα αντίστοιχο γερμανικό εργοστάσιο κατασκευής ονείρων. Παρήγαγε, μεταξύ άλλων, το ναζιστικό blockbuster *Μινχάουζεν*, κατ' αίτημα του Γιόζεφ Γκέμπελς. Εδραίωσε τις δικές του διασημότητες και χρησιμοποιούσε τα πιο σύγχρονα εργαλεία του μάρκετινγκ. Το *Χόλιγουντ του Χίτλερ* αφηγείται την ιστορία της πιο σημαντικής και δραματικής περιόδου της γερμανικής κινηματογραφικής ιστορίας. Για άλλη μια φορά, τι ξέρει ο κινηματογράφος που εμείς δεν ξέρουμε;

■ The Third Reich cinema was a heavily censored industry and at the same time longed to be a German dream factory. It produced, among others, the Nazi blockbuster *Münchhausen*, at the request of Joseph Goebbels. It established its own celebrity star system and used the latest marketing tools. *Hitler's Hollywood* tells the story of one of the most important and dramatic period in the German cinema history. Once again, what does cinema know that we don't know?

Rüdiger Suchsland // Ο Ρούνιγκερ Ζούχαλαντ είναι Γερμανός δημοσιογράφος, κριτικός κινηματογράφου και σκηνοθέτης. Πριν από το *Χόλιγουντ του Χίτλερ* είχε σκηνοθετήσει ένα ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους για το σινεμά της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης, το *From Caligari to Hitler* (2015). // Rüdiger Suchsland is a German journalist, film critic and director. Before *Hitler's Hollywood*, he directed a documentary feature about the cinema of the Weimar Republic, *From Caligari to Hitler* (2015).

Κουσάμα-άπειρο

Kusama-Infinity

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary, ΗΠΑ / USA, 2018, 76', DCP, Έγχρ. / Color
Με ήχο / Sound, Αγγλικά, Japanese / English, Ιαπωνικά

Σκηνοθεσία / Direction

Heather Lenz

Σενάριο / Screenplay

Heather Lenz

Φωτογραφία / Cinematography

Hart Perry, Itaya Hideaki,
Ken Kobland, Takeda Shinpei

Μοντάζ / Editing

Ideno Keita, Takeda Shinpei,
Carl Pfirman, Heather Lenz
Sam Karp, John Northrup
Nora Tennesen

Μουσική / Music

Allyson Newman

Παραγωγός / Producer

Karen Johnson, David Koh,
Dan Braun, Heather Lenz

Πρόελευση ταινίας / Film Source
Dogwoof

■ Η κορυφαία αυτή τη στιγμή σε πωλήσεις γυναίκα καλλιτέχνης παγκοσμίως, η Γιαγίοι Κουσάμα ξεπέρασε αμέτρητες αντιξοότητες προκειμένου να φέρει το ριζοσπαστικό καλλιτεχνικό της όραμα στην παγκόσμια σκηνή. Αφού αυτή εργάστηκε ως καλλιτέχνης για πάνω από έξι δεκαετίες, σήμερα οι άνθρωποι σε όλον τον κόσμο επισκέπτονται τα Infinity Mirrored Rooms της σε αριθμούς ρεκόρ, καθώς η Κουσάμα συνεχίζει να δημιουργεί καθημερινά.

■ Now the top-selling female artist in the world, Yayoi Kusama overcame countless odds to bring her radical artistic vision to the world stage. After her working as an artist for over six decades, people around the globe are currently experiencing her Infinity Mirrored Rooms in record numbers as Kusama continues to create new work every day.

Heather Lenz // Η συγγραφέας, σκηνοθέτης και παραγωγός Χέδερ Λεντς έχει πάθος με τα ντοκιμαντέρ και τις βιογραφικές ταινίες. Αγαπά τις ιστορίες για ανθρώπους με δημιουργικό μυαλό που δεν έχουν ακολουθήσει την πεπατημένη. Το μικρού μήκους ντοκιμαντέρ της για έναν εφευρέτη ποδηλάτων *Back to Back* προτάθηκε για Όσκαρ. Η Λεντς έχει σπουδάσει ιστορία της τέχνης και καλές τέχνες. Επίσης έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στον κινηματογράφο στο USC School of Cinematic Arts. // Writer, director, and producer Heather Lenz is passionate about documentaries and biographical films. She loves stories about people with creative minds who have not walked the beaten path. Her short documentary about a bicycle inventor, *Back to Back*, was nominated for a Student Academy Award. Lenz has degrees in art history and fine arts. She also earned an MFA from the USC School of Cinematic Arts.

Μπέτυ - λένε πως είμαι διαφορετική

Betty – They Say I'm Different

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Ντοκιμαντέρ / Documentary
ΗΠΑ / USA, 2017, 52', DCP, Έγχρ.
Ασπρόμαυρο / Color, Black & White
Με ήχο / Sound, Αγγλικά / English

Σκηνοθεσία / Direction

Phil Cox

Κινούμενα Σχέδια / Animation

Kash

Σενάριο / Screenplay

Phil Cox

Μοντάζ / Editing

Esteban Uyarra

Παραγωγός / Producer

Giovanna Storponi for Native Voice
Films, Damon Smith,

Laurent Mini for La Compagnie Des
Taxi-Brousse, Danielle Maggio

Πρόελευση ταινίας / Film Source

Monoduo Films

■ Με τους υπαινικτικούς στίχους της και τα προκλητικά της ρούχα, η funk τραγουδίστρια Μπέτυ Ντέιβις ήταν πολύ μπροστά από την εποχή της. Υπερβολικά μπροστά, ίσως. «Αν η Μπέτυ τραγουδούσε σήμερα θα ήταν κάτι σαν τη Μαντόνα ή τον Πρινς», έγραψε ο τρομπετίστας της τζαζ Μάιλς Ντέιβις στην αυτοβιογραφία του το 1989. Ο Ντέιβις παντρεύτηκε την Μπέτυ το 1968 και εκείνη διατήρησε το επώνυμό του μετά το διαζυγίο τους. Η ταινία πήρε το όνομά της από τον δεύτερο δίσκο της που κυκλοφόρησε το 1974. Εστιάζει στους λόγους για τους οποίους αυτή η τολμηρή sister της soul άφησε τη μουσική βιομηχανία στα τέλη της δεκαετίας του '70.

■ With her suggestive lyrics and audacious outfits, the funk singer Betty Davis is far ahead of her time. Too far, perhaps. "If Betty were singing today she'd be something like Madonna; something like Prince," wrote jazz trumpeter Miles Davis in his 1989 autobiography. Davis married Betty in 1968, and she kept his surname after their divorce the following year. Betty – They Say I'm Different, named after her second studio album, which was released in 1974, focuses on the reasons why this "bold soul sister" left the music industry in the late 1970s.

Phil Cox // Δημιούργησε την εταιρεία «Native Voice Films» το 1998. Τα τελευταία 20 χρόνια εργάζεται ως σκηνοθέτης και παραγωγός βραβευμένων τηλεοπτικών και ανεξάρτητων ταινιών. // He created Native Voice Films in 1998. For the last 20 years, he has worked as a director and producer of award winning television and independent films.

Σκηνοθεσία / Direction
Robert Pietri, Tony Jannelli

Σενάριο / Screenplay
Marina Donahue

Μοντάζ / Editing
Robert Pietri, Lee Terwilliger

Παραγωγός / Producer

Marina Donahue
Robert Pietri, Tony Jannelli
Lee Terwilliger, Tara Pietri

Προέλευση ταινίας / Film Source
Valery Amborski

Οι Velvet Underground παίζαν στο σχολείο μου

The Velvet Underground Played at my High School

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere

Κινούμενα Σχέδια / Animation, ΗΠΑ / USA, 2018, 8', ProRes, Ασπρόμαυρο /
Black & White, Με ήχο / Sound Αγγλικά / English

■ Αυτή η ταινία μικρού μήκους μιλά για την πρώτη συναυλία των Velvet Underground, το 1965, με κοινό τους σοκαρισμένα παιδιά σε ένα γυμνάσιο, σε ένα προάστιο του Νιου Τζέρσεϋ. ■ This animated short recounts the Velvet Underground's first gig – in 1965, in front of a crowd of shocked kids at a suburban New Jersey high school.

Tony Jannelli // Είναι διευθυντής του τμήματος κινηματογράφου στο Πανεπιστήμιο Tisch της Νέας Υόρκης. Είναι σεναριογράφος και σκηνοθέτης. // Tony Jannelli is currently head of the cinematography department at New York University's Tisch School of the Arts. Writer and director.

Robert Pietri // Ο Robert Pietri έχει εργαστεί σε διαφημιστικά πρότζεκτ για λογαριασμό του Amazon Studios και της Νέας Υόρκης μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης. // Robert Pietri has been working on commercial projects for the likes of Amazon Studios and the City of New York since graduating from N.Y.U.'s graduate film program.

Σκηνοθεσία / Direction Caroline Poggi, Jonathan Vinel

Σενάριο / Screenplay
Caroline Poggi, Jonathan Vinel

Φωτογραφία / Cinematography
Marine Atlan

Μοντάζ / Editing
Caroline Poggi, Jonathan Vinel

Ήχος / Sound
Tristan Pontécaille
Olivier Voisin, Victor Praud

Ηθοποιοί / Cast
Lucas Doméjean, Nicolas Mias
Pablo Cobo, Marylou Mayniel

Παραγωγός / Producer Emmanuel Chaumet

Προέλευση ταινίας / Film Source
Ecce Films

Μετά το σχολείο

After School Knife Fight

Ελληνική Πρεμιέρα / Greek Premiere, Μυθοπλασία / Fiction, Γαλλία / France,
2017, 21', DCP, Έγχρ. / Color Με ήχο / Sound, Γαλλικά / French

■ Η Λετίσια, ο Ρόκα, ο Νίκο και ο Ναέλ έχουν δική τους μπάντα. Ως συνήθως, συναντιούνται αργά το απόγευμα για πρόβα σε μια αλάνα. Η μπάντα όμως σύντομα δεν θα υπάρχει. Θα αναγκαστούν να διαλυθούν επειδή η Λετίσια μετακομίζει για σπουδές. Αυτή είναι η ιστορία τεσσάρων νεαρών ενηλίκων που δεν θέλουν να πουν αντίο. ■ Laëtitia, Roca, Nico and Naël are in a band. As per usual, they meet late afternoon before rehearsal in a vacant lot. The group will soon no longer exist; they will be forced to disband because Laetitia is moving away to study. This is the story of four young adults who do not want to say good-bye.

Caroline Poggi, Jonathan Vinel // Γεννημένος το 1988 στην Τουλούζ, ο Jonathan σπούδασε μοντάζ στο La Fémis. Η Caroline γεννήθηκε το 1990, στην επαρχία Ajaccio. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Paris IV και στο Πανεπιστήμιο της Κορσικής. Και οι δύο είχαν σκηνοθετήσει αρκετές ταινίες μικρού μήκους (*Chiens for Caroline*, *Notre amour est assez puissant for Jonathan*), προτού αρχίσουν να σκηνοθετούν μαζί. // Born in 1988 in Toulouse, Jonathan studied editing at La Fémis. Caroline is born in 1990, in Ajaccio. She studied at Paris IV University and at the University in Corsica. Each of the two separately directed several short films (*Chiens for Caroline*, *Notre amour est assez puissant for Jonathan*), before directing together.

Ταινία λήξης

Closing

Film →

Ελληνική Πρεμιέρα της
αποκατεστημένης κόπιας / Greek
Premiere of the restored film

Μυθοπλασία / Fiction, Ιταλία - Γαλλία
/ Italy - France, 1960, 105'
DCP, Ασπρόμαυρο / Black & White
Με ήχο / Sound, Ιταλικά / Italian

Σκηνοθεσία / Direction

Mauro Bolognini

Σενάριο / Screenplay Vitaliano

Brancati, Pier Paolo Pasolini

Μοντάζ / Editing Nino Baragli

Ήχος / Sound Franco Groppioni

Μουσική / Music Piero Piccioni

Παραγωγή / Producer Alfredo

Bini, Cino Del Duca

Ηθοποιοί / Cast Marcello

Mastroianni, Claudia Cardinale

Προέλευση ταινίας / Film Source

Compass Film, Istituto Luce

Cinecitta

Μπελ Αντόνιο

Il Bell'Antonio

■ Στην Κατάνια του ιταλικού Νότου, οι γυναίκες θαυμάζουν και φαντασιώνονται τον Αντόνιο, θεωρώντας τον Δον Ζουάν. Εκείνο όπως και οι γονείς του δεν γνωρίζουν είναι ότι έχει επιστρέψει στη γενέτειρά του από τη Ρώμη λόγω της σεξουαλικής ανικανότητάς του. Το συνοικέσιο με την κόρη του συμβολαιογράφου της πόλης, το οποίο ο νεαρός θα δεχθεί έχοντας ερωτευθεί την όμορφη κοπέλα από μια φωτογραφία της, θα τον φέρει σε γάμο κοινωνία μαζί της αλλά και αντιμέτωπο με τον μεγαλύτερο φόβο του. Μπορεί να φανεί άξιος της καταγωγής, του φύλου, του θρόλου του;

■ At Catagna in the south of Italy, women admire and fantasize about Antonio, considering him to be a Don Juan. Like his parents, what they do not know is that he has returned to his hometown from Rome due to his impotence. An arranged marriage with the local notary's daughter, which the young man concedes to having fallen in love with the pretty girl through a photograph of hers, gets him in matrimony with her but also facing his greatest fear. Can he prove worthy of his descent, his sex, his legend?

Mauro Bolognini // Ο Μάουρο Μπολονίνι γεννήθηκε το 1922. Σπούδασε αρχιτεκτονική στη Φλωρεντία, και σκηνογραφία και σκηνοθεσία στο Centro Sperimentale di Cinematografia στη Ρώμη. Εκτός από τις 30 περίπου ταινίες που γύρισε, συνεργαζόμενος αρχικά στο σενάριο με τον Παζολίνι, δούλεψε επίσης στο θέατρο, την όπερα και την τηλεόραση. Το *Μπελ Αντόνιο* θεωρείται το αριστούργημά του. Πέθανε το 2001. // Mauro Bolognini was born in 1922. He studied architecture in Florence, and set design and direction at Centro Sperimentale di Cinematografia in Rome. Apart from his over 30 films, initially collaborating with Pasolini on script, he also worked in theatre, opera and TV. // *Bell'Antonio* is considered his masterpiece. He died in 2001.

Με αφορμή τον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Οπτικοακουστικής κληρονομιάς στις 27 Οκτωβρίου // On the occasion of the celebration of the World Day for Audiovisual Heritage on the 27th of October

Παράλληλες εκδηλώσεις

Παρασκευή 19 Οκτωβρίου

15:00–17:00 //

Masterclass Φιλίπ Γκραντριέ (σκηνοθέτης)

Ο κινηματογράφος ως τέχνη της αίσθησης

«Είναι το σώμα μου αυτό που δίνει πρόσβαση στην ταινία. Η γραφή του σεναρίου, οι ηθοποιοί, η παρακολούθηση όλων των κινήσεων μέσω των οποίων με απασχολεί η ταινία και εισέρχεται στο σώμα μου. Η ταινία είναι εδώ, μέσα μου. Στο χέρι μου. Είναι όπου βρίσκομαι κι εγώ. Περιμένει. Καθώς γυρίζω την ταινία, οι ηθοποιοί πιάνονται στο φως του. Το σώμα τους, η φωνή τους, οι χειρονομίες τους, οι επιθυμίες τους φιλτράρουν την ταινία που μου ξεφεύγει και με εκπλήσσει. Είναι αυτό το βλέμμα που καταγράφει και με τυφλώνει. Έτσι, τους ακολουθώ ψηλαφώντας μια ταινία, που δεν την αναγνωρίζω πια.»

Χώρος: Ταινιοθήκη της Ελλάδος, Αίθουσα Α'

Συντονισμός: Ιουλία Μέρμηγκα, ακαδημαϊκός

θεωρητικός Πολιτισμικών Σπουδών

Ελεύθερη είσοδος

19:00 //

Εγκαίνια έκθεσης Γιώργου Ζιάκα

Ζωγραφίζοντας την οθόνη

Διάρκεια: Οκτώβριος–Νοέμβριος

Χώρος: Ταινιοθήκη της Ελλάδος, Μουσείο

Ελεύθερη είσοδος

Σάββατο 20 Οκτωβρίου

12:00 //

Πάρτι: Σκάσε και παίξε πιάνο

Πάρτι μετά την προβολή της ταινίας *Σκάσε και παίξε πιάνο*, με τον Philipp Jedicke στα decks για ένα μικρό αφιέρωμα στον Chilly Gonzales

Χώρος: Σκουφάκι (Σκουφά 47, Κολωνάκι)

Δευτέρα 22 Οκτωβρίου

9:45–18:00 //

Ημερίδα: Digital Cinephilia in the Archives European cities from grain to pixel

Στο πλαίσιο του I-Media-Cities η Ταινιοθήκη της Ελλάδος και το Εργαστήριο Οπτικοακουστικών Μέσων του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, διοργανώνουν στις 22 Οκτωβρίου την ημερίδα Digital Cinephilia in the Archives: European cities from grain to pixel.

Χώρος: Ταινιοθήκη της Ελλάδος, Αίθουσα Α'

Η ημερίδα θα διεξαχθεί στα αγγλικά

Ελεύθερη είσοδος

Τρίτη 23 Οκτωβρίου

19:30–21:30 //

Παρουσίαση βιβλίου Γιώργου Ζιάκα

Ομιλητές: Λεώνη Βιδάλη (καθηγήτρια της Σχολής Καλών Τεχνών), Θωμάς Ψύρρας (συγγραφέας)

Νίκος Χατζόπουλος (σκηνοθέτης και μεταφραστής)

Αφηγητής: Νένα Μεντή (ηθοποιός)

Παρασκευή 26 Οκτωβρίου

15:30–17:30 // **Masterclass Σιαολού Γκουό**

(σκηνοθέτης, συγγραφέας, ακαδημαϊκός)

Documentary novels on filming and writing

Χώρος: Ταινιοθήκη της Ελλάδος, Αίθουσα Α'

Συντονισμός: Ιουλία Μέρμηγκα, ακαδημαϊκός

θεωρητικός Πολιτισμικών Σπουδών

Σάββατο 27 Οκτωβρίου

12:00–14:00 //

Masterclass Μαρκ Ράπαπορτ (σκηνοθέτης)

Artifice—an Alternate Reality

Χώρος: Exile Room

Συντονισμός: Βάλερυ Κοντάκου, Δέσποινα Παυλάκη

Side Events

Friday 19th of October

15:00–17:00 //

Masterclass Philippe Grandrieux (director)

The cinema as an art of sensation

“It’s my body that gives access to the movie. The writing of the screenplay, the casting, the scouting of all the movements through which the film occupies and enters my body. The film is there, in me. In my hand. It is everywhere I am. It is waiting. While filming, the actors are caught in its light. Their body, their voice, their gestures, their desires, filter the film that escapes from me and dazzles me. It is this glare that registers and blinds me. I then go with them, with the actors, groping a film that I do not know anymore.”

Venue: Greek Film Archive, Venue A'

Moderator: Ioulia Mermigka, scholar

Theorist and Cultural Studies

Free admission

19:00 //

Opening of Yorgos Ziakas’s exhibition

Painting the Screen

Duration: October–November

Venue: Greek Film Archive, Museum

Free admission

Saturday 20th of October

12:00 //

Party: Shut Up and Play the Piano

Party after the screening of the film, with the Philipp Jedicke shortly on decks for a small tribute to the music of Chilly Gonzales

Place: Skoufaki (47 Skoufa str., Kolonaki)

Monday 22nd of October

9:45–18:00 //

One-Day Conference: Digital Cinephilia in the Archives, European cities from grain to pixel

In the context of I-Media-Cities, the Greek Film Archive in collaboration with the Laboratory of Audio-visual Media of the Department of Communication and Media Studies, National and Kapodistrian University of Athens, organises on October 22 one-day conference Digital Cinephilia in the Archives: European cities from grain to pixel. The Conference will be conducted in English

Venue: Greek Film Archive, Venue A'

Free admission

Tuesday 23rd of October

19:30–21:30 //

Book Presentation Yorgos Ziakas

Speakers: Leoni Vidali (professor at the School of Fine Arts), Thomas Psyrras (novelist), Nikos Chatzopoulos (director and translator)

Narrator: Nena Menti (actress)

Friday 26th of October

15:30–17:30 // **Masterclass Xiaolu Guo**

(director, writer, academic)

Documentary novels on filming and writing

Venue: Greek Film Archive, Venue A'

Moderator: Ioulia Mermigka, scholar

Theorist and Cultural Studies

Saturday 27th of October

12:00–14:00 //

Masterclass Mark Rappaport (director)

Artifice—an Alternate Reality

Venue: Exile Room

Moderators: Valery Kontakos, Despina Pavlaki

Δ.Σ. ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρόεδρος Μαρία Κομνηνού

Αντιπρόεδρος Αφροδίτη Λίτη

Γεν. Γραμματέας Βάλερυ Μελισσοουργός

Ταμίας Βάσω Καραμπέτσου

Μέλος Νίκος Καβουκίδης

9ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Πρόεδρος Θεόδωρος Αδαμόπουλος

Καλλιτεχνική Διευθύντρια Μαρία Κομνηνού

Συντονισμός και Οργάνωση Παραγωγής

Κατερίνα Κουτσογιαννάκη

Διοικητική Υποστήριξη Σμάρω Σταυροπούλου

Οικονομικό Τμήμα Βασιλής Μπίμπας

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Επιλογή Ταινιών

Μαρία Κομνηνού (Αφιερώματα: Σιαολού Γκούο,

Γιώργος Ζιάκας, Μυήσεις, Τμήμα: Αποκατεστημένες και Υπέροχες, Ταινία Λήξης)

Νικόλ Μπρενέζ (Ταινία Έναρξης, Επαναστατικά

Τραγούδια, Αφιέρωμα: Φιλίπ Γκραντριέ)

Νίνα Βελιγράδη (Διεθνές Διαγωνιστικό – Αφηγηματικά

και Όχι, Πρώτη Ματιά, Ειδικές Προβολές, Μερικοί

το Προτιμούν Μικρό, Αφιέρωμα: Μαρκ Ράπαπορτ

Νυχτερινές Ιστορίες)

Προγραμματισμός Ταινιών

Γενικός Συντονισμός Προγραμματισμού

Νίνα Βελιγράδη

Νίνα Βελιγράδη (Διεθνές Διαγωνιστικό – Αφηγηματικά

και Όχι, Πρώτη Ματιά, Ειδικές Προβολές

Μερικοί το Προτιμούν Μικρό, Αφιέρωμα: Μαρκ

Ράπαπορτ, Νυχτερινές Ιστορίες)

Ιάκωβος Σκενδερίδης (Επαναστατικά Τραγούδια

Αφιέρωμα: Φιλίπ Γκραντριέ, Αποκατεστημένες και

Υπέροχες, Αφιέρωμα: Γιώργος Ζιάκας, Αφιέρωμα:

Μυήσεις)

Φαίδρα Παπαδοπούλου

(Αποκατεστημένες και Υπέροχες)

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Υπεύθυνη γραφείου τύπου & επικοινωνίας

Ευάννα Βενάρδου

Διαχείριση ιστοσελίδας & μέσων κοινωνικής

δικτύωσης Ιωάννα Ι. Πιπίδη

ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Τεχνικός υπεύθυνος Τάσος Αδαμόπουλος

Συντονισμός κίνησης ταινιών & υποστήριξη

παραγωγής Μανώλης Μελισσοουργός

Μηχανικός Προβολών Γιώργος Δενδραλίδης

Σκηνοθεσία Τελετών Έναρξης/Λήξης

Ελένη Αλεξανδράκη

Παρουσίαση & διερμηνεία τελετών Ιουλία Μέρμηγκα

Παράλληλες εκδηλώσεις (masterclasses/ημερίδα)

Ιουλία Μέρμηγκα

Βιντεοσκόπηση Νίκος Μύρτου

Μετάφραση/Υποτίτλισμός

«NEANIKO PLANO – SUBTITLES»

Γενική υπεύθυνη μετάφρασης/υποτίτλισμού

Κατερίνα Ζαμπέλη

Υπεύθυνος μετάφρασης/υποτίτλισμού προγράμματος

Παντελής Παντελόγλου

Σενάριο & σκηνοθεσία τηλεοπτικού σποτ

Νίκος Μύρτου

Εκφώνηση τηλεοπτικού & προωθητικού σποτ

Τζένη Σερέτη (ραδιοφωνικός σταθμός «Στο Κόκκινο»)

Παραγωγή οπτικοακουστικού υλικού συνεντεύξεων

Κάρμεν Ζωγράφου

Υπηρεσίες μεταφοράς ταινιών

International Greca Transports

ΕΚΔΟΣΗ

Υπεύθυνη έκδοσης Μαρία Κομνηνού

Κείμενα καταλόγου Μαρία Κομνηνού

Νικόλ Μπρενέζ, Νίνα Βελιγράδη

Συλλογή/μεταφράσεις υλικών

Φαίδρα Παπαδοπούλου

Ιωάννα Πιπίδη, Ιάκωβος Σκενδερίδης

Δέσποινα Παυλάκη, Νίνα Βελιγράδη

Επιμέλεια κειμένων Βασιλική Σχίζα

Υπεύθυνη βιβλιοθήκης/αρχείου Κατερίνα Γεωργίου

Δημιουργική εικόνα & σχεδιασμός εντύπων

Βάσω Αβραμοπούλου / A4 Art Design

Εκτυπώσεις offset Γ. Κωστόπουλος

Ψηφιακές εκτυπώσεις Cloudprint IKE

GREEK FILM ARCHIVE BOARD OF DIRECTORS

President Maria Komninos

Vice President Aphroditi Liti

Secretary General Valerie Kontakos

Treasurer Vasso Karabetsou

Member Nikos Kavoukidis

9th ATHENS AVANT-GARDE FILM FESTIVAL

President Theodoros Adamopoulos

Artistic Director Maria Komninos

Production Manager Katerina Koutsoyannaki

Administration Smaro Stavropoulou

Account Department Vassilis Bibas

PROGRAM

Film Selection

Maria Komninos (Tributes: Xiaolu Guo,

Yorgos Ziakas, Initiations, Section: Restored and

Beautiful, Closing Film)

Nicole Brenez (Opening Film, Revolutionary Songs,

Philippe Grandrieux)

Nina Veligradi (International Competition – 2Narrate

or Not, First Look, Special Screenings, Some Like it

Short, Mark Rappaport, Midnight Stories)

Programming

General Programme Coordinator

Nina Veligradi

Nina Veligradi

(International Competition – 2Narrate or No,

First Look, Special Screenings, Some Like it Short,

Mark Rappaport, Midnight Stories)

Jacob Skenderidis

(Revolutionary Songs, Philippe Grandrieux Restored

and Beautiful, Yorgos Ziakas, Initiations)

Phaedra Papadopoulou (Restored and Beautiful)

PRESS OFFICE

Communication & Publicity Manager

Evanna Venardou

Festival micro-site & social media Ioanna H. Pipides

PRODUCTION

Technical Manager Tassos Adamopoulos

Film Traffic Coordinator & Production Manager

Manolis Melissourgos

Projectionist Yorgos Dendralidis

Ceremonies’ Director Eleni Alexandraki

Ceremonies’ Presentation & Interpretation

Ioulia Mermigka

Masterclass and Q&A’s

Ioulia Mermigka

Video Nikos Myrtou

Translation/Subtitling

“NEANIKO PLANO – SUBTITLES”

General Translation/Subtitling Coordinator

Katerina Zampeli

Programme Translation/Subtitling Coordinator

Pantelis Panteloglou

TV and promotional spot

Nikos Myrtou

TV & promotional spot voice over

Jenny Sereti (radio station “Sto Kokkino”)

Interview’s promotional material

Carmen Zografou

Traffic Services

International Greca Transports

PUBLICATION

Head Editor Maria Komninos

Editors Maria Komninos

Nicole Brenez, Nina Veligradi

Supplementary Texts

Phaedra Papadopoulou, Ioanna H. Pipides,

Jacob Skenderidis, Despina Pavlaki, Nina Veligradi

Editing Vassiliki Schiza

Library/Photo Archive Katerina Georgiou

Art Design Vasso Avramopoulou / A4 Art Design

Offset Printing G. Kostopoulos

Digital Printing Cloudprint

Το 9ο Φεστιβάλ Πρωτοποριακού Κινηματογράφου της Αθήνας ευχαριστεί τους: / The 9th Athens Avant-Garde Film Festival wishes to thank:

Την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού Μυρσίνη Ζορμπά / Minister of Culture and Sports Myrsini Zorba

Την Προϊσταμένη Διεύθυνσης Παραστατικών Τεχνών και Κινηματογράφου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού Τίνα Πιοχιτζή / Head of the Directorate of Performing Arts and Cinema of Ministry of Culture and Sports Tina Pischitzi

Την Περιφερειάρχη Αττικής Ρένα Δούρου / Regional Governor of Attica Rena Dourou

Την Αντιπεριφερειάρχη Πολιτισμού Ευαγγελία Αποστολάκη / Vice Regional Governor of Culture Evangelia Apostolaki

Τα στελέχη της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης του ΠΕΠ Αττικής και ιδιαίτερα τον Προϊστάμενο Δημήτρη Δρόση, καθώς και τους Άγγελο Σπηλιώτη, Ανδρέα Κατσανίκο, Βασίλη Σταμάτη και Ελισάβετ Κωνσταντάκου / The executives of the Special Management Service of the Regional Operational Program of Attica and especially the Head Dimitris Drosis, Angelos Spiliotis, Andreas Katsanikos, Vasilis Stamatias and Elisavet Konstantakou

Το Γαλλικό Ινστιτούτο της Αθήνας και ιδιαίτερα τις Laëtitia Kulyk και Πωλίνα Μουρατίδου / French Institute of Athens and especially Laëtitia Kulyk and Polina Mouratidou

Το Βρετανικό Συμβούλιο και ιδιαίτερα τους Μαρία Παπαϊωάννου και Βαγγέλη Κραββαρίτη / British Council and especially Maria Papaioannou and Vangelis Kravaritis

Την Πρεσβεία της Πορτογαλίας και ιδιαίτερα τον: / The embassy of Portugal and especially: João Ricardo Mendes

Την Πρεσβεία της Ιρλανδίας και ιδιαίτερα τη: / The embassy of Ireland and especially: Mendes Michelle Ryan

Τους Εθελοντές μας / Our Volunteers

Τη Βιβή Χαρίτου, Υπεύθυνη Προβολής και Επικοινωνίας / Vivi Charitou, Publicity and Communication Manager

Ευχαριστούμε επίσης

Τη ΣΤΑΔΙΟΝ ΑΕ και ιδιαίτερα τον Αλέξη Φραγκιάδη

Το ΕΚΚ και ιδιαίτερα τον Γενικό Διευθυντή Βασίλη Κοσμόπουλο και τον Διευθυντή Προώθησης Κώστα Αιβαλιώτη

Τον Γιώργο Ζιάκα και τις εκδόσεις Θεμέλιο

Την Authorwave και ιδιαίτερα τον Γενικό Διευθυντή Πάνο Μπίσδα

Τη Weirdwave και ιδιαίτερα τον Γενικό Διευθυντή Αντρέα Κονταράκη

Την Ελένη Αλεξανδράκη και τον Αλέξη Καραϊσάκκη

Το Τμήμα Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και ιδιαίτερα τη Διευθύντρια του Εργαστηρίου Οπτικοακουστικών Μέσων Μυρτώ Ρήγου
Τις Ταινιοθήκες: της Πορτογαλίας και ιδιαίτερα τον διευθυντή José Manuel Costa, της Σερβίας και ιδιαίτερα τον Διευθυντή του αρχείου Aleksandar Erdelanović και τον υπεύθυνο του Μουσείου Marjan Vucović

Τις Εταιρίες Διανομής: Alpha Violet, Wide Management Visit Films, Films Boutique, MK2, Portugal Film, Field Vision, Sacrebleu Productions, Minds meet, Charades, Stray Dogs, Lux box, Movie House Entertainment, Dogwoof, Monoduo Films, Gladys Glover, Quartett Production, Arbelos, Urban Distribution

Τις αίθουσες: ΔΑΝΑΟΣ (Ηλίας Γεωργιόπουλος)
ΤΡΙΑΝΟΝ (Μαρία Λυσικάκου, Μιχάλης Ζέης)
ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ (Ανδρέας Σωτηρακόπουλος)
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ (Γαβριήλ Ράππος)

Τους σκηνοθέτες: Αντουανέττα Αγγελίδη, Andrea Bussmann, Marshall Curry, Céline Devaux, Sasha Waters Freyer, Jean-Luc Godard, Philippe Grandrieux, Xiaolu Guo, Philipp Jedicke, Gus Krieger, Marie Losier, Valérie Massadian, Marta Mateus, Aurélien Peyre, Caroline Roggi, Mark Rappaport, Joanna Rytel, Bert Scholiers, Βουβούλα Σκούρα, Paul Anton Smith, Alcaeus Spyrou, Jonathan Vinel, Daniel Vogelmann, Άγγελος Φραντζής, Laure Bourdon Zarader

I-media cities και ειδικά τον Nicola Mazzanti και Davy Hanegreefs

Τα μέλη των Κριτικών Επιτροπών: Eva Orbanz, Ιόλη Ανδρεάδη, Μαγιού Τρικεριώτη, Mark Rappaport, Μενέλαος Καραμαγγιώλης, Άγγελος Φραντζής, Βασίλης Δούβλης, Helmut Wietz, Nuno Sena, Miguel Valverde, Catarina Cabral, Mafalda Melo (Indie Lisboa), Τσιάννα Παππά, Άντυ Δημοπούλου, Λουκάς Κασίκας (Νύχτες Πρεμιέρας)

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ

ΕΣΠΑ
2014-2020
ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
και Αθλητισμού

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

INSTITUT
FRANÇAIS

BRITISH
COUNCIL

Embaixada de Portugal
Atenas

REPÚBLICA
PORTUGUESA
CULTURA

INSTITUTO
DA COOPERAÇÃO
CULTURAL
PORTUGAL

Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland

i media cities

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΒΡΑΒΕΙΟΥ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
91.6 • 105.8

103.7
ΑΕΥΤΕΡΟ

KOSMOS 93.6
Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

αθηνόραμα

ATHENS
www.athensvoice.gr

αθίνα 98.4

ΠΟΡΑΓΑΝΔΑ

POPCODE

culture
now.gr

deBop

CINEPIVATES

fortree

Meteo

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Έκδοση της Ταινιοθήκης της Ελλάδος

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ιερά Οδός 48 &

Μεγάλου Αλεξάνδρου 134-136

(Μετρό Κεραμεικός)

210 3609 695, 210 3612 046

www.tainiothiki.gr

ISSN 2653 - 861X